

REPORT

4

REUNIÓ

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

MANCOMUNITAT
DE CATALUNYA

REPORT

M

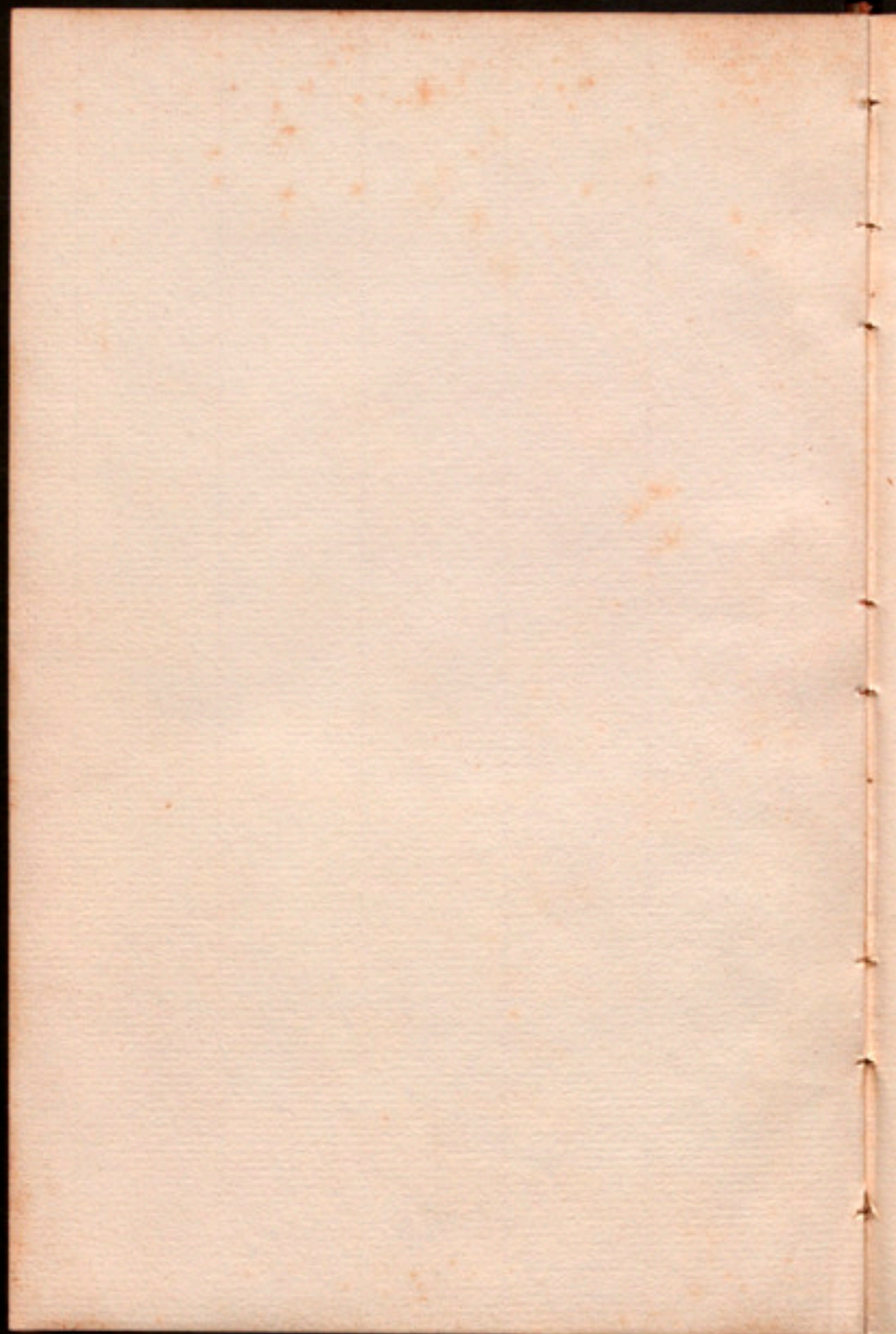
3

124

NOVEMBRE

1915

ENGUADERNACIONES
SUBIRANA
BARCELONA

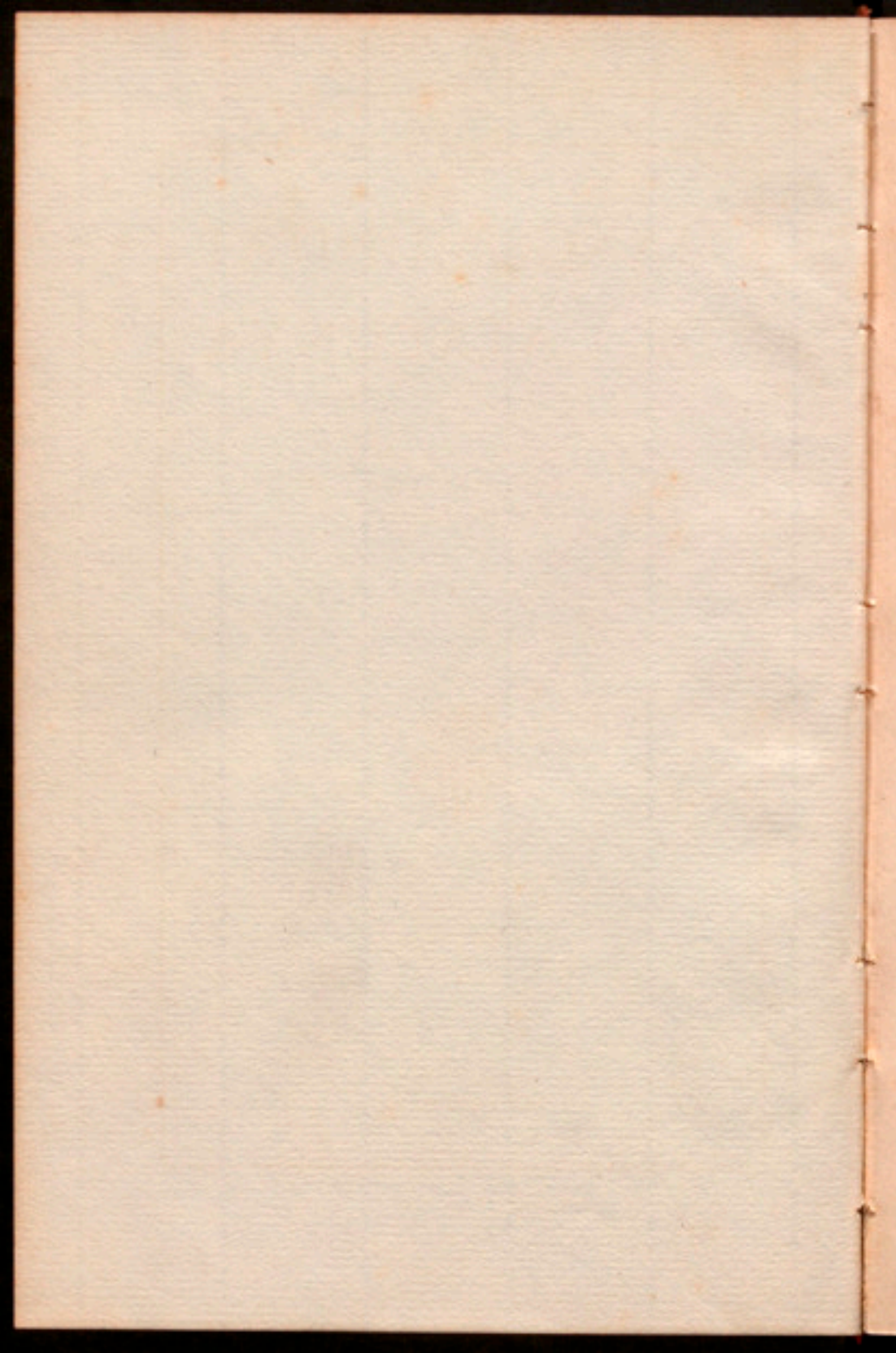

M-3-124

MANCOMUNITAT
DE CATALUNYA

ANUARI DE L'ANY
1911

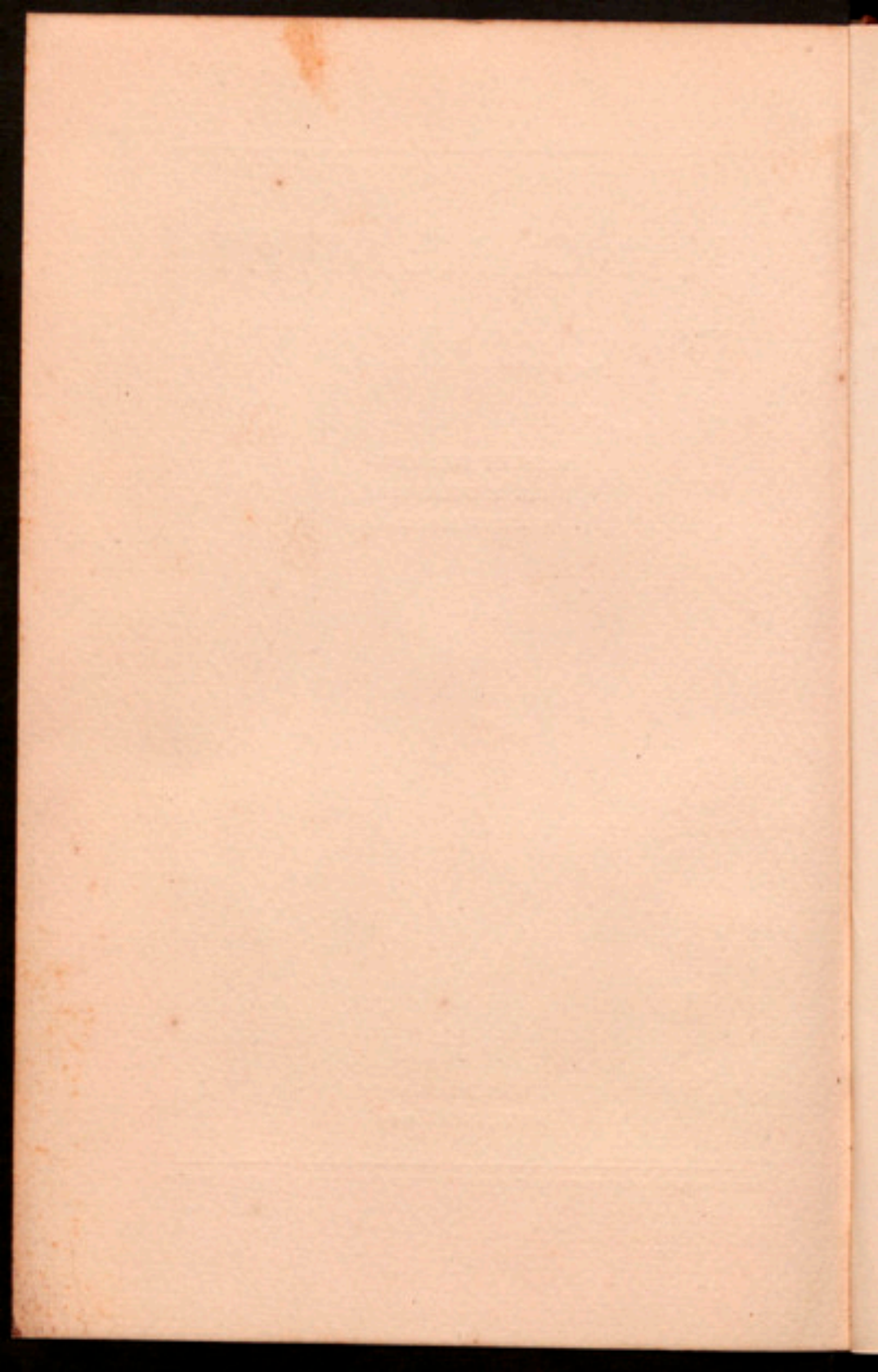

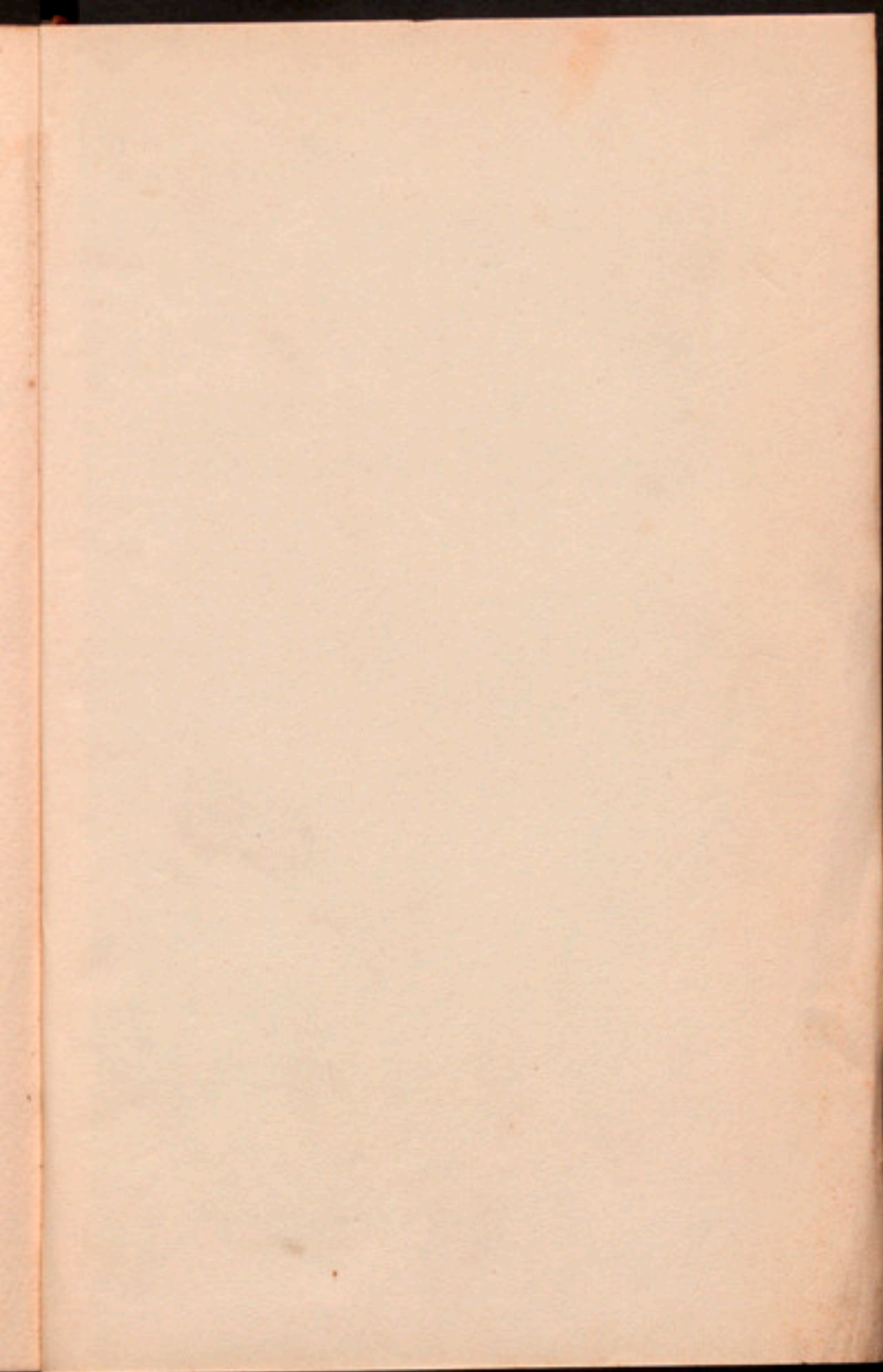
MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

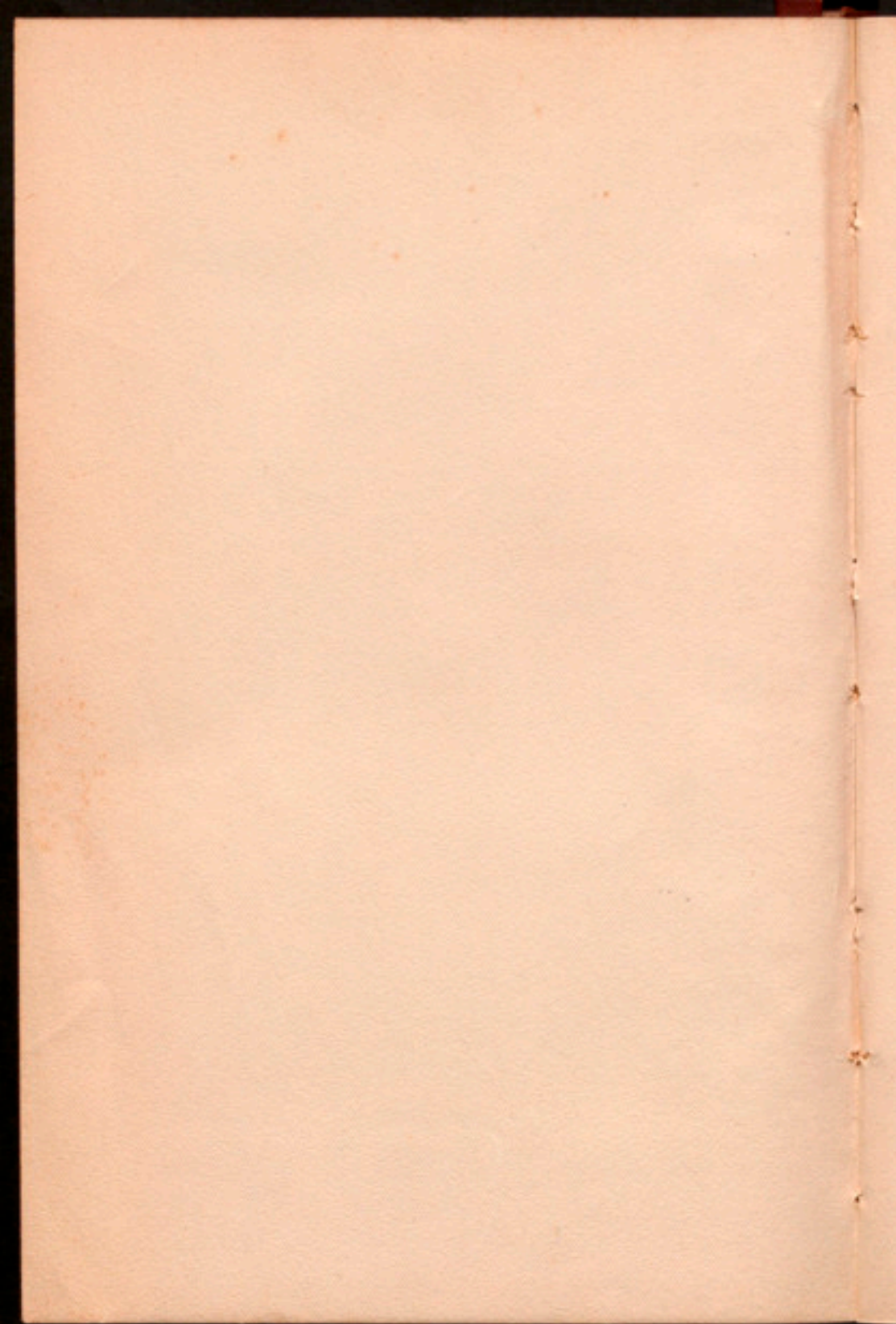
REPORT DEL CON-
SELL, PERMANENT
A L'ASSAMBLEA

: BARCELONA :
NOVEMBRE 1915

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

MANUSCRIPTS OF CATALUNYA

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

REPORT DEL CON-
SELL, PERMANENT
A L'ASSAMBLEA

: BARCELONA :
NOVEMBRE 1915

R.460

MANCOMUNITAT
DE CATALUNYA

CONSEJO DE ADMINISTRACION
PROVINCIAL DE CATALUNYA
BARCELONA

IMPRESA DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT

Report del
Consell

REPORT DEL CONSELL
PERMANENT

REPORT OF THE COMMISSION
ON THE

SENYORS DIPUTATS:

Al donar-vos compte dels treballs del Consell de des la darrera Assamblea, hem de començar encara per referir-nos al fet, gran i terrible, present avui a tots els homes i a tots els pobles: la guerra europea. També nosaltres continuem sentint-nos de la guerra, també la Mancomunitat en pateix: d'una banda, per l'encongiment forçat de la nostra actuació; d'altra banda, per l'ajornament de la reivindicació de funcions i autonomia.

El trasbalsament insospitat, inimaginable dos anys enrera, de l'economia mundial, determina, entre altres gravíssimes perturbacions, l'enrarament del mercat monetari i una disminució de la rendibilitat de tots els ingressos, que aconsella aturar la execució i moderar les iniciatives, sempre que les empreses a realitzar no siguin urgents i inajornables.

Però, d'un altre dany ha estat ocasió: la tardança en plantejar el plet de les delegacions: acordades per l'Assamblea, estudiades pel Consell, mesos ha que ens hauríem pogut adreçar al Govern i als parlamentaris que tenen la representació de Catalunya, plantejant clarament i concreta la nostra aspiració.

Però, com que nosaltres no volíem determinar una agitació pública necessàriament estèril si no podia ésser recollida pel Parlament, i com que el Parlament ha estat tancat fins ara, ens hem hagut d'esperar també fins ara a iniciar la presentació de la nostra *demanda* d'atribucions i mitjans, això és, de les delegacions de serveis a la Mancomunitat.

I

CARRETERES, CAMINS I PONTS

Servei de Conservació. Amb la incorporació del servei de Conservació de carreteres a la Mancomunitat, realitzada a primers d'any, hem començat la intensa preparació d'una conjunta i harmònica organització que ens alligona mentre arriba el moment que l'Administració Central ens delegui les seves funcions en quant a Obres públiques i, en virtut d'aquesta delegació, s'encarregui la Mancomunitat de la conservació de les vies de comunicació construïdes per l'Estat a Catalunya.

Així, concedint el Consell a la conservació de les vies que les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona han traspasat a la Mancomunitat tota la importància que té per als interessos del tràfec, ha executat les obres necessàries per a mantenir en bon estat aquelles de dites vies que així es trobaven a l'encarregar-se del referit servei, i ha portat a cap altres treballs de conservació amb l'objecte d'obtenir un primer adob de la carretera o camí quan pel seu mal estat no permetia ajornaments, sota perill d'haver d'interrompre el trànsit, sense perjudici d'activar la preparació en deguda forma, d'una completa reparació de la via. Així s'ha fet amb diverses carreteres, com la d'Amposta a Vinallop en els seus primers 200

metres, la de Reus a Vilallonga amb ramal a Morell, etcètera.

També s'han executat treballs de conservació de caràcter extraordinari, com els realitzats en la carretera de Mollerusa a Belcaire per Linyola, que, servint un tràfec considerable, tenia un tram comprès entre els quilòmetres 9 al 12, en què la circulació es feia poc menys que impossible durant la major part de l'any; en les de Tarragona a Pont d'Armentera, de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, de Bellpuig a la d'Artesa a Montblanch, de Sant Martí de Maldà a Guimerà per Ciutadilla; i s'han aprovat, i per alguns anunciada la subasta o concurs, dels projectes d'aprovisionament de pedra partida a realitzar entre enguany i l'any prop-venent per a les carreteres de Banyoles a la de Besalú a Roses, de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, de Bisbal del Penadès a la d'Alcover a Santa Creu de Calafell (trossos primer i segón), d'Arbós a la de Vendrell a Sant Jaume per Banyeres, d'Aiguamúrcia a Sant Jaume dels Domenys, tres segón, ço que suma, en total, un volum de 14,843 metres cúbics i un import de 70,900'31 pessetes, resultant el preu mig del metre cúbic a 4'77 pessetes.

Enterat el Consell d'haver sigut rescindit el contracte de conservació de carreteres i camins de la Província de Barcelona a favor de D. Francesc Solà Gené, ha acordat, a proposta d'aquella Diputació, efectuar el traspàs de dit servei a la Mancomunitat en primer de gener de 1916, havent estudiat i convenientment planejat la organització general que caldrà donar a aquell servei.

Construcció de carreteres, camins i ponts. — El Con-

sell ha activat i donat preferència sobre alguns treballs als que es refereixen a l'estudi, redacció de projectes i tramitació de les obres relacionades en el conveni entre la Mancomunitat i la Direcció d'Obres públiques, havent aconseguit, fins on ha arribat la seva esfera d'acció, el seu propòsit.

Així mateix, un cop feta l'emissió del nostre Emprèstit, hem estat en condicions d'empendre l'aplicació de les altres partides del Pressupost destinades a vies de comunicació, i per això, el Consell ha procedit a formar, seguint les normes de l'Assamblea, una relació de vies urgents, alternant l'estudi i redacció de projectes dels camins veïnals del conveni amb l'Estat, amb l'estudi i preparació dels projectes de les obres considerades com a més urgents, classificades no a l'atzar, sinó obeint un sistema que dóna preferència a les obres intercomarcals, interprovincials i d'acabament de treballs públics.

Repassant l'enumeració dels acords del Consell referents a treballs públics que s'extracten en els annexes, es pot apreciar la tasca profitosa realitzada per les Oficines de Foment. Resulten confrontats, fins al dia 31 d'octubre, sis projectes d'obres, que sumen un total de 25,839'30 metres; redactats onze projectes, que sumen un total de 40,615'65 metres; i estudiats i a punt de redacció disset projectes, que sumen un total de 107,770'30 metres: aquests projectes són d'obres compreses en el conveni amb l'Estat.

De la relació de vies urgents aprovada pel Consell, fins al 31 d'octubre hi havia en curs de realització cinc obres, que sumen un total de 3,000 metres; onze projectes acabats, que sumen 47,714'94 metres; i s'estàn redactant quatre projectes, que sumaran un conjunt de 7,630 metres. El Consell té l'impressió que segurament

pel juny de l'any pròxim quedaràn enllestits tots els projectes. És per això, i perquè ha pogut apreciar detingudament el treball dels nostres tècnics, que creu de justícia lloar l'activitat i bon zel de les nostres Oficines facultatives.

I no gens menys, apart del nostre voler i com per més ajustar el nostre optimisme als límits del seny previsor i prudent, ens hem vist obligats a vèncer algunes dificultats, nascudes, de vegades, de la indolència dels mateixos pobles interessats en les obres empreses pel Consell, que, en el moment de l'execució, no han respost al nostre desig amb el mateix bon zel que demostraren en gestionar reiteradament; en instancies i visites, el concurs de la Mancomunitat, i retrassen ara el compliment dels requisits necessaris per a l'efectivitat de les obres, com són la obligació de remetre, abans de fer els estudis del respectiu camí o pont, els certificats d'estar al corrent de pagaments o compromisos amb la Diputació respectiva, i la cessió gratuïta o expropiació, per llur compte, dels terrenys que calgui ocupar, etc.

També hi ha hagut dilacions a les Oficines de l'Estat, on, després d'ésser entregats els projectes per a la confrontació llur, no han estat despatxats tots encara i en la Direcció General del Ministeri de Foment, on la tramitació dels dits projectes es deté, potser per les dificultats naturals que fan insegurs i lents els inicis del funcionament de tota organització nova.

Pla general de carreteres i camins.— El Consell ha vigilat, sense interrupció, l'esmena i complement del pla o llista provisional de vies de comunicació de la Mancomunitat que, amb caràcter provisional, apro-

và l'Assamblea. Ha estat enviada una comunicació a tots els Diputats de Catalunya, pregant-los d'examinar la relació de carreteres, camins veïnals i ponts econòmics pertanyents a llurs districtes, a l'objecte que informessin de totes aquelles addicions, suppressions o esmenes que calgués introduir-hi per a tenir-les en compte en l'elaboració del Pla definitiu de vies de comunicació.

A l'objecte de facilitar aquesta gestió, el Consell Permanent acordà, en la seva reunió del dia 18 d'agost, fer un desglosament per partits judicials de totes les vies de comunicació que figuren en el pla provisional, i remetre-la també als senyors Diputats per a llur informe.

Encarregada la secció Administrativa del departament de Foment de portar a cap el compliment de l'anterior acord del Consell, va començar les seves tasques agrupant per partits judicials totes les vies de comunicació que figuraven en el pla provisional, amb les modificacions i addicions que hi féu l'Assamblea, i junt amb les fetes pels senyors Diputats com a resultat de l'informe sol·licitat en la comunicació enviada amb data 31 de juliol.

A més, s'inclogueren totes aquelles carreteres, camins veïnals i ponts econòmics que foren sol·licitats i que el Consell acordà fossin inclosos.

Per evitar la repetició de camins que estaven compresos amb altres que figuren en la relació del Pla provisional, s'han traslladat tots en mapes de llurs districtes judicials per poder veure ben clarament els que s'havien de suprimir.

Un cop confeccionades les relacions de vies de comunicació per partits judicials, han sigut enviades a cada Diputat perquè de conformitat amb l'acord

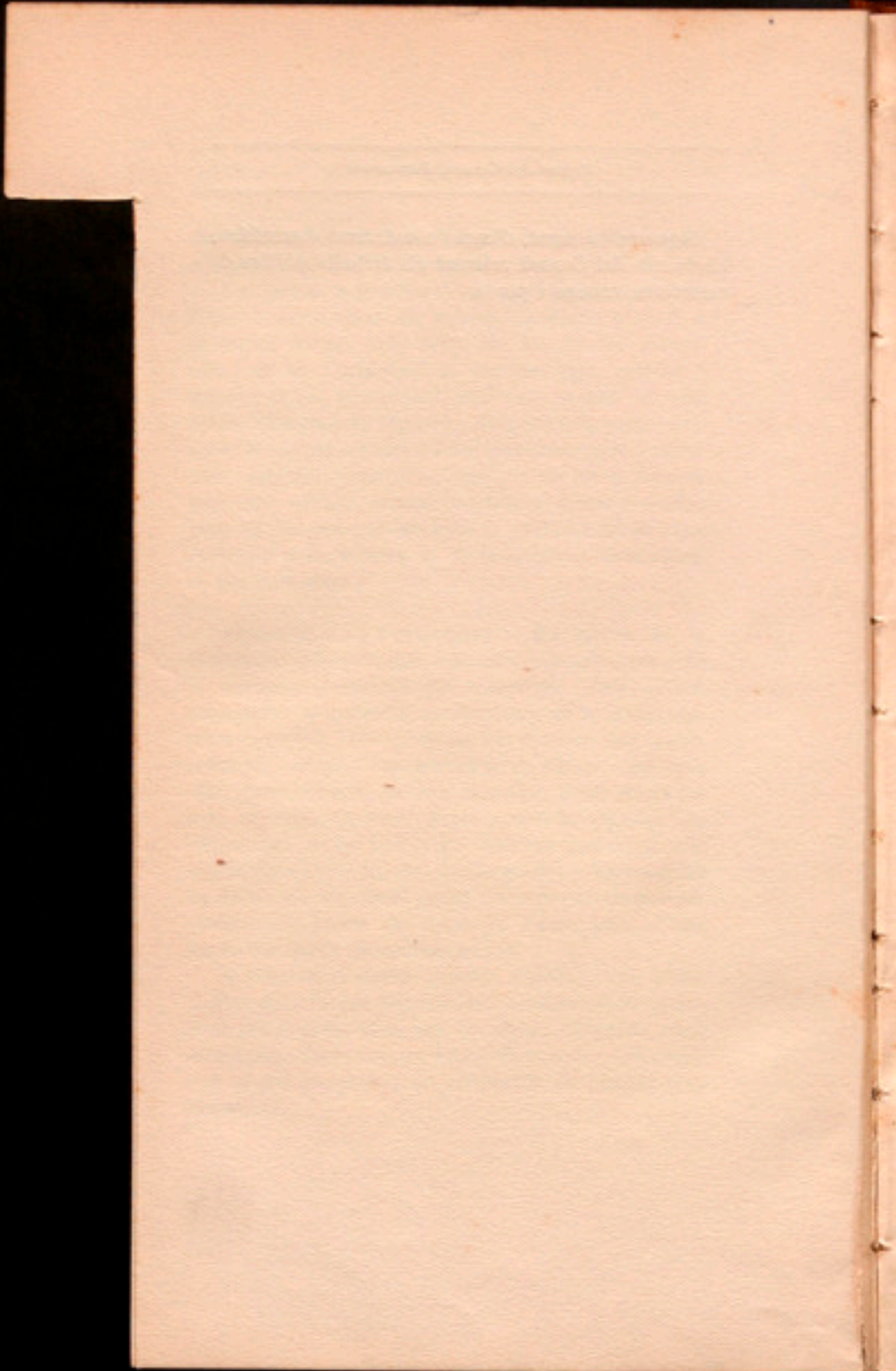
del Consell en la seva reunió del dia 18 d'agost d'enguany, se serveixi informar

La secció Administrativa del departament de Foment, per arribar als referits resultats, procedí a la curiosa revisió dels actes de les Juntes comarcals i de la Junta Central per corregir, ampliar i depurar el pla provisional, utilitzant ensems les respostes dels senyors Diputats, d'alguns dels quals s'han rebut aciençats estudis d'excel·lent observació i orientació pràctica, essent d'esperar que els altres senyors Diputats voldràn també cooperar al nostre treball, i podrem, d'aquesta guisa, amb la participació de tots, presentar a la deliberació de la pròxima Assamblea, el pla definitiu.

Subvenció a les Diputacions. — En espera de la tramitació dels projectes aprovats per nosaltres i de la formació definitiva del nostre pla, hem volgut augmentar la potencia constructiva de la Mancomunitat, ajudant l'esforç de les Diputacions que poden construir camins amb subvenció de l'Estat, axí com dels Municipis que, havent començat obres en virtut dels compromisos amb l'Estat o amb les Diputacions respectives, no les han pogut finir per manca dels cabals necessaris, havent deixat perdut i improductiu un esforç que un aussili donat a temps pot fer devenir profitós en l'obra de dotar la nostra terra d'una xarxa completa de comunicacions.

A l'objecte d'assolir aquesta finalitat, vam posar a disposició de les Diputacions catalanes una quantitat per a cada una, que ha sigut acceptada amb entusiasme, fent preveure l'èxit de la seva utilització, com es pot comprovar en els detalls de l'anexe corresponent.

Aquesta ha sigut, d'ençà de la darrera Assamblea, l'actuació del Consell referent als treballs públics de carreteres, camins i ponts.

II

TELÈFONS

En el darrer report esboçarem el pla general de preparació i dotació del servei Telefònic que la Mancomunitat ha d'establir a Catalunya.

La nostra finalitat és donar comunicació telefònica a tots els pobles que no en tenen, i relligar-los uns amb altres i amb els que ja gaudeixen d'aquella comunicació, unint-los tots amb les xarxes generals d'Espanya, interurbana i internacional, formant dins del territori de Catalunya un tot orgànic, articulat i tan complet com permetin els avenços adaptables al nostre país en aquest ram.

De l'Assamblea ençà, el Consell ha començat a traduir aquets desig, en preparacions de pròximes realitats.

La unió de tots els pobles de Catalunya per la xarxa telefònica ha sigut considerada per nosaltres no sols com una finalitat d'extraordinaris aventatges materials, sinó també com un instrument espiritual per afermar la mutual compenetració dels pobles que integren les Diputacions mancomunades afirmant la unitat de Catalunya.

Els estudis practicats a l'objecte que la nostra iniciativa satisfés aquella finalitat material i fos mitjà per assolir aquesta espiritual afirmació, han palesat

que el nostre intent responia a la realitat per ço que les zones fins ara més allunyades, i aparentment conformades amb l'isolament i la incomunicació llur, senten la necessitat de comunicar-se, i les zones sortoses, que de molt temps utilitzen la comunicació telegràfica, senten el daler de perfeccionar-la i expandir-la per realitzar l'intercanvi, vencent les dificultats topogràfiques i econòmiques que el dificultaven.

Essent la Companyia Peninsular l'única entitat que explota a Catalunya la telefonia interurbana, entengué el Consell (com vos insinuàvem en el report presentat a la darrera Assamblea) que el primer pas a donar era d'intel·ligenciar-nos amb aquella Empresa per a harmonitzar els seus interessos amb el nostre pla; defugint tot paral·lelisme d'acció que ens podés menar a un isolament de dues xarxes, poderosa l'una destinada a devenir-ho l'altra, en perjudici de totes dues, però més especialment de la nostra, que hauria restat fóra de la comunicació directa amb Barcelona i les altres ciutats més importants de Catalunya.

Amb aquest criteri, després de llargues deliberacions, amb data 20 de juliol, fou firmat el conveni entre la Mancomunitat de Catalunya i la Companyia Peninsular de Telèfons, el text del qual figura en els annexes al nostre report.

Finida aquesta gestió, i a l'ensems que s'interessava del Ministre de la Governació l'aprovació del susdit conveni, cregué el Consell que era arribat el moment d'intentar de l'Estat una forma d'aprovació que equivalgués a una delegació a la Mancomunitat del servei Telefònic. A aquest objecte, a partir del 12 d'agost, es practicaren directament a Madrid, prop dels Poders públics, les noves gestions necessaries per a la aprovació del conveni amb la Peninsular, i ob-

tenció, en son dia, d'exempció del canon i autorització per a rebaixar les taxes.

Fruit d'aquestes gestions del Consell fou el Reial decret de 9 de setembre, que figura també entre els annexes al present report.

Convinguts amb la Companyia Peninsular de Telèfons, i aprovades ja pel Ministeri de la Governació les Bases del nostre conveni, estem en situació de desenrotllar el nostre pla. Hem creat el fet legal de la concessió del servei Telefònic a la Mancomunitat. La tasca nostra, per a l'esdevenidor, ha d'ésser de crear el fet real de la seva instauració.

I aquest fet real no es pot improvisar. Ni el bon desig de tots seria abastament impulsor de realitzacions, ni els aventatges del conveni i l'aprovació de l'Estat servirien de gran cosa, si amb el seny que ha d'inspirar totes les nostres obres no ens apliquéssim ara a fer aquella obra de govern, que creiem ha d'ésser aquest servei Telefònic.

De fet i de dret es troba la Mancomunitat amb un ampli camp d'acció, que podem dividir en dues zones: l'exclusiva de la Mancomunitat, absolutament mancada de telèfons, en la qual ningú, després de la concessió que ens ha sigut otorgada, pot establir-hi xarxes; i la zona afectada per les concessions a Companyies i particulars que exploten el servei en sos aspectes urbà i interurbà.

Dins aquesta realitat, el Consell estudiarà el desenrotllament de les seves línies generals, la possible formació d'agrupaments de pobles units a una central que serveixi els interessos comarcals comuns, l'establiment d'estacions municipals per al servei del veïnat, la organització del servei d'abonament, i tots els altres detalls a tenir en compte per a l'explotació de la zona

propia així com tots els problemes d'harmonització a resoldre en la zona intervinguda.

Mentre es prepara l'estudi de les línies interurbanes que han d'ésser el tronc i les branques de la nostra xarxa propia, el Consell inicià la seva actuació realitzadora acordant la construcció dels grups interurbans d'Igualada (Barcelona), Les Borges Blanques (Lleida), Figueres (Girona) i Tarragona.

La mateixa pràctica ens alliguarà a tots amb l'experiència dels grups aprovats, i ben aviat el Consell tindrà elements nous de judici per a depurar la organització del nou servei i resoldre les qüestions de material, tarifes i abonament, personal, etc., amb la seguretat i dignitat que correspon a tot servei públic i amb el sentit de progrés i millora que ens pertoca, per tal que la nostra instal·lació no resti enrera de les més perfeccionades d'altres països.

III

OBRES HIDRÀULIQUES

CONQUES ARTESIANES. — SANEJAMENT DE LES
COMARQUES CATALANES

Assenyalades al Consell, per l'Assamblea de maig darrer, les aspiracions de la Mancomunitat per al foment de les obres hidràuliques, entenguérem que era deure nostre recollir totes les iniciatives consignades en el dictamen de la Comissió, que el Consell Permanent complimentà fixant les Bases per a la immediata aplicació de l'acord de l'Assamblea.

Augmentar l'àrea regable de la nostra terra i ajudar les iniciatives individuals per al millor aprofitament de l'aigua en benefici de l'agricultura, establint un veritable sistema circulatori: heus-aquí la doble finalitat que el Consell es proposa d'atényer amb les regles aprovades el dia 14 d'octubre.

Fins que obtinguem de l'Estat la delegació de funcions i recursos d'aquest servei, creiem que ha d'ésser molt modesta la nostra acció. Així i tot, esperem sincerament una intensa utilització de l'auxili de la Mancomunitat, no sols en ço que es refereix a la protecció i millorament dels recs i canalitzacions ja establerts i dels estanys naturals, sinó també a la creació de nous regatges, interessant sempre l'esforç dels pobles i la participació particular i col·lectiva a l'objecte que

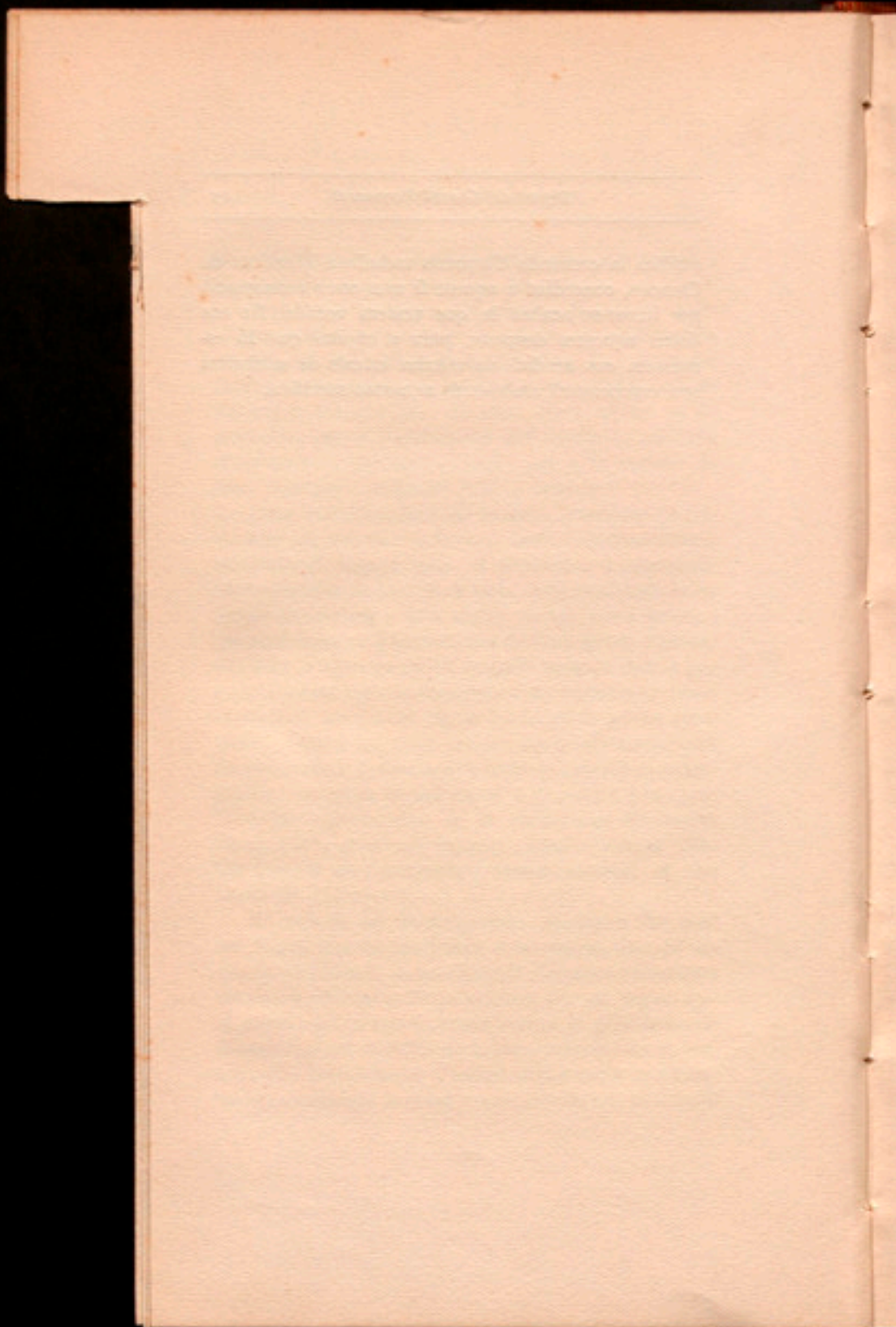
el millorament no pugui semblar mai una mercè i sigui sempre el guany natural del treball.

Algunes de les instancies rebudes ja, deixen creure que tothom es capacitarà del nostre intent, i la comprensió farà millor la nostra obra. Per acord del Consell en fer públiques les Bases per a l'aplicació de l'acord de l'Assamblea, ha estat fixat el dia 30 de novembre per a l'acabament del termini d'admissió d'instancies i peticions d'auxili per a la creació de nous regatges o augment dels ja existents.

Fixar científicament les conques artesianes de Catalunya va semblar al Consell tasca importantíssima estretament lligada amb el problema d'augmentar l'àrea regable de la nostra terra, així com amb el de donar als nostres pobles aigües sanes per a beure; i per això encomanà al professor de Geologia de l'Escola Superior d'Agricultura els treballs indispensables per a determinar quines comarques de Catalunya tenen condicions adequades per a fer-hi perforacions artesianes, fixant les diferents seccions estratigràfiques de cada una, a l'objecte d'establir la naturalesa petrogràfica, el gruix de les capes a travessar i les profunditats aproximades de la perforació. El doctor Faura porta endavant aquests treballs, havent acabat l'estudi de l'Ampurdà i tenint avançat el del Camp de Tarragona.

El curs de les investigacions tècniques del doctor Faura ens ha confirmat, una vegada més, la urgència de procedir al sanejament d'algunes comarques catalanes infectades de paludisme. Per xò, segurs que el primer pas d'aqueta lluita contra el paludisme ha d'ésser l'estudi científic de la seva extensió en el nostre país i l'establiment d'estadístiques per a la delimitació i declaració de vint zones palúdiques, el Consell

ratificà la comanda d'aquests treballs a l'Institut de Ciències, concedint a aquest fi una nova consignació per haver-se acabat la que teníem votada. No ens dolen aquestes despeses, puix el capital que hi esmercem ens rendirà un màxim interès de salubritat que compensarà amb excés aquestos sacrificis.

IV

BIBLIOTEQUES POPULARS

L'estudi sobre Biblioteques populars que tinguérem l'honor de posar en consideració de l'Assamblea de maig prop-passat, així com els acords que n'eren la conseqüència, presenten un tot orgànic que a vosaltres vos escaigué sancionar, àdhuc en sos petits detalls, per tal de no desvirtuar el sentit i eficàcia del projecte que el Consell Permanent vos sotmetia. I aquest fet, que en opinió del Consell, és garantia del bon èxit (en sa accepció més noble) de l'empresa cultural que entre tots perseguim, esperonà en nosaltres, encara més, l'esperit de responsabilitat i el bon desig que sentíem de veure arrelada a Catalunya una institució com aquesta de les Biblioteques populars, que, tal com el vostre manament les plantejava, no poden portar, dins la nostra patria i dins la nostra cultura en general, sinó fruits de benedicció.

Ara diguem de seguida, però, que els acords el desenrotllament dels quals l'Assamblea ens confiava no formen pas ço que s'entén per un projecte sense risc: vol dir d'execució còmoda i fàcil i acceptació segura. El pla de Biblioteques populars, tal com ens el posàreu a les mans, fruit és, més aviat, de selecció: experiència a fer, també, damunt la col·lectivitat, mes sempre a condició que la col·lectivitat aprengui a amotllar-se, ductilitzant-se, a tota una gamma de

requisits i condicions que l'han d'obligar a civil disciplina. Les nostres Biblioteques, que tindran un catàleg preestablert; que s'hauràn de dividir en Biblioteques de primer, segon o tercer grau, segons sigui la importància de la població que les sol·liciti; que seràn instal·lades en edificis expressament construïts i segons tipus previament acordats; que hauràn d'ésser dotades de personal tècnic competent, i, encara, s'imposa que aquest personal sigui femení... etc.; troven precisament, en aqueixes limitacions i precaucions, la raó de la seva definitiva viabilitat; la força i substància que les demà haurà de fer profitoses. Mes aquesta mateixa distinció i originalitat, que són la gràcia de la novella institució, ¿no es podien convertir també en l'obstacle que allunyés, o disminuís almenys, la concurrència de poblacions sol·licitants de Biblioteques? Perquè no hem de perdre de vista que, per aconseguir-ne una, no solament s'havien de subjectar els peticionaris a les limitacions transcrites més amunt, sinó que, al mateix temps (segons la base IX del projecte aprovat per l'Assamblea), per a tenir probabilitats d'adjudicació, les ciutats, viles i pobles que pretinguessin Biblioteca, calia que oferissin, per la llur part, un concurs econòmic que facilités l'execució del pla.

Així, en altre ordre d'idees, respecte de l'Escola Especial de Bibliotecaries. La sola lectura de les Bases que figuren a l'apèndix d'aquest mateix volum ja revela el criteri restrictiu, el punt de vista d'estreta relació que, en redactar-les, establí el Consell entre l'enlairat concepte que de les Biblioteques populars té l'Assamblea i allò que ha d'ésser el personal femení encarregat de servir-les. En estatuir, doncs, les normes per a la formació de bibliotecaries, hem

volgut proveir (d'acord amb les vostres indicacions) a la creació i propagació d'un tipus social que ajudés a l'obra de transformació de les condicions intel·lectuals de la nostra dona i també de la nostra societat en general. I per a fer això, obliguem les aspirants a un examen d'ingrés, hem fixat en tres anys la duració de la carrera, i hem assenyalat, així en les matèries pròpies dels exercicis d'ingrés com en la distribució d'assignatures a l'Escola, les línies principals d'una educació ensems tècnica, selectíssima i patriòtica, armant la futura bibliotecària d'instruments de cultura fins ara reservats als molt escollits. També cal discutir, en teoria, els aventatges d'aquest procediment ennoblidor. Però, en la pràctica, ¿havia de trobar, una Escola així constituïda, aquella bona acceptació que la fes apta per a expandir i multiplicar els fruits que prometia la seva seriosa i acurada organització? En altres paraules: amb tot i donar-se l'aventatge que l'alumna aprovada en l'examen de revàlida pogués ingressar directament en el Còs especial de Bibliotecàries, i de fixar-se com a superior a 1.000 pessetes el sou d'aquest ingrés, ¿tindríem la sort de veure l'Escola prou nodrida d'aspirants al títol que oferíem, o bé la duració de la carrera, junt amb la seva complexitat, esllanguiria i retrauria àdhuc els temperaments més coratjosos?

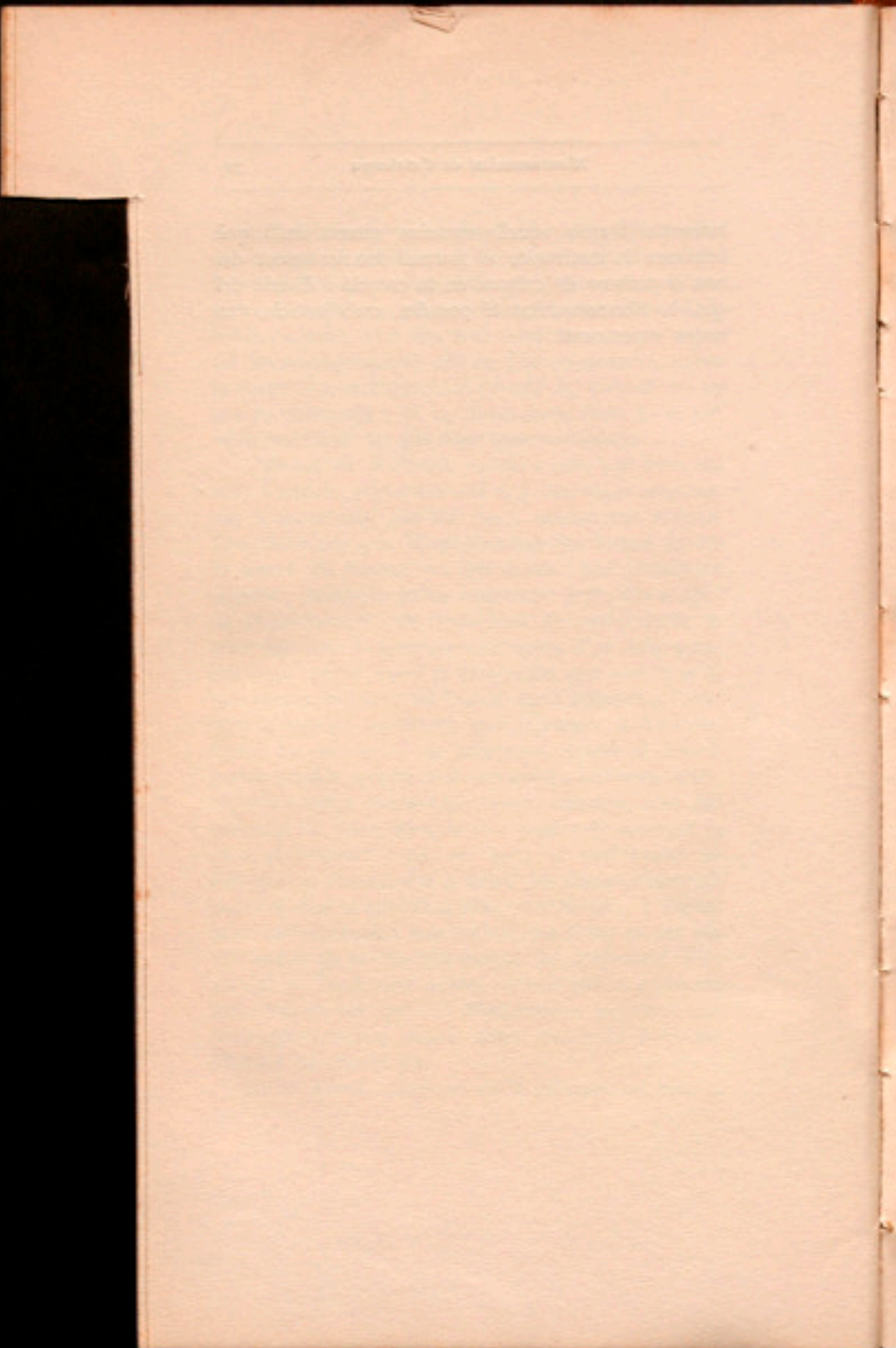
Heus-aquí els dubtes, els dos interrogants (aquest darrer i el ja esmentat que fa referència a presentació, pels pobles, de sol·licituts de Biblioteca) que el Consell volia esvaïr i resoldre de seguida, per tal de poder oferir a l'Assamblea, ja solucionada, la primera i més difícil experiència que, per via d'orientació, es podia intentar respecte l'esdevenidor del projecte d'instauració de Biblioteques populars a Catalunya.

Ja celebrats avui, i closos, els dos primers concursos que el Consell a l'efecte convocà (l'un, entre els pobles, per a la petició de Biblioteques; l'altre per a proveir dèu places d'alumnes de l'Escola de Bibliotecaries), vist llur bon resultat, i ateses sobre tot les consideracions, ara de poc esmentades, sobre la naturalesa de l'afer, la impressió del Consell, en ço que fa referencia a la viabilitat immediata de la novella institució, no pot ésser més optimista.

Vuit són els Municipis catalans que, ben avinguts amb l'estricta reglamentació que convingui imposar-los, i suscrivint, per llur part, ofertes ben estimables, demanen a la Mancomunitat que vulgui fer-los la mercè de fundar, en llur terme, una Biblioteca popular. Quinze foren les senyoretas aspirants al títol de Bibliotecaria que, freturoses de perfeccionar la seva educació i capacitar-se, després d'un llarg aprenentatge, per a l'alta missió social que s'assigna al nou càrrec, instaren del Consell ésser admeses a l'examen a què cal sotmetre's per ingressar a l'Escola. Entre les sol·licituts de Biblioteca, confia el Consell poder escollir quatre dels oferiments, i correspondre-hi amb sengles fundacions, triant, almenys, una Biblioteca de cada un dels tres graus. I nomenat ja (provisionalment i per un any) el professorat de l'Escola, es començaren a donar les classes dintre els primers dies d'aquest mateix novembre... I encara més: corresponent a una petició que li féu en son dia el Consell de la Mancomunitat, la Diputació Provincial de Barcelona acaba de concedir la oportuna autorització per què les Biblioteques populars que projectem establir puguin ésser sucursals de la Biblioteca de Catalunya.

Resta, doncs, assegurat en la pràctica, en tota sa

integritat i amb aquella mateixa puresa amb què iniciareu la institució, el normal funcionament del nou organisme de cultura en la creació i difusió del qual la Mancomunitat té posades, amb justícia, tan bones esperances.

V

EDIFICIS ESCOLARS

Mentre s'espera obtenir, amb les delegacions, l'amplitud de facultats i els mitjans econòmics indispensables per a abordar, en sa totalitat, un problema tan complex com el dels edificis escolars, cregué el Consell que s'havia de procurar en (en consideració de les necessitats presents, ja inajornables) preparant almenys, per a aleshores, la ràpida i encertada actuació de la Mancomunitat. Així, les nostres gestions en aquest afer no són altra cosa que un assaig; no tenen ni poden tenir, en el moment actual, més transcendència que la d'una preparació, per tal de poder llavors desplegar una activitat tan intensa com ben orientada.

Però, en quant a procediment, dos camins se'ns oferiren per a verificar aquest estudi: o entregar-nos confiadament a l'apriorisme de projectes basats en experiències, o estrangeres o incompletes, o bé, sortint a trobar el fet viu, la lliçó de coses, posar-nos a treballar de seguida sobre la crua realitat escolar de la nostra terra.

La tria no era gens dubtosa: necessàriament havíem de decantar-nos a la segona solució, per tal que, dintre les seves dificultats, ofereix una pila d'aventures que cal no desatendre. Car construint immediatament, tal com acordàrem, en encontres ben

diferents de Catalunya, els quatre edificis escolars que recomanà el Consell d'Investigació Pedagògica, hi haurà lloc i avinentesa per a poder realitzar, de faisó immillorable, una serie d'experiments, el resultat dels quals serà, el dia de demà un punt de vista de definitiva orientació.

No solament constatarem així (marge hagut per a una futura rectificació) la *conveniència* de les condicions tècniques i pedagògiques (emplaçament, distribució de dependències, caràcter artístic de la construcció, cost per alumne, etc.) que reuneixin els quatre models d'edificis escolars que el Consell Permanent acceptava, sinó que, després d'haver-nos posat en contacte directe amb la realitat escolar dels pobles i amb l'econòmica dels Ajuntaments, ens serà més factible trobar la fórmula precisa, de conveniència i eficàcia (subvencions, préstec de quantitats, conveni amb l'Estat, etc.), amb la qual poder fomentar, entre els nostres Municipis (i amb les majors garanties d'encert), la construcció d'escoles.

Finit el terme del concurs que, d'acord amb els principis exposats, convocava el Consell Permanent, foren setze les proposicions, en conjunt ben estimables, que, vingudes de tots els indrets de Catalunya, es disputaren l'adjudicació dels quatre edificis oferts per la Mancomunitat.

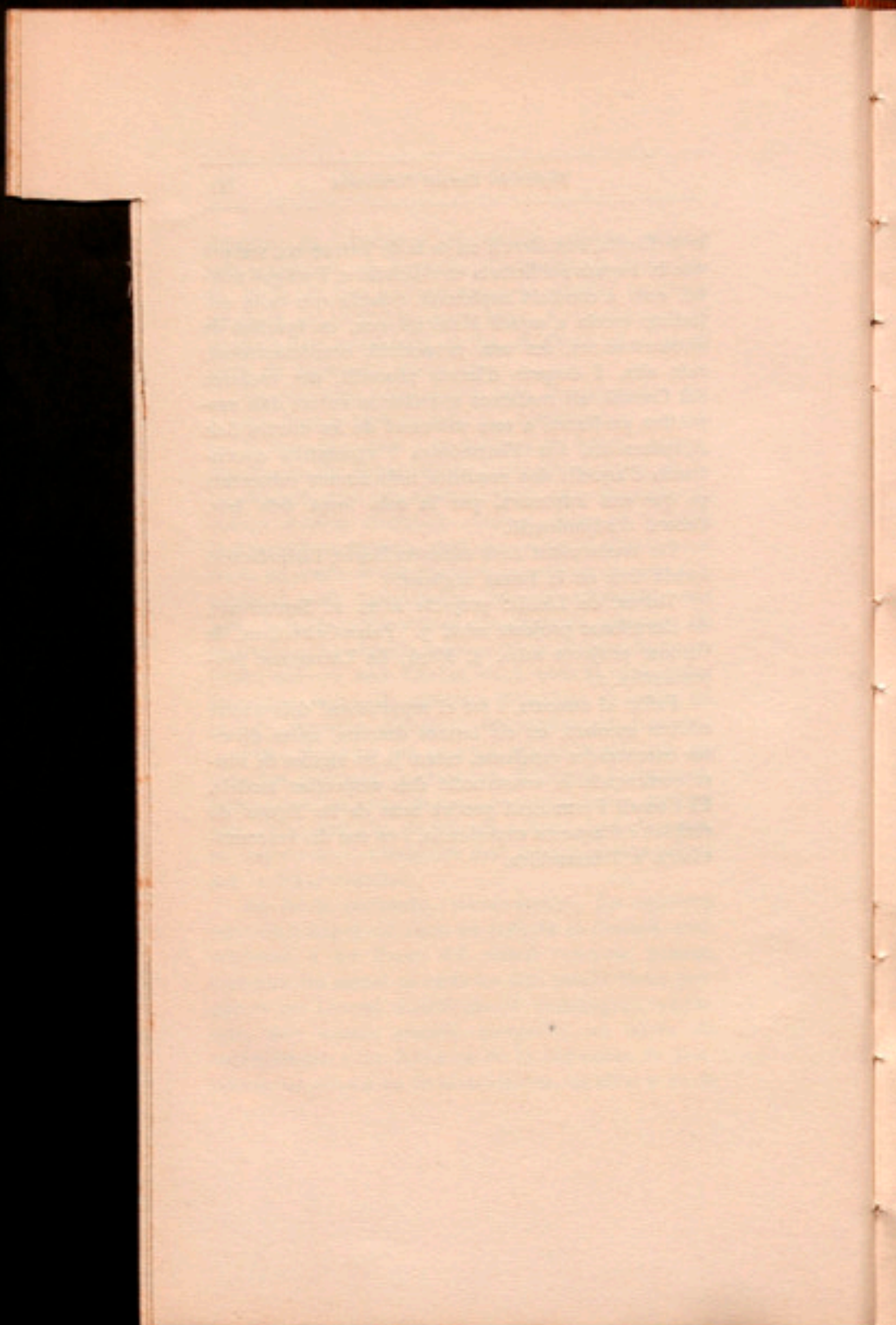
En fer la concessió, no-res-menys, dos requisits essencials hagué de tenir en compte el Consell, amb subjecció a les Bases del referit concurs: primer, construir un model de cada un dels quatre tipus proposats pel Consell d'Investigació Pedagògica; segón, que, dels quatre models acceptats, un havia de correspondre a un Municipi de la Província de Barcelona, un altre a un de la de Girona, un altre a un de

la de Lleida, i un altre a un de la de Tarragona, sempre que hi hagués sol·licituts en condicions. I volgué també, com a condició supletoria, establir que calia adjudicar escola a aquell Municipi que, en igualtat de circumstàncies, fes una proposició, econòmicament, més alta. I després d'haver procedit, per encàrrec del Consell, els mateixos arquitectes autors dels respectius projectes, a una valoració de les ofertes dels Ajuntaments, fou l'armònica i equitativa coexistència d'aquells dos requisits més amunt esmentats ço que ens imposava, per la sola força dels fets, l'acord d'adjudicació.

De conformitat amb aquestes Bases, l'adjudicació quedà feta en la forma següent:

Torms, de Lleida: projecte núm. 2. Sentmanat, de Barcelona: projecte núm. 3. Palau-Sabardera, de Girona: projecte núm. 4. Masó, de Tarragona: projecte núm. 1.

Fallat el concurs, i fet el repartiment dels quatre edificis escolars, en els termes descrits, entre diverses enconrades catalanes, estem ja en vigílies de veure començada la construcció dels respectius models. El Consell Permanent pendrà nota de les lliçons de realitat i d'aquesta experiència, i en son dia les comunicarà a l'Assamblea.

VI

HOSPITALITZACIÓ DE DEMENTS POBRES

A mesura que l'actuació de la Mancomunitat s'intensifica, se va refent en la pràctica, i revivint, com no podia ésser d'altra manera, la superior unitat de Catalunya. I si en tota mena d'activitats s'aniràn tocant, tard o d'hora, els beneficis d'aquest ressorgiment, potser en cap altre ordre de serveis, com en el d'Hospitalització de dementos pobres, s'hauràn fet evidents al sentit popular, de tan bella i immediata faisó, els aventatges del nou estat de coses que la Mancomunitat consagra.

El fet de la incorporació del dit servei ja representa, per ell sol, una millora ben positiva en la seva prestació. Així ha desaparegut d'una vegada, i per sempre més en afers d'aquesta mena, l'enutjosa divisió dels alienats de Catalunya, per als efectes de llur sosteniment, en naturals o bé en veïns de diverses Províncies, amb totes les irritants desigualtats i complicacions d'expedienteig que aquest règim d'artifici comportava, sobretot en tractar-se de dementos les famílies dels quals, per diverses raons, no residien a la Província catalana d'origen. Era aleshores que se podia donar el cas, no estant el malalt empadronat en cap població de la Província de residència, que no hi hagués manera pràctica d'aconseguir es-

brinar a compte de qui havien de córrer les despeses de sosteniment del boig, el qual sovint se trobava desamparat en mig del carrer, sense saber la família com ni a qui havia de recórrer per a ésser atesa en sa desgracia. Avui, però, tant se val que els dementis siguin procedents d'una Província com d'una altra; serà indiferent el lloc de llur residència: mentre demostrin condició de catalans, la Mancomunitat se farà càrrec de les despeses que ocasionin en el manicomí que els correspòn. I el Consell, que en procedir així no fa altra cosa que complimentar un acord de l'Assamblea, es complau fent ressaltar, en aquesta ocasió, l'encert i la oportunitat amb què la dita Assamblea actuava en pendre el referit acord, que tant beneficia ja, a hores d'ara, els interessos dels pobres malalts tocats de bogeria.

Altra de les tasques a complir que (a més de la incorporació del servei de Dementis, ja efectuada) assenyala al Consell Permanent l'Assamblea de maig de l'any passat, fou la de desenrotllar el projecte de reorganització del dit servei (fixat en ses línies fonamentals per la propia Assamblea), concretant-lo i ampliant-lo i anant preparant la seva execució.

Ja té esment l'Assamblea del tràmit que precedí per acord del Consell, la referida tasca de reorganització. El tràmit fou encomanar a persones tècniques l'estudi de la situació del servei i el plantejament i les solucions possibles de tots els problemes que la nova organització suposa; estudi que havia de passar a informe d'una Ponència encarregada de formular el plan complet de reorganització. I, en actuació pa-

ral·lela (per tal de capacitar-se el Consell pràcticament, al mateix temps, de l'assistència que es dóna als asilats en els diversos Manicomis on la Mancomunitat els enviava), designà el Consell alguns membres del seu si perquè visitessin els referits establiments i l'informessin en els termes oportuns.

Fruit d'ambdúes gestions i informacions (de la que en podríem nomenar teòrica, a càrrec dels facultatius, i de la pràctica, encomanada a Consellers d'acreditada competència) ha estat el concepte definit, concret, precís, que el Consell s'ha pogut arribar a formar, no solament de la missió renovadora que li assignà l'Assamblea, de la complexitat de l'afer i del millor procediment a seguir per a la seva execució, sinó també de l'estat actual del servei i de totes aquelles reformes que, sense perjudici de la tasca futura, es poden anar introduint en la manera com el presten avui els referits Manicomis.

Per això, nosaltres, vistos els bons resultats de les visites que foren confiades als repetits senyors Consellers, i atesa la conveniència de mantenir i refermar encara més el contacte directe que s'havia començat a establir entre el Consell i les diverses organitzacions del servei de Dements, incorporat a la Mancomunitat, acordàrem nomenar definitivament Consellers-visitadors dels Manicomis de Barcelona (Sant Boi), Girona (Salt) i Tarragona (Institut Pere Mata, de Reus) els Srs. D. Lluís Argemí, D. Agustí Riera i D. Josep Mestres, respectivament.

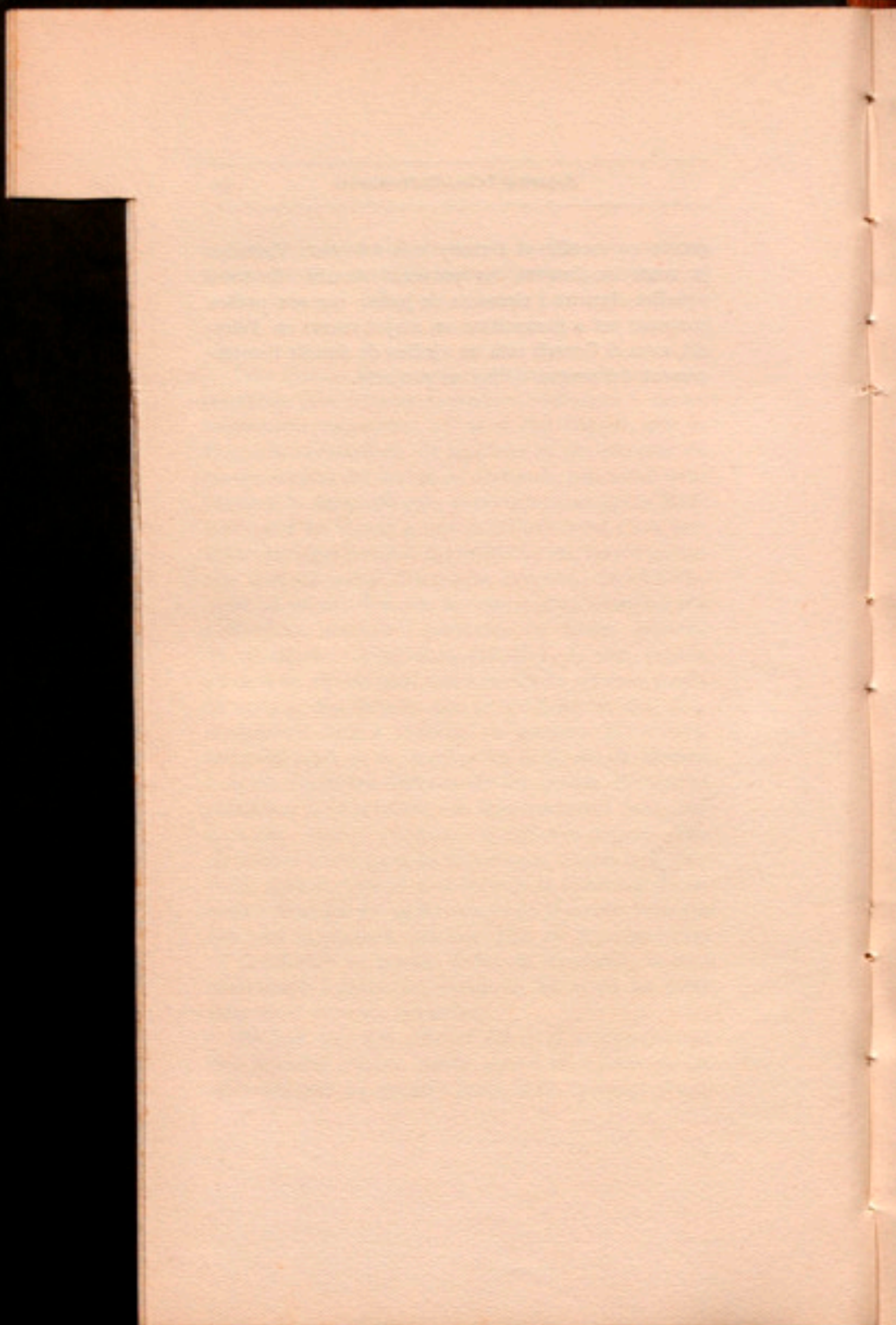
Així el Consell podria atendre, amb perfecte coneixement de causa, totes les reclamacions i millores del servei de Dements que fossin compatibles amb l'actual estat de coses, mentre es portaria a terme, amb aquella activitat compatible amb la naturalesa

de l'afer, la total renovació que reclama, en nostres dies, aquesta branca de la beneficència pública.

Dels estudis tècnics realitzats fins ara, de les dades recollides pels senyors Consellers visitadors i de les impressions exposades, en el sí del Consell, per la Ponència encarregada de formular el pla complet de reorganització del servei de Dements, ben aviat arribarem a la conclusió que, si bé és veritat que la Mancomunitat ha d'anar a una renovació total i tan perfecta com sigui possible del referit servei, no-res-menys allò que en ordre d'urgència ocupava, indubtablement, el primer lloc, era la creació d'un Hospital per a Malalties mentals i nervioses on fossin assistits els psicòpates considerats curables. I, una vegada d'acord en aquest punt essencial (previ informe tècnic de metges especialistes que se sol·licità en son dia), resolgueren obrir i anunciar un concurs (la convocatòria del qual es va insertar en la *Gaceta de Madrid* i en els *Butlletins Oficials* de les quatre Províncies catalanes) per a la oferta a la Mancomunitat de 25,000 a 30,000 metres quadrats de terrenys situats dins els termes municipals de Barcelona, Sarrià o Esplugues, amb destinació a edificar-hi la *Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de Malalties mentals*, que serà la primera fita que posi la Mancomunitat de Catalunya en aquest ordre de funcions, la modernització i perfeccionament de les quals ha estat sotmesa a la seva iniciativa.

El bon èxit del concurs (al qual se presentaren més de setze ofertes, essent aquest el nombre de les admeses) ens ha permès partir d'un principi d'exi-

gencia en escollir el terreny més adequat. Visitades ja totes les finques, en possessió també de totes aquelles claricies i elements de judici que ens podien convenir per a garantir un major encert en l'elecció, avui el Consell està en vigílies de decidir l'emplaçament del magne edifici en projecte.

VII

EL CRÈDIT DE LES OBLIGACIONS DE LA
MANCOMUNITAT

Una de les satisfaccions del Consell és la de recollir i constatar la que, unànimement ha demostrat la nostra economia per les novel·les obligacions de la Mancomunitat.

Durant els dies de l'anterior Assamblea acabava de tenir lloc l'Emprèstit, amb un èxit aleshores i suara reconegut per propis i estranys, i en el report darrer se us donava detalladament compte de la gestió de la operació, que tingué un coronament brillant; se us donava compte del feliç naixement del flamant valor.

Mes els títols, acabats d'arribar de la impremta, fresques encara les tintes, no s'havien posat en circulació. A Dipositaria els ordenaven, segons els càlculs de prorratg, per a fer-ne entrega als subscriptors el dia 1.^r de juny.

La Borsa de Barcelona, convalescent, que en aquells dies no tenia altre caràcter que el molt noble d'una grandesa caiguda, els cotitzava amb impaciència, estimant-los ja amb una petita prima, que podria indicar la futura apreciació.

Fins pocs dies després de terminada l'Assamblea no eixiren a llum els títols del nostre Deute

que foren rebuts amb amorosa curiositat pels subscriptors.

De llur aparició ençà, cada dia ha crescut l'estima que la nostra economia ha demostrat per ells.

Encara que els temps no són gens a propòsit per a millorar cotitzacions de cap empresa, de cap indústria, de cap país; encara que la Borsa de Barcelona està ferida, per reflexe, pel conflicte que en tot el món té retret, atemoritzat, el capital, les obligacions de la Mancomunitat han aconseguit una fixesa constant de cotització als tipus iguals, o un poc superiors i tot, als dels millors valors, que renden nominalment el 4 i mig per 100, tant de serioses empreses industrials com de les poderoses Companyies ferroviàries; valors que han estat sempre la base i preferència de la Borsa de Barcelona.

A totes les cases dels banquers de la nostra ciutat, a les d'alguns banquers de Catalunya, i a Llotja, on les operacions reverteixen, les obligacions de la Mancomunitat han esdevingut familiars, i en la cotització pública rar és el dia en que no vénen constatades transaccions sempre als volts dels mateixos tipus; la qual cosa prova que el crèdit és sòlid, d'una popularitat estesa i confiada, i no un crèdit de passió o fantasia d'aquells que mouen els valors al lliure albir, amb fluctuacions forçades i inquietes.

En posar terme a aquest capítol, davant de les pulsacions recollides que acabem d'exposar referents al crèdit de les obligacions de la Mancomunitat de Catalunya, aquest Consell, per a íntima satisfacció i encoratjament de tots, es vol permetre concretar una esperança: que mai la Mancomunitat no haurà d'aturar ni reduir l'accelerament de sos passos per regatejament del concurs del capital català, el qual,

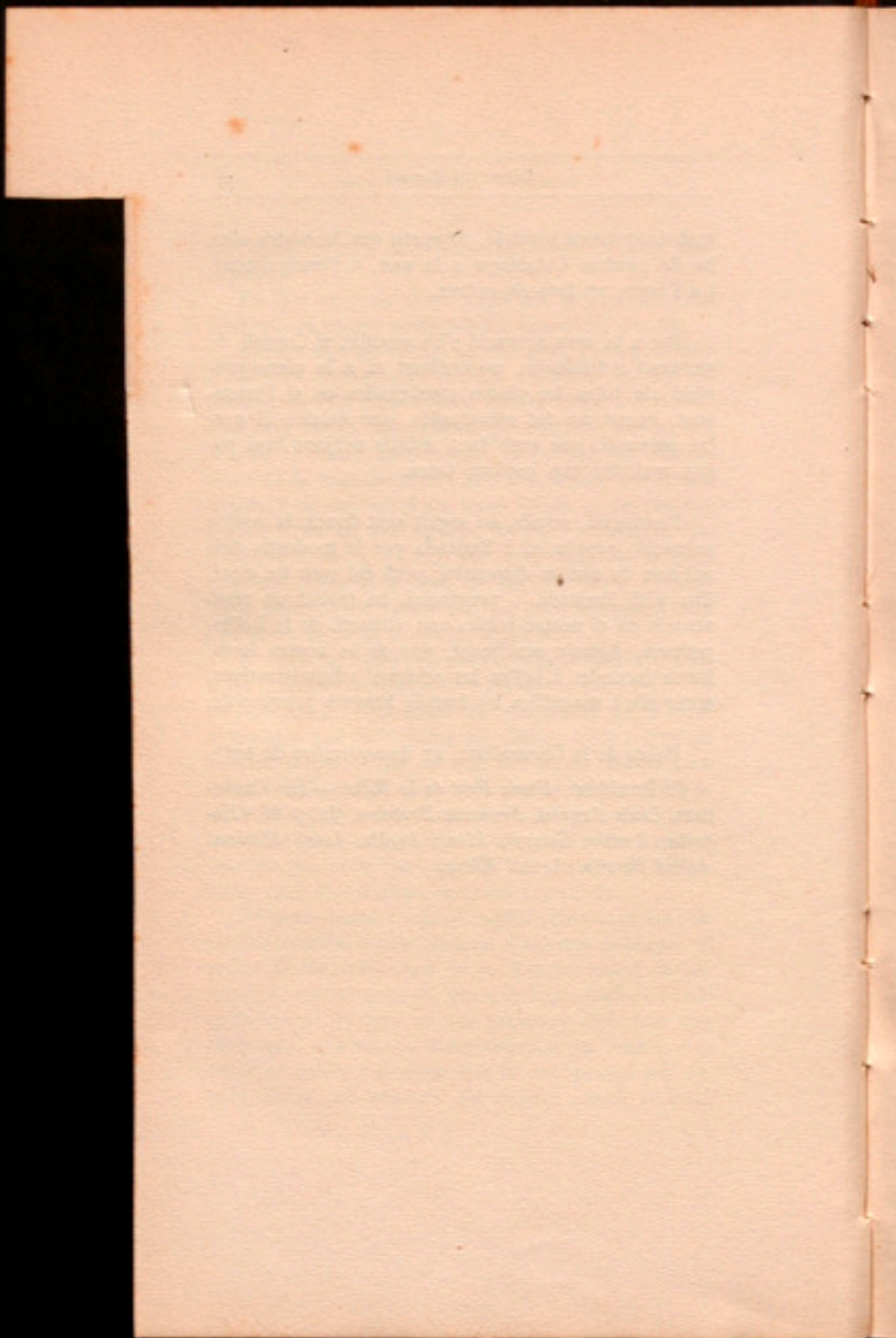
amb inequívoca intulció, comprèn que la nostra obra ha de conduir Catalunya a la pau, a l'enriquiment, i a l'avenç en tots els ordres.

Per a la seva actuació s'ha auxiliat el Consell de personal reduïdíssim, no arribant ni a la plena provisió de totes les places consignades en el Pressupost; essent un fet remarcable, que enlaira el nostre personal, que amb tant reduïts mitjans hagi pogut realitzar tan copiosa tasca.

Provincial, només, ha seguit sent doncs, la nostra actuació; provincial i limitada per la modestia dels mitjans de què es disposava; però tal com ha estat, fins així limitada i provincial, ha trobat un ressò amorós en el nostre poble, una vibració de fe i d'esperança. Aqueix sentiment, que és la nostra força, torna fecundes i belles les arideses administratives, eixampla i magnifica les humils tasques provincials.

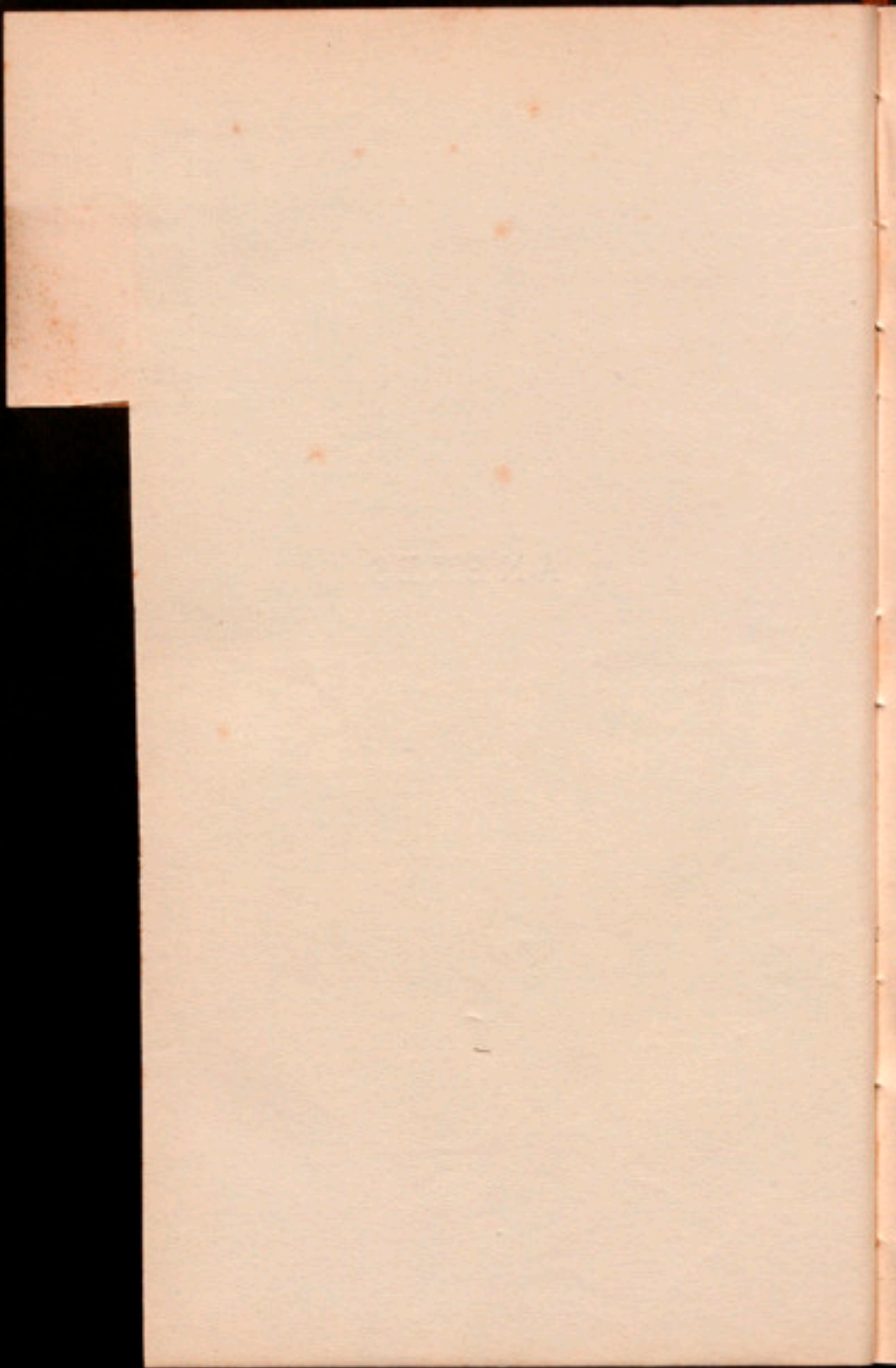
Palau de la Generalitat, 17 de novembre de 1915.

El President, *Enric Prat de la Riba*. — Els Consellers, *Lluís Argemí, Francesc Bartrina, Josep M.ª España, Anselm Guasch, Martí Inglès, Josep Mestres, Alfred Pereña, Agustí Riera*.

Acords referents
al servei
de carreteres
i camins

ANEXES

ANEXE NÚM. 1

INVERSIÓ DE LES PARTIDES DEL PRESSUPOST REFERENTS A CARRETERES I CAMINS

Feta l'emissió de la part de l'Emprèstit inclosa en el Pressupost vigent, han cessat els motius que havien imposat al Consell una prudent limitació d'activitat. Ben al contrari, l'èxit de l'Emprèstit obliga a una actuació intensa en tots els ordres assenyalats en el Pressupost i en la mida que el Pressupost determina.

La llei primera de l'activitat del Consell, el Pressupost votat pel novembre, marca d'una manera fortament accentuada la orientació a seguir destinant les màximes consignacions a vies de comunicació i fixant quantitats petites a totes les altres atencions, com si es tractés, per ara, només d'assaigs o tanteigs preparatoris d'una més ampla actuació. Deure nostre és utilitzar totes aquestes consignacions o llur major part possible dintre del terme de vigència d'aquest Pressupost, i, per tant, és amb urgència que ha de resoldre el Consell tots els problemes, totes les qüestions, que la inversió d'aquestes partides planteja.

Tres són les categories de treballs relatius a vies de comunicació que el Pressupost esmenta:

Estudi, projecte, construcció i recepció dels camins subvencionats per l'Estat i adjudicats en virtut del segon concurs obert per aquest (282,000 pessetes).

Construcció de carreteres interprovincials i interco-

marcals i de camins de pobles incomunicats (1.000.000 de pessetes).

Obres d'acabament i millora de carreteres i camins, construcció de ponts, i altres mitjans de comunicació (450.000 pessetes).

Primera categoria: El contracte celebrat amb la Direcció General d'Obres Públiques regula tot ço referent a aquesta categoria de vies de comunicació, contenint la relació dels camins a construir i la manera de suplir els buits que en aquesta relació es puguin produir.

Segona categoria: Comprèn l'estudi i construcció de carreteres interprovincials i intercomarcals, i de camins de pobles incomunicats, no inclosos en la relació que figura en el conveni celebrat amb la Direcció General d'Obres Públiques.

Com que les vies de comunicació compreses en aquesta categoria són nombrosíssimes, i llur cost és molt superior al milió de pessetes de la consignació pressupostada, cal fer una relació de carreteres i camins a construir amb càrrec a aquesta consignació.

Les normes de selecció a aplicar pel Consell a fi de formar aquesta relació, consten ben clares i precises en l'acord corresponent de l'Assamblea de novembre. El Consell ha de triar carreteres o camins que siguin en els plans generals aprovats per l'Assamblea. Aquests plans no estan aprovats definitivament; però l'Assamblea, en la seva tercera reunió, ha aprovat unes relacions com a plans provisionals, i, per tant, el Consell ha de triar necessàriament vies de comunicació que hi figurin.

Però en aquestes relacions provisionals hi ha camins que tampoc poden ésser triats pel Consell, perquè no reuneixen les condicions assenyalades en l'epígraf de la consignació del Pressupost: una via de comunicació que no sigui interprovincial ni intercomarcal, ni d'enllaç d'un poble incomunicat, encara que consti en aquests plans o en les peticions de les Juntes comarcals o de la Junta Central, no pot ésser projectada ni construïda amb càrrec a aquesta consignació.

Fetes aquestes exclusions, resta encara una suma de camins i quilòmetres molt superior a la que cab dins els límits de la quantitat pressupostada. Per tant, cal apli-

car la norma indicada per l'Assamblea de donar prelatió a les vies que reuneixin major nombre de motius de preferència.

A aquestes regles donades per l'Assamblea al Consell, pot afegir-n'hi d'altres a fi que la tria obeeixi, tant com sigui possible, a raons o motius de caràcter general.

Totes les Diputacions mancomunades tenen amb l'Estat convenis en curs que permeten beneficiar, en la construcció de determinats camins veïnals, de subvencions més o menys considerables. Natural és que el Consell doni la preferència a semblants vies, perquè, si aconsegueix obtenir aquestes subvencions, el nombre de quilòmetres a construir amb càrrec a la quantitat que el nostre Pressupost fixa, seria augmentat en la proporció de les subvencions obtingudes. En quina forma?

Com que cada Diputació té la seva convenció especial, que siguin les Diputacions les que ho acordin, tenint en compte totes les circumstàncies de la Província respectiva. Per això seria el millor que la Mancomunitat posés la quantitat disponible a disposició de les Diputacions i que aquestes proposessin la forma d'inversió. En aplicar aquestes quantitats, com que procedeixen d'una consignació del Pressupost destinada a la construcció de camins per a pobles comunicats, les Diputacions necessàriament han d'exigir que els camins beneficiats siguin de pobles comunicats.

Així mateix, és condició a exigir, a fi de complir l'objectiu abans esmentat, que aquests camins de pobles comunicats tinguin ja adjudicada una subvenció de l'Estat o estiguin en situació d'aconseguir-la i sense aquesta cooperació no poguessin ésser construïts.

Finalment, seguint la orientació assenyalada per l'Assamblea i els acords del Consell Permanent, és de la més alta conveniència posar com a requisits indispensables per a fruir d'aquests auxilis els que té fixats la Mancomunitat, especialment l'estar els Municipis interessats al corrent de pagaments exigibles amb la Diputació i la Mancomunitat. Càstic i estímul alhora, pot contribuir a normalitzar i enfortir la Hisenda provincial: apart que seria gran injustícia, havent-hi pobles zelosos en el compliment de llurs càrregues interessats en la

construcció dels camins, preterir-los i amb llurs recursos beneficiar els pobles desídiaos i voluntariament mals pagadors.

Tercera categoria: En aquesta categoria estan agrupades tres classes d'obres molt diferents: les d'acabament i perfeccionament o millora de carreteres i camins ja construïts; la construcció de ponts per al servei de comarques servides per camins vells o de ferradura, ja que la construcció de ponts en carreteres o camins veïnals és obra d'acabament, perfeccionament o millora de carreteres i camins construïts; i altres mitjans de comunicació, com, per exemple, barques que provisionalment uneixen carreteres que acaben a les vores d'un riu sobre el qual no és possible encara, o és massa costós, construir un pont.

Subvenció a les Diputacions. La construcció de camins veïnals mitjançant el sistema de subvencionar la Mancomunitat les Diputacions, per tal que aquestes facin efectives les subvencions que tenen convingudes amb l'Estat, imposa l'estudi de la situació i condicions d'aquests convenis.

Gran és la tasca que a la Mancomunitat de Catalunya li toca fer, en matèria de construcció de camins i carreteres, si vol realitzar l'ideal de posar en comunicació totes les comarques i pobles de Catalunya.

I si la tasca és gran, no és menys important l'esforç econòmic que per a tal empresa caldrà executar. La topografia de Catalunya no és de les que permeten construir vies de comunicació a preus ínfims, ans al contrari, les vies a construir són quasi totes, per l'estructura de la nostra terra (composta, en gran part, de serres i muntanyes, i travessada tota ella per un bon nombre de rius, rieres i barrancs), d'un cost ben alçat, que ha d'augmentar considerablement la quantia econòmica necessària per a llur realització.

Se fa, doncs, precis que s'aprofitin, en benefici de la construcció de camins, tots els aventatges que sigui possible arrebregar, tots els auxilis econòmics amb què sigui possible comptar, així com, per altra banda, convé estimular l'acció de totes les Corporacions públiques de

Catalunya que hagin emprès, abans o paral·lelament a la Mancomunitat, la construcció de vies de comunicació a la nostra terra.

D'aquest convenciment nasqué l'acord del Consell d'estudiar l'estat actual dels contractes respectius de les Diputacions catalanes amb l'Estat per a la construcció de camins veïnals subvencionats, i la possible intervenció de la Mancomunitat que afavorís el compliment dels esmentats contractes.

Fou en 1903 quan el Ministeri de Foment inicià, per mitjà de les Reials ordres de 5 de setembre i 3 d'octubre, el sistema de construcció de camins veïnals mitjançant un sistema mixte de cooperació entre l'Estat i les Diputacions.

Per virtut d'aquestes disposicions legals, les Diputacions catalanes, acollint-s'hi, formalitzaren contractes de construcció de camins amb l'Estat; contractes que han anat essent objecte de modificacions i canvis, fins a arribar a la vigència actual, i que, per haver obeït a criteris propis i especials de cada Diputació, tenen diferències essencials entre ells.

Deixant apart les variacions i història de cada un d'aquests contractes, cal conèixer llur estat actual a cada Diputació. Aquest és el següent:

Diputació de Barcelona. Té un conveni amb l'Estat, segons el qual aquest subvenciona amb el 25 per 100 del seu cost la construcció de tots els camins del pla provincial que la Diputació vagi construint.

El 75 per 100 restant va a càrrec de la Diputació. Els pobles contribueixen a l'obra pagant les despeses de sortides per a estudi de projecte, oferint els terrenys i satisfent la quinta part d'explanació i afermat, sense obres de fàbrica. La quantitat a pagar pels pobles, per aquest concepte, no pot excedir del 20 per 100 de la quota de contingent provincial que el poble tingui assenyalada.

Diputació de Girona. El contracte vigent porta la data de 2 de febrer i 4 de març de 1908, que, tenint un termini de cinc anys per a sa execució, va ésser pror-

rogat per altres cinc anys per Reial ordre del 17 de març de 1913; de manera que sa vigència, sense perjudicar les noves prorroques, durarà fins al març de 1918.

Les Bases essencials d'aquest contracte són les següents:

a) La construcció de les obres corre a càrrec de la Diputació.

b) L'Estat abona a la Diputació, en concepte de subvenció, el 48 per 100 del cost de l'obra.

c) Aquest cost de l'obra no està subjecte a cap liquidació final, perquè previament les dues parts contractants la van fixar, camí per camí, en la relació de camins compresos en el contracte.

d) La Diputació garantitza la conservació dels camins construïts, i de fet és ella mateixa qui se'n cuida.

La relació dels camins contractats comprèn un nombre de 47, d'una llargaria total de 202 quilòmetres, i amb un pressupost, en conjunt, de 1.434.000 pessetes; i, com sigui que se n'han construït només uns 14, d'una llargaria d'uns 66 quilòmetres, queden per construir uns 136 quilòmetres.

La totalitat d'aquests camins formen part del pla provisional de vies de la Mancomunitat. Suposant que aquesta emprengui pel seu compte llur construcció, i prenent per càlcul de cost el que l'Estat i la Diputació de Girona van fixar en llur contracte, que ve a ésser d'un terme mig de 7.000 pessetes el quilòmetre, sempre resultarà que la Mancomunitat, per a construir els 136 quilòmetres de la Província de Girona, hauria d'emerçar la quantitat important de 952.000 pessetes.

Mes si la Mancomunitat pogués aprofitar la subvenció del 48 per 100 que l'Estat, pel contracte establert amb la Diputació de Girona, ha d'abonar per aquests camins, es rebaixarien les 952.000 pessetes dites a unes 495.000 pessetes, obtenint, per consegüent, una economia de 456.000 pessetes, que són les que pagaria directament l'Estat.

La significació d'aquestes xifres és d'una eloqüència que per ella sola demostra la conveniència de posar els mitjans necessaris perquè la Mancomunitat, i amb ella

Catalunya, aprofitin en llur benefici aquest auxili econòmic de l'Estat.

Diputació de Lleida. Formalitzat amb data del 17 d'octubre de 1903, entre la Diputació de Lleida i l'Estat, un contracte per a la construcció d'uns 188 quilòmetres de camins veïnals, i començat a executar, va aprofitar la Diputació la llei del juliol de 1904 per a modificar son contracte, reduint el nombre de camins als cinc únics que ja s'estaven construint i desistint dels altres, essent l'extensió d'aquests cinc camins de 40 quilòmetres, que després foren ampliat amb 20 quilòmetres més, que la Diputació va creure necessaris per a llur terminació i enllaçar-los amb població o altra via, i que l'Estat, per Reial ordre del 19 de gener de 1909, va concedir.

Per Reial ordre del 1.er de març de 1910, l'Estat concedí a la Diputació de Lleida (que la tenia demanada) l'ampliació de son contracte de camins fins a 200 quilòmetres, amb les mateixes condicions i els mateixos pactes que en aquell regien.

Són bases essencials del contracte les següents:

a) La construcció de les obres corre a càrrec de l'Estat.

b) La Diputació Provincial reintegra a l'Estat el 51 per 100 del pressupost respectiu aprovat per la Direcció General d'Obres Públiques.

c) La Diputació garantitza la construcció dels camins (però, de fet, és l'Estat constructor qui els conserva).

d) El termini i acabament del contracte depèn dels pagaments que faci la Diputació per reintegrar a l'Estat el 51 per 100 convingut (pagaments que queden reduïts a l'impost anual del remanent que per les obres executades acreditat contra la Diputació); mes, sigui quin sigui aquest remanent, no vindrà obligada a pagar, la Diputació, com a màxim anual, a l'Estat, més que una quantitat que no excedeixi del 10 per 100 del pressupost total de tots els camins contractats.

La relació dels camins compresos en l'ampliació del contracte arriba a 31, que, amb els cinc primers, feien un

total de 36, d'una llargaria màxima de 200 quilòmetres, que era el límit de l'ampliació, sense que es consignés el càlcul alçat o pressupost previst del cost dels camins, perquè això s'havia de fer al formalitzar-se el contracte, cosa que encara està per realitzar. En la Reial ordre de concessió de l'ampliació, per evitar que el retràs de la formalització del nou contracte fos també causa de retràs d'execució dels camins, s'establí que, mentrestant, se poguessin realitzar estudis de projectes i aprovar-se per la Direcció General, la qual ha construït, sense esperar la formalització del contracte, diversos d'aquells.

Tots els camins compresos en el contracte i ampliació formen part actualment del pla provisional de vies de la Mancomunitat. Mes una cosa anòmala i ben rara ha passat amb aquesta ampliació de contracte.

Mentre es treballava en la redacció de la llei vinent de Camins veïnals de 29 de juny de 1911, va sortir a la *Gaceta de Madrid* una Reial ordre preparatoria, que porta la data del 8 de març del dit any i comprèn diferents relacions: una de camins veïnals que formen part dels contractes vigents entre l'Estat i Diputacions que complen llurs compromisos, entre les quals Diputacions se troba Lleida; i una altra relació d'iguals camins i contractes no vigents de Diputacions que no havien complert llurs compromisos.

Examinant la relació dels camins veïnals del contracte de Lleida, resulta que s'hi inclouen, no solament els cinc primers camins del primitiu contracte, sinó també alguns dels que figuren a l'ampliació, o siguin tretze entre tots; però deixen d'incloure-s'hi els restants camins de la concessió de l'ampliació, que fan el nombre de 23.

No s'explica ni consta el motiu d'aquesta arbitraria relació, que solament pot ésser tinguda per equivocada i sense cap valor legal.

Però la Direcció General d'Obres Públiques dona a l'esmentada relació una força legal que no pot tenir, enc que es vulgui lligar amb la disposició transitoria primera (a) de la llei de Camins veïnals de 23 de juliol de 1911, en la qual disposició es mana que s'acabin els camins veïnals compresos en els contractes vigents de les Dipu-

tacions que s'especifiquen en la Reial ordre de 8 de març, volent donar a entendre que, encara que aquesta Reial ordre sigui equivocada, no es pot modificar, i que la paraula *especifican* se refereix als camins i no a les Diputacions.

Contra aquest criteri ha acudit la Diputació de Lleida, fonamentant sa petició de subsanació de l'error contingut en la relació de camins de Lleida a què es refereix la Reial ordre del 8 de març, i en les altres raons i al·legacions que ha cregut del cas exposar, i és probable que se li reconegui el dret que reclama; amb la qual cosa el contracte de camins de la Diputació tindrà la importància del seu nombre de camins i de la seva llargària. De totes maneres, mentre s'espera que es resolgui aqueixa interessant qüestió, i suposant limitat el contracte de la Diputació de Lleida als camins de la relació publicada a la Reial ordre indicada, dels tretze esmentats, resulta que encara n'hi ha quatre, de camins a construir, d'una extensió aproximada de 25 quilòmetres, i d'un cost que es pot calcular en unes 300.000 pessetes; formant part aquests quatre camins del pla provisional de vies de la Mancomunitat.

Repetint aquí, com abans s'ha fet a l'estudiar el contracte de Girona, el càlcul fet sobre l'economia que podria obtenir la Mancomunitat al pagar solament el 51 per 100 del pressupost de construcció d'aquests camins, s'arriba a la mateixa conclusió, o sigui a l'altíssima conveniència que la Mancomunitat utilitzi en son profit el benefici esmentat.

Diputació de Tarragona. El contracte d'aquesta Diputació amb l'Estat, que porta la data del 15 d'octubre de 1903, fou lleugerament modificat en maig de 1905, compronent 35 camins d'una llargària total d'uns 200 quilòmetres, i pressupost, en conjunt, de 919.770 pessetes.

Les Bases essencials d'aquest contracte són bastant paregudes a les de Lleida, com se veurà:

a) La construcció de les obres corre a càrrec de l'Estat.

b) La Diputació reintegra a l'Estat el 51 per 100 del cost de l'obra.

c) Aquest cost de l'obra no està subjecte a cap liquidació final, perquè previament les dues parts contractants la van fixar, camí per camí, en la relació de camins compresos en el contracte.

d) La Diputació garanteix la conservació dels camins (però, de fet, és l'Estat constructor qui els conserva).

e) El termini i acabament del contracte depèn dels pagaments que faci la Diputació per reintegrar a l'Estat el 51 per 100 convingut (pagaments que queden reduïts a l'impost anual del remanent que per les obres executades acreditat contra la Diputació); mes, sigui quin sigui aquest remanent, no vindrà obligada a pagar, la Diputació, com a màxim anual, a l'Estat, més que una quantitat que no excedeixi del 10 per 100 del pressupost total de tots els camins contractats.

Per virtut de l'esmentat contracte, l'Estat construí 10 camins a la Província de Tarragona, que deixà completament acabats, i començà a construir-ne cinc més, els treballs dels quals després paralitzà.

El motiu d'aquesta paralització va ésser la rescisió del contracte, declarada per l'Estat per causa de no haver complert la Diputació sos compromisos amb ell.

Aquesta rescisió fa que, de moment, no es puguin aprofitar per la Mancomunitat els avantatges econòmics que per a la construcció dels camins compresos en el contracte s'obtidrien si el contracte estés vigent.

Però el fet que la Mancomunitat contragués el compromís de pagar el deute que amb l'Estat tenia la Diputació de Tarragona per virtut del contracte, rellevant a aquesta de tal obligació envers aquell, ha afavorit molt la situació de la Diputació en aquesta matèria, ja que es trobà saldada amb l'Estat, i en condicions, per tant, de poder, si no rehabilitar son contracte, almenys de fer-ne un de nou, sometent-se a les clàusules i escala de subvenció contingudes en la nova llei i reglament de Camins veïnals, facultat que, no tenint saldat son compte, li prohibia usar, a la Diputació, la 11.ª disposició transitoria de l'article 18 del reglament de Camins veïnals.

I aquest nou contracte es pot establir en qualsevol

moment, perquè així ho estableix terminantment l'article 8 de l'esmentat reglament de Camins.

Resulta, doncs, prou clar, de l'exposició precedent, que els contractes de les Diputacions de Girona i Lleida es troben vigents i en període d'execució, contenint-se per a construir 33 camins de Girona, i en el de Lleida 4 amb tota seguretat i probablement 27 en total, si preval el bon criteri en la reclamació de la dita Diputació pendent de resolució a la Direcció General d'Obres Públiques; i que el contracte de la Diputació de Tarragona, si bé quedà rescindit, pot ésser objecte de nova formalització mitjançant la celebració d'un de nou que se sotmeti a les noves condicions establertes per la llei i reglament vigents de Camins veïnals.

La Mancomunitat de Catalunya, que ha estat creada per la voluntat de les Diputacions, no pot ni deu mirar amb indiferència l'actuació d'aquestes, i molt menys en quant aquesta actuació té relació amb l'obra que la Mancomunitat es proposa realitzar; i essent una de les finalitats d'aquesta la de construir carreteres i camins, per al compliment de la qual té acordat destinar una part considerable de l'Emprèstit votat en una de ses Assamblees, se fa del tot necessari que vegi la millor manera d'aprofitar els avantatges de cooperació de l'Estat que per llurs contractes de camins veïnals tenen o poden tenir les Diputacions, l'obra de les quals es vindrà a sumar a la de la Mancomunitat.

Tenint en compte la natura jurídica del contracte existent entre Diputacions i Estat, no hi ha dubte que el millor camí a seguir, perquè no es puguin perdre els auxilis que l'Estat aporta a la construcció de camins, és estimular les Diputacions a son compliment, presentant-los al mateix temps l'ajuda econòmica necessària perquè, amb els migrats recursos de què les dites Corporacions disposen, puguin atendre els compromisos contrets, per virtut dels quals es construiràn un bon nombre de camins del pla general de vies de comunicació de la Mancomunitat, economitant-se aquesta,

amb aquest sistema, una quantitat ben important que es podrà destinar a noves carreteres o camins.

Una subvenció de la Mancomunitat a cada una de les tres Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona permetrà a aquestes Corporacions poder fer avançar la construcció de llurs camins; i si la Diputació de Tarragona no pogués arribar a la celebració d'un nou contracte, podria esmerçar la subvenció, o en l'acabament dels camins veïnals que quedaren paralitzats, o en acudir a l'auxili dels Ajuntaments que, tenint subvencions de l'Estat obtingudes en el primer concurs de camins veïnals, no poden, per manca de recursos i mitjans, aprofitar-la, i deixen per acabar un bon nombre de camins que després tindrà de construir totalment la Mancomunitat, per figurar en son pla.

Segurament que no fou altre que l'exposat el pensament que animà la darrera Assamblea de la Mancomunitat quan autoritzà el Consell per a auxiliar les Diputacions i Municipis en la construcció dels camins veïnals per ells contractats i obtinguts en concurs.

En subvencionar directament a cada Diputació, es permet que cada una d'elles disposi de la quantitat assignada en forma tal que, al mateix temps que la pugui esmerçar en el compliment de son contracte, obtingui dels Municipis interessats tots aquells auxilis que, per subconveni amb ells o per acords de les Diputacions, li pertoquin en reducció de cost de cada camí; amb la qual cosa la subvenció podrà ésser de major benefici per a la finalitat de cooperació econòmica que la Mancomunitat ha d'esperar de totes les Corporacions populars.

No ha d'ésser cap obstacle a la concessió de la dita subvenció el que els camins veïnals de les Diputacions de Lleida i Tarragona passin a la cura i jurisdicció de l'Estat; perquè, apart que tampoc constituirà llur conservació càrrega de cap classe a la Mancomunitat per correspondre a aquell, s'ha de preveure que amb la delegació futura de carreteres i camins tornaran a passar a la Mancomunitat amb la compensació necessària per a llur conservació.

Hagut esment d'aquestes consideracions;

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya; ha deliberat:

I. El departament de Foment procedirà a formar les relacions següents:

- a) Carreteres interprovincials i intercomarcals.
- b) Vies de comunicació començades i no acabades.
- c) Ponts en camins de ferradura i altres mitjans de comunicació.

II. En formar aquestes relacions es subjectarà a les normes acordades per l'Assamblea i a la limitació de les quantitats consignades amb destinació a aquestes obres, tenint també en compte, com a raó de preferència, la circumstància d'haver-hi vies els projectes de les quals estan ja formulats per l'Estat o les Diputacions, i poden ésser, per tant, tretes immediatament a subasta.

III. Posi's a disposició de cada una de les Diputacions mancomunades, per aquest any, la quantitat de 60,000 pessetes, amb destinació a camins veïnals de pobles incomunicats que figurin en els seus contractes de subvenció amb l'Estat, o que, amb subvenció també de l'Estat, puguin construir i no construeixin, per manca de mitjans, els Municipis que hagin pres part en concursos oberts abans de constituir-se la Mancomunitat.

IV. Comuniqui's l'acord anterior a les quatre Diputacions catalanes, amb prec de fer avinent l'acceptació, a l'objecte de convenir el Consell amb cada una d'elles la forma i detalls d'execució de l'esmentat acord.

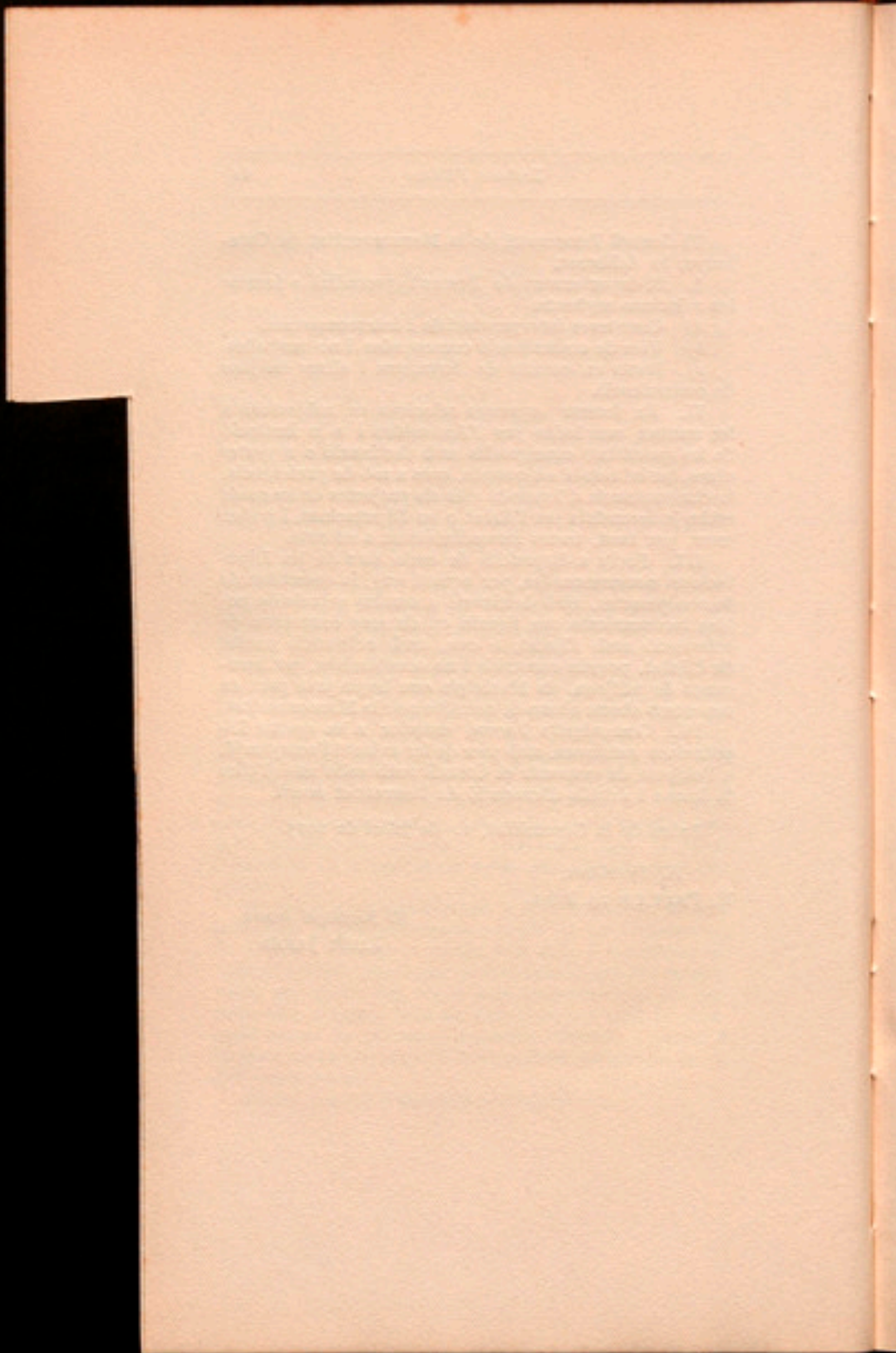
Palau de la Generalitat, 1.ª de juliol de 1915.

El President,

E. PRAT DE LA RIBA.

El Secretari interí,

LLUIS JANER

AXEXE NÚM. 2

RELACIÓ DE VIES DE COMUNICACIÓ CONSIDERADES MÉS NECESSÀRIES I URGENTS, INTERCOMARCALS, INTERPROVINCIALS, I D'ACABAMENT DE TREBALLS PÚBLICS

CARRETERES INTERPROVINCIALS I INTERCOMARCALS

Barcelona

Brull al Montseny.
Begues a Olesa de Bonesvalls.
Rocafort a Pont de Vilumara.
Sant Guim a Sant Martí Sesgaioles.

Girona

Ripoll, Les Lloses, Borredà.
La Batlloria a Hostalrich i a la carretera general de Madrid a França.
Blanes a Malgrat, amb pont sobre el Tordera.

Lleida

Esterri, Pla de Beret, Salaridú.
Solsona a Sant Llorenç de Morunys per Lladurs.
Senterada a Pont de Suert.
Seròs, Mequinçena, tros fins a la Granja d'Escarp.

Tarragona

De la carretera de Reus a Praga, a la Pobla de Cièrvols.

Aiguamúrcia a Pontons.

Pobla de Masaluça, per Faió, a Almatret.

Montreal a Alcover.

TREBALLS D'ACABAMENT

Barcelona

Vallvidrera al Tibídabo.

Eixamplament de la carretera de Cornellà.

Pont de Gualba en el camí de Sant Celoni a Gualba.

Pont sobre el Llobregat en el camí de Barcelona al Prat.

De la carretera de Tarragona a Barcelona a La Granada, per Sant Cugat Sesgarrigues.

De Brull a entroncar amb la secció construïda del camí de Sant Esteve de Palautordera a Montseny.

Girona

Carretera provincial de Banyoles a la de Besalú a Roses.

Millorament del camí de Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empúries.

Pont sobre el Fluvià en el camí veïnal de Sant Esteve de Bas a Hostalets.

Camí veïnal de Masarach a Pont de Molins, per Viarnadal.

Lleida

Entroncament de la carretera de Vinaixa a Cervià amb la general de l'Estat, en el poble de Vinaixa.

Pont sobre el Segre a Allàs.

Camí pont sobre el Balira, que comunica Seu d'Urgell amb Castellciutat.

Pont sobre el Segre, que comunica Organyà i la carretera general de Lleida a Puigcerdà amb els pobles de Figols i Alinyà.

Camí veïnal de Balaguer a Menàrguens.

Tarragona

Reus a Sant Ramón.

Tarragona a Pont d'Armentera (tros de Brafim).

Amposta a Vinallop.

Pont sobre la riera de la Bisbal del Penadès.

Acabament del camí d'Aiguamúrcia a Sant Jaume dels Domenys.

PONTS EN CAMINS DE FERRADURA I ALTRES MITJANS DE
COMUNICACIÓ

Barcelona

En el camí de La Llacuna a la barriada de Torre Busqueta.

Per a unir els Bruchs amb la parroquia de Collbató.

Girona

Pont sobre el Terri, en el camí veïnal de Cornellà a a carretera de Ventalló a Banyoles.

Reconstrucció del pont sobre la riera Merdàs, en el camí de ferradura de Gombreny a Les Lloses.

Lleida

Pont sobre el riu Pallerols, en el camí que uneix Pallerols amb Guils.

Passarel·la suspesa sobre el Pas del Convent, en el camí de Pobla de Segur a Pont de Suert.

Pont de barques sobre el Segre a Vilanova de la Barca.

Arranjament del pont d'Auserall.

Pont de Vernet (agregat de Baldomà) sobre el riu Segre, en el camí de Baldomà a Artesa de Segre.

Pont de la Bordeta sobre el riu Garona, en el camí de Bossost, per La Bordeta i Les Bordes, a entroncar amb la carretera de Balaguer a la frontera.

Pont de la Baronía (Fontllonga).

Arranjament del pont d'Ibars de Noguera, per al pas de peatons.

Tarragona

Pont de barques sobre l'Ebre, entre Xerta i Tivenys.

Pont sobre la riera de Biure (Les Piles).

Aprovada pel Consell Permanent en sessió de 12 d'agost de 1915.

El Secretari interí,
LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 3

BASES PRESENTADES PER LES DIPUTACIONS DE GIRONA I TARRAGONA PER A LA UTILITZACIÓ DE LA SUBVENCIÓ DE 60,000 PESSETES CON- CEDIDA PEL CONSELL

a) DIPUTACIÓ DE GIRONA

EXCM. SR.:

La Diputació, en sessió del dia 6 d'aquest mes, va pendre els següents acords:

Primer. Acceptar amb agraïment la oferta de la Mancomunitat de Catalunya de les 60,000 pessetes, per a esmerçar-les durant aquest any en la construcció dels camins veïnals contractats amb l'Estat que afectin a pobles incomunicats; pregant-li que en els anys successius reproduïxi nous donatius, perquè, dintre els plaços assenyalats, pugui la Diputació terminar els 202'500 quilòmetres convinguts amb l'Estat. *Segon.* Obrir un concurs entre els pobles als quals afecti el plan dels 202'500 quilòmetres i que reuneixin la condició d'incomunicats. *Tercer.* Facultar a la Comissió de Foment perquè dicti les Bases del Concurs, i, un cop s'hagi posat d'acord amb el Consell Permanent, atengui tots els detalls

d'execució de dit concurs, així com a la determinació de l'ordre de prelación dels camins a construir i a llur realització donant-ne compte a la Diputació en el seu degut temps.»

Lo qual tinc el gust de comunicar a V. E. per al seu coneixement i el del Consell Permanent, i demés efectes.

Deu vos guardi molts anys.

Girona, 9 de juliol de 1915.

El President,
A. RIERA I PAU

P. A. de la D.
El Secretari,
ENRIC ROCA

Excm. Sr. President de la Mancomunitat de Catalunya.

EXCM. SR.:

La Comissió de Foment d'aquesta Diputació, reunida el dia 13 del mes que som, va dictar les Bases del concurs per a la construcció dels camins veïnals compresos en el conveni estipulat entre l'Estat i la Diputació l'any 1903, que encara no hagin sigut construïts i afectin a pobles incomunicats; les quals Bases es transcriuen a continuació:

«Havent aquesta Diputació acordat, en la sessió celebrada el dia 6 del mes que som, acceptar amb agrament la oferta de 60,000 pessetes que per la Mancomunitat de Catalunya li fou feta, sense perjudici de les quantitats que en anys successius pugui oferir, amb l'objecte que durant aquest any s'esmercessin per afavorir la construcció dels camins que, figurant en la relació del conveni dit dels 200 quilòmetres, celebrat per la Diputació amb l'Estat l'any 1903, reuissin a la vegada la condició d'afectar a algun poble mancat de tota via de comunicació.

«Havent així mateix acordat obrir un concurs per a establir l'ordre de prelación en la construcció dels camins que reuneixin les condicions esmentades; facultant a aquesta Comissió de Foment perquè, un cop posada d'acord amb el Consell Permanent de la Mancomunitat, anunciés les Bases del concurs, procedís, en son dia, a determinar l'ordre de construcció dels que afectin a pobles que haguessin pres part en el mateix, i, finalment, fixés totes les regles i prenguéssin totes les determinacions conduents a la més ràpida realització possible dels esmentats camins, coadjuvant així a l'objectiu que es proposaren la Mancomunitat a l'oferir l'auxili i la Diputació a l'acceptar-lo;

«Aquesta Comissió, en compliment de l'encàrrec fet, i tenint en compte la rapidesa amb què s'ha de procedir a la realització de millora tan profitosa per a les comarques gironines, ha resolt obrir el susdit concurs, sota les següents Bases:

«Primera. Els Ajuntaments dels pobles interessats

en la construcció de camins veïnals compresos en el conveni celebrat entre l'Estat i la Diputació l'any 1903 i reformat l'any 1908, o que posteriorment hi hagin sigut inclosos, que demés reuneixin la condició d'establir comunicació amb algun poble que'n estigui ara totalment mancat (la relació dels quals es publica a continuació), podran acudir al concurs dirigint la sol·licitud per a ésser-hi admesos, a aquesta Diputació, dintre el termini de 30 dies feiners, comptats des del següent al de la publicació d'aquestes Bases en el *Bulleti Oficial* de la província.

«*Segona.* A la sol·licitud s'hi haurà d'adjuntar certificació de l'acord pres per l'Ajuntament, i ratificat per la Junta Municipal, posant a la disposició d'aquesta Comissió, lliures de tota despesa i càrrega, els terrenys necessaris per a l'esplanació del camí, així com el tant per 100 del cost de construcció amb què estiguin disposats a contribuir a la realització de l'obra.

«*Tercera.* Els oferiments del tant per 100 amb que els Municipis desitgin contribuir a la construcció del camí sol·licitat, s'han de fixar prenent per base de càlcul les quantitats consignades en el pressupost total, corresponents a cada camí, que foren fixades en el conveni amb l'Estat, les quals figuren també a continuació d'aquestes Bases.

«*Quarta.* Les quantitats amb què hagin de contribuir els pobles segons el tant per 100 que hagin ofert, es repartiran, als efectes del pagament, en tantes parts com quilòmetres figurin en el projecte definitiu de construcció del camí, i s'hauràn de fer efectives a aquesta Diputació dintre els 30 dies que segueixin a la recepció de cada quilòmetre.

«*Quina.* Quan figuri en el projecte un pressupost especial per a alguna obra de fàbrica, que el poble s'hagi compromès a contribuir a la seva construcció, l'Ajuntament farà efectiva la quantitat corresponent dintre els 30 dies següents a la recepció de l'obra per aquesta Diputació.

«*Sisena.* Per a pendre part en el concurs i ésser en son dia executada l'obra, serà condició precisa estar al corrent en el pagament del Contingent provincial exi-

gible per Bases convingudes amb aquesta Diputació per a l'extinció dels atrassos (en cas d'haver-n'hi).

«*Selena.* Dintre els vuit dies següents a la terminació del termini d'admissió al concurs, es reunirà aquesta Comissió a fi i efecte de determinar l'ordre de preferència en la construcció dels camins que hagin sigut admesos.»

Així mateix la Comissió de Foment va acordar facultar al President, perquè, un cop hagués donat coneixement de les transcrites Bases al Consell Permanent de la Mancomunitat, acceptant les modificacions que poguessin proposar-se, les publicqués en el *Butlletí Oficial* de la Província perquè en tinguin el degut esment els pobles interessats.

Lo qual m'és plaent comunicar a V. E., incloent-li la relació dels camins que es troben en condicions per a anar al concurs per a son coneixement i efectes oportuns.

Déu vos guardi molts anys.

Girona, 19 de juliol de 1915.

El President,

A. RIERA I PAU

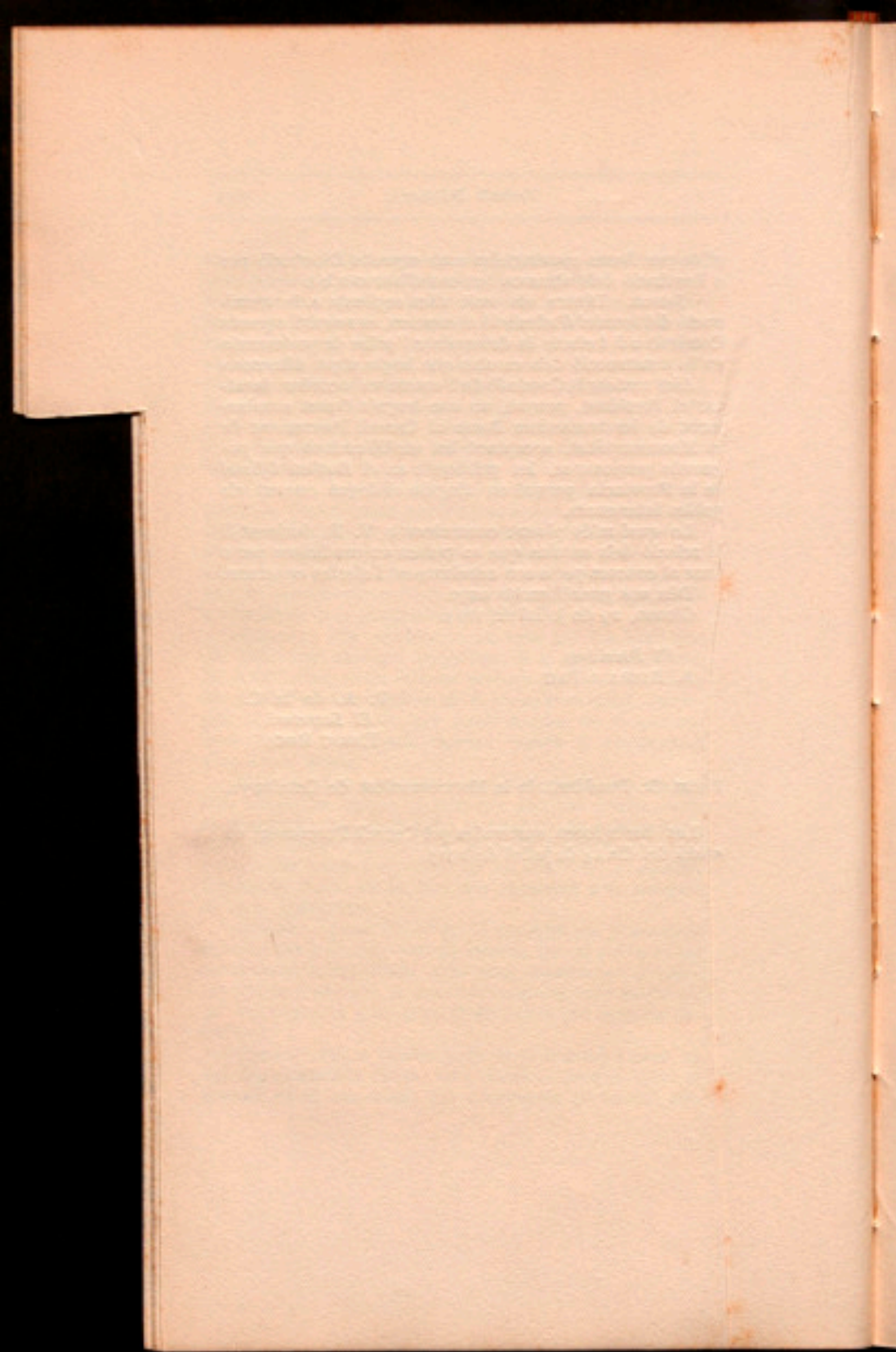
P. A. de la C.

El Secretari,

ENRIC ROCA

Excm. Sr. President de la Mancomunitat de Catalunya.

Les bases foren aprovades pel Consell Permanent en sessió del dia 14 de juliol de 1915.

CAMINS VEÏNALS COMPRESOS EN EL CONVENI CELEBRAT
ENTRE L'ESTAT I LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE
GIRONA L'ANY 1903 I QUE AFECTEN A POBLES
INCOMUNICATS

	Pessetes
De Pont de Molins a Les Escaules.....	35,000
De Palau de Santa Eularia a la carretera de Madrid a França.....	25,000
Figueres a Alfàr.....	20,000
De Sant Esteve de Guilves a la carretera de Madrid a França.....	32,751
De Gallinés a la carretera de Ventalló a Banyo- les	44,987
Llívia a Puigcerdà.....	16,000
Campelles a Ogassa.....	30,000
Guils a Bolvir i Tallorta.....	28,000
La Pinya a la carretera de Santa Coloma de Farnès a Sant Joan de les Abadesses.....	28,000
Solius a la carretera de Girona a Sant Felip de Guixols	25,000
Palau Sabardera a la carretera de Besalú a Roses	16,500
De Fortià a la carretera de Besalú a Roses....	14,000
De Garrigoles a la carretera de Sant Jordi a l'Estartit	20,000
Urús al límit de la Província, Das i Alp.....	31,500
Ogassa a Sant Joan de les Abadesses, per To- ralles	45,000
Juià a la carretera de Girona a Palamós, per Celrà	15,000
Sant Pere Pescador a Armentera i Gual Fluvià.	20,000
Sant Vicens de Canós a la carretera de Girona a Olot.....	21,000

	<u>Pessetes</u>
Armentera a la carretera de Corsà a Figueres.	10,000
Sant Pere les Preses a Sant Miquel del Corp..	21,500
Armentera a l'Escala, per Vilademat.....	17,500
All a Talltendre.....	12,000
Maranges a Ger, entroncant amb la carretera d'Urgell	54,000
Alp a la carretera de Ribes a Puigcerdà.....	35,000

Girona, 13 de juliol de 1915.

El President,

A. RIERA I PAU

El Secretari,

ENRIC ROCA

b) DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

Vista la vostra comunicació, en nom del Consell que tan encertadament presidiu, posant a disposició d'aquesta Diputació la quantitat de 60,000 pessetes, destinades a fomentar la construcció de camins de pobles incomunicats que figurin en els plans provincials de la Mancomunitat i siguin subvencionats per l'Estat, en virtut de convenis celebrats entre aqueix i les Diputacions o els Municipis; vist també el dictamen de la Comissió de Foment, que textualment és com segueix, després d'adjuntar-hi una esmena del Diputat senyor Guarro, que fou acceptada per unanimitat;

Aquesta Diputació provincial, en sessió del dia 30 d'octubre, va acordar, d'absoluta conformitat amb el dictamen, acceptar la oferta i publicar les Bases contingudes en el dit dictamen per a esmerçar la quantitat de què es deixa fet mèrit.

DICTAMEN

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, en sessió de 1.ª de juliol darrer, acordà posar a disposició de les Diputacions provincials catalanes una subvenció anual de 60,000 pessetes, amb destinació a l'acabament d'aquells camins veïnals, la construcció dels quals se troba paralitzada en virtut de diverses circumstàncies, que responguin a les necessitats de poblacions aïllades o comarques orfes de vies de comunicació. Amb l'esmentat acord, preté el Consell de la Mancomunitat de Catalunya, remeiar i posar fi a un estat de coses en ço que es refereix a construcció de camins veïnals, nascut de les deficiències resultants de la llei i reglaments que han regit els concursos de l'Estat i que, per la inexperiència o per manca de recursos dels Ajuntaments que hi acudiren, han restat les respectives localitats or-

fes de la via o vies de comunicació que tractaren de construir a fi de sortir de l'aïllament en què es troben. L'acord del Consell és digne de tota lloança i mereix l'agraïment del país i de ses respectives Diputacions, agraiment que aquestes hauràn de demostrar procurant que l'aplicació de tan important suma es verifiqui en forma tal que resulti en benefici de les comarques i pobles necessitats de vies de comunicació i mancats de recursos par a atendre per si mateixos a millores de la importància d'aquesta de què es tracta. Les normes establertes per la Mancomunitat de Catalunya, quan es tracta que arribin als pobles beneficis de sa actuació, estàn orientades a produir el concurs de tots com a auxili a ço que s'intenta realitzar. Aquesta pràctica no pot oblidar-la la Diputació en establir les regles per a l'aplicació de les 60,00 pessetes concedides, però donades les circumstancies que concorren en la vida econòmica dels Municipis de la província, no és possible aplicar el sistema en forma absoluta, puix cal observar que la carencia de mitjans en els dits Municipis ha d'estimar-se com a cas excepcional, ja que per pobre que sigui un poble, sempre té recursos per a demostrar, anc que sols sigui dèbilment, son reconegut interès en favor de la realització de l'obra, la qual haurà d'obrir-li noves fonts de riquesa. La cosa que no és possible eludir com a norma general establerta per la Mancomunitat, en interès de la propia Diputació, és que no es concedeixi cap subvenció al poble que no tingui satisfet el cupu de Contingent provincial corrent i, si resulta amb endarreriments, que no estigui concertat amb respecte aquests per a sa deguda amortització. Consignades les precedents consideracions, aquesta Comissió de Foment té l'honra de proposar a la Diputació les següents bases per a aplicar les 60,000 pessetes que la Mancomunitat de Catalunya ha concedit a aquest Còs provincial, amb destinació a l'acabament de camins veïnals contractats amb l'Estat, sigui per la propia Corporació o directament pels pobles. Aquest concurs queda obert fins el 10 del proper desembre.

BASES

Per a pendre part en el Concurs destinat a l'aplicació de les 60,000 pessetes concedides per la Mancomunitat de Catalunya, per a la construcció de camins veïnals, és indispensable que els pobles concursants presentin un certificat de Comptaduria de la Diputació, de que tenen saldat el seu cupu de Contingent provincial, amb relació a l'any corrent, i, si existissin endarreriments d'anys anteriors, justificar, mitjançant document anàleg, que tenen concertada una moratoria amb la Corporació provincial o amb l'arrendatari del contingent. S'entendrà que es troben en les dites condicions, aquells pobles que ofereixin també posar-s'hi dins el terme de quinze dies següents al de la concessió, restant aquesta sense efecte si no s'efectua dins del dit terme.

De les esmentades 60,000 pessetes, es destinarà una quarta part, o sigui 15,000 pessetes, a subvencionar els pobles mancats de recursos i sense cap força econòmica. La dita quarta part serà aplicada lliurement per la Diputació, amb la sola justificació que s'ha indicat.

Tindràn preferència en el concurs que haurà d'obrir-se per a destinar les 45,000 pessetes restants: A) Els pobles que demanin una subvenció reintegrable, essent entre ells preferits els que estiguin incomunicats o careixin de tota via de l'Estat o provincial per a unir-se amb les carreteres generals o els ferrocarrils que travessin la província. B) Els que facin millor oferta, essent preferits els que estiguin incomunicats, i entre aquests, els que tinguin algun camí veïnal en construcció o en projecte degudament autoritzat.

Això és el que té l'honor de manifestar, en compliment de ço ordenat per la Diputació en la sessió d'ahir.

Tarragona, 30 de setembre de 1915. — *Joan Palau*.
— *F. Canivell Curto*. — *Daniel Serres Lorán*.

Les bases foren aprovades pel Consell Permanent en sessió del dia 17 de novembre de 1915.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is arranged in several paragraphs and is centered on the page.]

ANEXE NÚM. 4

ALTRES ACORDS DEL CONSELL PERMANENT REFERENTS A TREBALLS PÚBLICS

CAMINS VEÏNALS CONvinguts amb l'ESTAT EN EL SEGÓN CONCURS

Examinà i aprovà el Consell els següents projectes formulats per la secció tècnica de Carreteres i camins de la Mancomunitat:

Projecte formulat, amb data 31 de maig de 1915, del camí veïnal de Selva de Mar a Port de La Selva, en ses dues solucions, el pressupost de contracte del qual suma, per a la primera solució, 11,811'17 pessetes, i, per a la segona solució, 11,927'81 pessetes.

Projecte formulat, amb data 31 de maig de 1915, del camí veïnal de Canet d'Adri a la carretera de Girona a Les Planes, el pressupost de contracte del qual és de 34.155'23 pessetes.

Projecte formulat, amb data 5 de juny de 1915, del camí veïnal d'Alinatret a Maials, el pressupost de contracte del qual és de 16,102'20 pessetes.

Projecte formulat, amb data 6 de juny de 1915, del camí de Torregrossa a l'estació de Juneda, el pressupost del contracte del qual ascendeix a 24,715'91 pessetes.

I, en compliment de la condició 6.ª del plec estipulat entre la Direcció General d'Obres Públiques i la Mancomunitat per a la construcció de camins veïnals i ponts econòmics subvencionats per l'Estat en virtut del segon concurs, celebrat el 25 de març de 1914, acordà el Consell remetre un exemplar de cada un dels projectes a l'aprovació de la Direcció General, efectuant-se la tra-

mitiació dels dos primers per mitjà de la *Jefatura* d'Obres Públiques de la Província de Girona, i la dels dos segons per la de la Província de Lleida, a les quals *Jefaturas* s'enviarà també un exemplar dels respectius projectes perquè degudament, i en la forma oportuna, puguin informar a la superioritat.

(Sessió del dia 1.^r de juliol.)

Lliurar a favor del pagador de la *Jefatura* de Treballs Públics de la província de Girona, amb càrrec al capítol 3.^r, article 1.^r i partida 43 del Pressupost vigent, la quantitat de quatrecentes cinquanta dues pessetes amb cinquanta cèntims, a què ascendeix el pressupost de les despeses que ocasionarà l'expedient de confrontació del projecte del camí veïnal de Selva de Mar a Port de la Selva.

(Sessió del dia 21 de juliol.)

De conformitat amb el dictamen de la secció Administrativa del departament de Foment, acordà el Consell que es lliuri a favor del pagador de la *Jefatura* de Treballs Públics de la Província de Girona, amb càrrec al capítol III, article 1.^r, partida 43, del Pressupost vigent, la quantitat de 677'79 pessetes, a què ascendeix el pressupost de despeses que ocasionarà l'expedient de confrontació del camí veïnal de Canet d'Adri a la carretera de Girona a Les Planes, havent-se de justificar oportunament la inversió de la referida quantitat i comunicant-se aquest acord a l'esmentada *Jefatura*.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Examinà i aprovà el Consell els següents projectes formulats per la secció tècnica de Carreteres i camins de la Mancomunitat:

Projecte formulat, amb data 2 de juliol, del camí veïnal de Masalcoreig a la carretera de Serós, el pressupost de contracte del qual suma la quantitat de 34,149'17 pessetes.

Projecte formulat, amb data 30 de juny, del camí veïnal de l'estació de Lleida a Torrelameu (primer tros),

el pressupost de contracte del qual és de 67.713'72 pessetes.

I, en compliment de la condició 6.ª del plec estipulat entre la Direcció General d'Obres Públiques i la Mancomunitat per a la construcció de camins veïnals i ponts econòmics subvencionats per l'Estat en virtut del segon concurs, celebrat el 25 de març de 1914, acordà el Consell remetre un exemplar de cada un dels projectes a l'aprovació de la Direcció General, efectuant-se la tramitació d'ambdós projectes per mitjà de la *Jefatura* d'Obres Públiques de la Província de Lleida, a la qual s'enviarà també un exemplar dels dits projectes perquè degudament i oportunament pugui ella informar la superioritat.

(Sessió del dia 7 de juliol.)

S'aprova el projecte formulat per la secció tècnica de Carreteres i camins, amb data 15 de juliol de 1915, del camí veïnal de Sant Cerni a la carretera d'Artesa a Tremp, el pressupost de contracte del qual és de 47.825'81 pessetes.

(Sessió del dia 15 de juliol.)

S'aproven els projectes del camí veïnal de Torrebesses a la carretera de Lleida a Fluix, formulat amb data 30 de juliol, el pressupost de contracte del qual és de 16.958'25 pessetes; i el del camí veïnal de Pauls a la carretera de Gandesa a Tortosa, formulat amb data 1.er d'agost, el pressupost de contracte del qual és de 134.773'19 pessetes.

(Sessió del dia 11 d'agost.)

De conformitat amb el dictamen de la secció Administrativa del departament de Foment, acordà el Consell el lliurament, a favor del pagador de la *Jefatura* de Treballs públics de la Província de Tarragona, de la quantitat de 2.198 pessetes, a què ascendeix el pressupost aproximat de les despeses que ha d'ocasionar la confrontació del projecte del camí veïnal de Pauls a la carretera de Gandesa a Tortosa.

(Sessió del dia 28 d'octubre de 1915.)

S'aprova el projecte de camí veïnal de Gessa a la carretera de Balaguer a la frontera, formulat amb data 31 d'agost per l'enginyer D. Joaquim Camón, el pressupost de contracte del qual és de 3.655'05 pessetes.

(Sessió del dia 9 de setembre.)

S'aprova el projecte de camí veïnal de Puigpelat a Valls, formulat amb data 31 d'agost per l'enginyer don Ramón Tarrida, el pressupost de contracte del qual és de 24.827'33 pessetes.

(Sessió del dia 10 de setembre.)

Acordà el Consell el lliurament, a favor del pagador de la *Jefatura* de Treballs públics de la Província de Tarragona, de la quantitat de 558'50 pessetes, a què ascendeix el pressupost aproximat de les despeses de confrontació del projecte del camí veïnal de Valls a Puigpelat.

(Sessió del dia 3 de novembre de 1915.)

Aprovà el Consell el projecte del camí veïnal de Les Bordes a la carretera de Balaguer a la frontera, formulat amb data 30 de juliol, el pressupost del contracte del qual ascendeix a 5.983'48 pessetes; acordant-se donar al dit projecte la tramitació reglamentaria.

(Sessió del dia 5 d'agost de 1915.)

Aprovà el Consell el projecte de camí veïnal de Savellà a la carretera de Rocafort de Queralt a Cervera, formulat amb data 20 d'octubre per l'enginyer d'aquella secció, D. Ramón Tarrida, el pressupost de contracte del qual és de 26.647'50 pessetes.

(Sessió del dia 28 d'octubre de 1915.)

Acordà el Consell que, en fer-se l'estudi del camí veïnal de Guissona a Taltàul i Palau de Torà per Masoteres, es projectin les obres amb direcció a Biosca, fins a la carretera de Calaf a Pons, a fi i efecte que la Mancomunitat, quan ho cregui oportú, amb el projecte ja fet, pugui procedir a la construcció del tros de camí

comprès entre el riu Llobregós, on acaba el susdit camí veïnal que figura en la relació dels convinguts amb l'Estat, i l'esmentada carretera de Calaf a Pons.

(Sessió del dia 28 de juliol.)

Encomanar a la secció de Treballs públics de la Diputació de Barcelona un reconeixement facultatiu de la zona de terrenys que pot resultar afectada pel camí d'Hostalrich a Fogàs de Tordera, a l'efecte d'evitar les dificultats que es poguessin presentar en la cessió de terrenys per a la construcció del dit camí.

(Sessió del dia 7 de juliol.)

Acceptar la renúncia de la construcció del camí veïnal, del contracte amb l'Estat, de Canejàn a la carretera de Balaguer a la frontera, presentada pel Municipi de Canejàn; i passar a informe tècnic la petició d'aquest Municipi perquè es construeixi un camí de ferradura de Canejàn a la carretera de Balaguer a la frontera.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Satisfer la primera anualitat de 40,000 pessetes, que correspon a 1915, convinguda amb la Direcció General d'Obres públiques per a liquidar l'endarreriment de les Diputacions de Lleida i Tarragona, en virtut dels contractes celebrats entre les dites Diputacions i l'Estat per a la construcció de camins veïnals.

(Sessió del dia 6 d'octubre.)

OBRES DE LES QUE FIGUREN EN LA RELACIÓ DE MÉS
URGENTS I NECESSARIES APROVADA PEL CONSELL

Ordenar a la secció tècnica de Foment la immediata visita d'inspecció per a l'estudi de les obres de reparació del camí veïnal de Castelló d'Empúries a Sant Miquel de Fluvià, passant per Sant Pere Pescador.

(Sessió del dia 4 de juny.)

Sotmetre a informació pública el projecte de millora del tros inundable comprès entre els quilòmetres 14 i 15 del camí veïnal de Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empúries, presentat per l'Enginyer major, Sr. Turell, recabant ensems la cessió o expropiació, per part de l'Ajuntament de Castelló d'Empúries, dels terrenys que calgui ocupar per a l'execució de les referides obres.

(Sessió del dia 7 de juliol.)

Ordenar l'informe tècnic de la secció de Foment referent a la urgència, necessitat, importància i cost de les obres de reparació del pont de «La Bordeta» (Vall d'Aràn), en la qual estan interessats els pobles de Vilamós, Arrés i Arrú; i de les obres de reconstrucció del pont pendent de Vernet.

(Sessió del dia 16 de juny.)

Aprovà el Consell el projecte de reconstrucció del pont de «La Bordeta» sobre el riu Garona, formulat per la secció tècnica de Carreteres i camins amb data 20 de juliol d'enguany, junt amb l'informe que l'acompanya; i acordant-se: 1.ª, comunicar aquest acord als Municipis de Vilamós, Arrés i Arrú (interessats en la reconstrucció), indicant-los que, perquè la realització del projecte esmentat es pugui dur a efecte, caldrà que es comprometin a contribuir a les seves despeses amb la quantitat de 280 pessetes, o bé amb la portada de 3,516 metres cúbics de fusta adequada per a la construcció; 2.ª, comunicar aquest acord al senyor Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins, i, una vegada els referits Municipis s'hagin compromès a la portada que se'ls assenyala, lliuri-se-li la quantitat de 1,663'04 pessetes (que complementa el pressupost de l'obra), la inversió de la qual caldrà justificar oportunament en executar-se la dita obra per administració.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Aprovar les Bases per al contracte d'ajust per a la construcció d'un pont sobre el riu Garona en el punt nomenat «La Bordeta», el pressupost de les obres del

qual és de 1,663'04 pessetes; havent-hi de portar l'Ajuntament la quantitat de 3,516 metres cúbics de fusta.

(Sessió del dia 30 de setembre.)

Aprovar el projecte de reparació del pont de Vernet sobre el Segre formulat per la secció tècnica, el pressupost del qual és de 11,731'20 pessetes, al que caldrà que contribueixi l'Ajuntament interessat amb una subvenció de 2,346'20 pessetes a satisfer en cinc anualitats; verificant-se la subasta tantost el Municipi hagi acordat la dita participació.

(Sessió del dia 21 de setembre.)

Aprovar els plecs de condicions particulars i econòmiques que, a més de les facultatives del projecte aprovat i de les generals de Treballs públics de 13 de març de 1903, han de regir en la subasta de les obres de reparació del pont de Vernet damunt el riu Segre; subasta que es verificarà de seguida que l'Ajuntament interessat hagi pres en ferm l'acord de contribuir a la dita obra.

(Sessió del dia 23 de setembre.)

Aprovar el projecte de camí veïnal de Solsona a Sant Llorenç dels Morunys (trossos primer i segon), amb les modificacions proposades per la secció tècnica de Carreteres i camins, els pressupostos de contracte dels quals són, respectivament: per al primer tros, 116,130'42 pessetes; i, per al segon tros, 103,371 pessetes.

Donar la tramitació reglamentaria al projecte corresponent al primer tros sempre que els Municipis als quals afecta el camí veïnal estudiat hagin complert els requisits necessaris per a poder procedir a la subasta.

(Sessió del dia 10 de setembre.)

Aprovar els plecs de condicions particulars i econòmiques que, a més de les facultatives del projecte aprovat i de les generals de Treballs públics de 13 de març de 1903, han de regir en la subasta del camí de Solsona a Sant Llorenç dels Morunys (tros primer).

(Sessió del dia 22 de setembre.)

S'aprova el projecte d'arranjament de la carretera d'Amposta a Vinallop (tros primer), a efectuar amb càrrec a la partida n.º 45 del Pressupost.

(Sessió del dia 14 de juliol.)

Prengué esment, el Consell, de l'acte de la subasta de les obres per a l'arranjament de la carretera d'Amposta a Vinallop (tros primer), celebrada el dia 29 del passat mes de setembre, i en conseqüència acordà:

I. Aprovar el remat i adjudicar definitivament les obres de l'arranjament del tros primer de la carretera d'Amposta a Vinallop a D. Joan Granell Monllau, veí de Santa Bàrbara, per la quantitat de 16,972'20 pessetes.

II. Comunicar l'anterior acord a l'interessat per al seu coneixement i a fi que dintre el terme de deu dies presenti el document que acredita haver constituït la fiança definitiva; feta la qual cosa es procedirà a formalitzar l'escriptura d'adjudicació, havent de realitzar, el concessionari, el contracte amb els obrers a què es refereix la condició 12.ª del plec de condicions particulars i econòmiques.

III. Comunicar també el primer d'aquests acords a la Delegació d'Hisenda de la Província de Tarragona per als efectes de la seva incumbència.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

S'aprova el projecte d'arranjament de la carretera d'Amposta a Vinallop (tros segon, que comprèn els quilòmetres 4, 5 i 6), formulat en compliment de l'acord del Consell, de data 5 de maig darrer. El pressupost de contracte per a les dites obres d'arranjament ascendeix a la quantitat de 14,148'45 pessetes.

(Sessió del dia 11 d'agost.)

Aprovar el plec de condicions particulars i econòmiques que, a més de les facultatives del projecte aprovat i de les generals de Treballs públics de 13 de març de

1903, han de regir per a la subasta de les obres d'arranjament de la carretera d'Amposta a Vinallop (tros segón).

(Sessió del dia 9 de setembre.)

Treure a subasta les obres d'arranjament del segón tros de la carretera d'Amposta a Vinallop.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Aprova el projecte de les obres d'eixamplament de la carretera de Cornellà a Fogàs de Tordera (tros comprès entre Esplugues i Sarrià).

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Treure a subasta les obres d'eixamplament de la carretera de Cornellà a Fogàs de Tordera (tros comprès entre Esplugues i Sarrià) així que hagi fet la cessió de terrenys necessària un propietari que encara no l'ha feta.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Fou aprovat el projecte d'acabament de la carretera provincial de Girona en el tros segón, comprès entre Esponellà i la carretera de Besalú a Roses, les obres del qual estàn en disposició d'ésser subastades, mancant només ultimar alguns detalls referents a la cessió de terrenys, per a la deguda resolució dels quals acord fou pres de concedir el termini d'un mes als Municipis interessats en el dit projecte perquè puguin procedir a la indicada cessió de terrenys; entenent-se que, si no ho fan així, quedarà definitivament abandonat el projecte.

(Sessió del dia 16 de setembre.)

Adoptà el Consell la següent fórmula per a l'aprofitament del 25 per 100 de subvenció de l'Estat als camins compresos en els convenis estipulats entre la Diputació de Barcelona i l'Estat, i inclosos pel Consell Permanent en la relació d'obres urgents a executar per la Mancomunitat: «Construirà les obres la Diputació mitjançant la subvenció del 25 per 100 de l'Estat, l'abonament per part de la Mancomunitat del 75 per 100 restant, tras-

passant-se en tot cas a la Mancomunitat el cobrament de les quantitats anuals que hagin de satisfer els Municipis en concepte de reintegrament de la quinta part de l'import de les obres d'explanació i afirmat.»

(Sessió del dia 28 d'octubre de 1915.)

El Consell, en vista de l'informe donat en 2 de juliol per l'Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins, referent a l'adquisició dels elements d'un tren de sondeig, acceptà l'oferta i condicions proposades per la casa Ingersell-Rand, i facultà l'esmentat Enginyer per a fer ferma la demanda acordada en principi, en sessió del 21 d'abril prop-passat, en què el Sr. Turell quedà facultat per a adquirir els elements d'un tren de sondeig.

(Sessió del dia 8 de juliol.)

Comunicar als senyors Diputats una relació per partits judicials de totes les vies de comunicació que figuren en el pla provisional aprovat per l'Assamblea amb les modificacions que hi féu la propia Assamblea, a l'objecte que informin de totes aquelles addicions, supressions o esmenes que calgui introduir-hi.

(Sessió del dia 18 d'agost.)

Concedir, en principi, la subvenció reintegrable, sol·licitada per l'Alcaldia d'Amposta per a poder realitzar la construcció del pont projectat damunt l'Ebre, i nomenar una Ponència, composta dels Srs. Bartrina i Riera, per a estudiar les garanties previes a exigir perquè l'obra es porti a execució i per a obtenir el reemborsament.

(Sessió del dia 19 d'agost.)

CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS

S'aprova el projecte d'adquisició de grava per a l'arranjament d'un tros de la carretera d'Amposta a

Vinallop, el pressupost del qual s'enlaira a 643'20 pessetes.

(Sessió del dia 10 de juny.)

Fou aprovat l'acte de recepció dels proveïments de pedra partida per a la conservació del ferm de la carretera d'Amposta a Vinallop, quilòmetre 1, hectòmetres 1 i 2; i els comptes que dels jornals esmerçats ha presentat el preufetaire D. Josep Bretó, el preu dels quals, igual al del projecte aprovat en 10 de juny d'enguany, és de 643'20 pessetes, que oportunament podran ésser lliurades.

(Sessió del dia 15 d'octubre.)

Autoritzar a l'Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins per a executar, per administració, l'adob de la carretera de Mollerusa a Belcaire, especialment entre Linyola i el pas superior del Canal d'Urgell,

(Sessió del dia 1.ª de juliol.)

Autoritzà el Consell l'execució, per administració, de les obres d'arranjament de les carreteres de Bellpuig a la d'Artesa a Montblanc i de Sant Martí de Maldà a Guimerà per Ciutadilla, ordenant, al dit efecte, el lliurament a D. Alfred Aràn, ajudant encarregat de la conservació de les referides vies, de les quantitats de 1,000 pessetes i 500 pessetes, a càrrec de la partida n.º 39 del vigent Pressupost, havent-se de justificar la inversió d'aquelles quantitats en deguda forma, per mitjà de les corresponents llistes de jornals.

(Sessió del dia 21 de juliol.)

Encarregar-se de la conservació del segon tros de la carretera de Reus a Vilallonga per Sant Ramón, amb ramal a Morell (tros comprès entre Sant Ramón i Morell), en la mateixa forma que venia fent fins ara la Diputació de Tarragona.

(Sessió del dia 10 de juny.)

Vist l'ofici de l'Enginyer major de la secció tècnica de carreteres i Camins comunicant haver-se acabat els treballs executats per administració, segons contractes d'ajust aprovats en sessions de 3 i 17 de març darrer, per al proveïment de 565 metres cúbics de pedra partida, destinada a un urgent i primer adob de la carretera de Reus a Vilallonga, amb ramal a Morell, acordà el Consell autoritzar al dit Enginyer major, o a la persona que ell delegui per a efectuar la inspecció, mesurament i recompte dels acopis de referència.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Aprovà el Consell el projecte de proveïment de 1,615 metres cúbics de pedra destinada a reparar el ferm, i donar-li els espessors i secció necessaris, de la carretera de Reus a Vilallonga amb ramal a Morell, en els quilòmetres 1 al 5, per son import de 12,293 pessetes; treballs que s'executaràn per contracte mitjançant subasta.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Acordà el Consell l'arranjament de la carretera de Reus a Almofter per Castellvell en el tros de Reus i Castellvell.

(Sessió del dia 7 de juliol.)

Atenent les peticions dels Alcaldes de Vilaseca i Reus, i tenint en compte la necessitat de ço que sol·liciten, acordà el Consell enviar-li immediatament un tècnic de la Oficina d'Obres públiques perquè informi sobre la necessitat de l'immediat arranjament de la carretera de Tarragona a Castelló, en el tros comprès entre la dita carretera i el barri de Salou.

(Sessió del dia 28 de juliol.)

Dirigir una comunicació a l'Ajuntament de Palafrugell ratificant l'acord de la Diputació de Girona que, mentre el dit Municipi no refaci les obres d'explanació i repòsi en degudes condicions l'afermat del camí de

Llafranc, la Mancomunitat es desentén de la conservació d'aquesta via.

(Sessió del dia 8 de juliol.)

Concedir una subvenció de 500 pessetes per a l'arranjament de la carretera de Vich a Sant Hilari. La dita quantitat se farà efectiva després de finides les obres i previa inspecció.

(Sessió del dia 1.^r de juliol.)

Aprovar la liquidació de 496'90 pessetes, presentada per l'Ajuntament de Sant Hilari, de les despeses originades per l'arranjament de la carretera de Vich a Sant Hilari, que el Consell havia acordat subvencionar fins a 500 pessetes.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Recomanar a l'Enginyer major de la secció tècnica de Foment, Sr. Turell, la inspecció de les carreteres de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, d'Aiguamurcia a Sant Jaume i d'Arbós a la de Vendrell a Sant Jaume, per Banyeres.

(Sessió del dia 12 d'agost.)

Aprovar el projecte de proveïments de pedra destinada a la carretera de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, en els quilòmetres 2 al 9, per la quantitat de 3,600 metres cúbics i per son import de 18,032 pessetes; acordant-se que els dits treballs siguin executats per contracte mitjançant subasta.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Aprovà, el Consell, el projecte, formulat per la secció tècnica de Carreteres i camins veïnals, de proveïments de 6,168 metres cúbics de pedra destinada a la conservació de la carretera d'Aiguamurcia a Sant Jaume dels Domenys, tros segón, quilòmetres 1 al 13, per son import de 27,657'21 pessetes, treballs que s'executaràn per contracte, mitjançant subasta.

(Sessió del dia 11 de novembre de 1915.)

Aprovà, el Consell, el projecte, formulat per la secció tècnica de Carreteres i Camins veïnals, de proveïments de 4,036 metres cúbics de pedra destinada a la conservació de la carretera d'Arbós a la de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, per Banyeres, per son import de 21,528'60 pessetes, treballs que s'executaràn per contracte mitjançant subasta.

(Sessió del dia 11 de novembre de 1915.)

Vist l'ofici de l'Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins donant compte al Consell del reconeixement efectuat de la carretera d'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, i informant que és necessari l'arranjament d'una aleta del pontó sobre la riera de Banyeres (treball que es pot executar per administració, i pel qual cal esmerçar la quantitat de 201'20 pessetes), el Consell acordà de conformitat amb l'esmentat ofici, i ordenar el llurament de la dita quantitat, a justificar, a favor del pagador interi d'aquella secció, amb càrrec a la partida n.º 41 del vigent Pressupost.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Prengué esment, el Consell, de la comunicació del Govern Civil de Barcelona ratificant i traslladant l'acord d'aquesta Diputació Provincial rescindint el contracte de conservació de carreteres i camins de la Província de Barcelona a favor de D. Francesc Solà i Gené, i, en sa conseqüència, proposant al Consell Permanent que, portant a execució el precepte de l'Estatut i l'acord de l'Assamblea de la Mancomunitat sobre el traspàs del dit servei, quedi aquest traspàs efectuat en primer de gener de 1916 respecte de les carreteres i camins veïnals que figuren en la relació corresponent. Acceptà el Consell Permanent l'acord i la proposta de la Diputació de Barcelona, quedant, en conseqüència, efectuat el traspàs a la Mancomunitat del servei referit, a partir de 1.º de gener de 1916; en compensació del qual, segons càlcul que detalladament examinà el Consell, la Diputació haurà d'abonar a la Mancomunitat, anualment, la quantitat de 396,818'50 pessetes.

(Sessió del dia 29 de setembre.)

Acceptar l'acord de la Diputació de Barcelona referent al traspàs a la Mancomunitat de la conservació de la carretera que va de l'estació de Monistrol al Monestir de Montserrat, segons conveni celebrat amb la Companyia «Camino de Hierro del Norte», la qual es compromet a abonar anualment la quantitat de 2,029'94 pessetes en compensació del dit traspàs.

(Sessió del dia 29 de setembre.)

Aprovà, el Consell, el pressupost per a l'adquisició, mitjançant concurs, de 175 metres cúbics de pedra partida (la suma del qual és de 1,291'50 pessetes) amb destinació a la conservació de la carretera de Banyoles a la de Besalú a Roses.

(Sessió del dia 5 d'agost.)

Havent manifestat el senyor Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins que el dia 10 prop-passat havia finit el termini d'admissió de proposicions per a l'adquisició de pedra partida amb destinació a la conservació de la carretera de Banyoles a entroncar amb la de l'Estat, de Besalú a Roses, sense haver-se'n presentat cap, acordà el Consell obrir un nou concurs per a la presentació de proposicions, interessant de les Diputacions catalanes mancomunades l'autorització necessària per a admetre en les respectives Oficines els plec que es presentin i els dipòsits que s'hi acompanyin, verificant-se, en definitiva, la obertura de plec en aquest Palau de la Generalitat, davant el senyor Conseller que designi la Presidència.

(Sessió del dia 23 de setembre.)

Aprovar el pressupost i condicions per a l'adquisició, mitjançant concurs, de 300 metres cúbics de pedra partida amb destinació a la conservació de la carretera de Bisbal del Penadès a la d'Alcover a Santa Creu de Calafell (tros primer), disposant el lliurament, a favor del pagador interí de la secció tècnica de Carreteres i

camins, de la quantitat de 849 pessetes, a què ascendeix el pressupost.

(Sessió del dia 7 d'octubre.)

Obrir un concurs per al proveïment de 564 metres cúbics de pedra partida, d'import 1,542 pessetes, amb destinació a la conservació de la carretera de Bisbal del Penadès a la d'Alcover a Santa Creu de Calafell (tros segon, quilòmetres 2 i 3), formulat per l'enginyer encarregat, D. Ramón Tarrida, disposant que el dit pressupost i condicions siguin publicats en els *Bulletins Oficials* de Catalunya, obrint, a l'efecte, un concurs públic, i ordenant-se a l'ensem, a favor del pagador interí de la secció tècnica de Carreteres i camins, don Antoni Mataró, el lliurament de la quantitat esmentada, a què ascendeix el dit pressupost.

(Sessió del dia 30 de setembre.)

De conformitat amb l'informe tècnic de l'Enginyer major Sr. Turell, acordà el Consell comunicar a l'Ajuntament de Les Borges l'acceptació, per part de la Mancomunitat, de la oferta que li féu aquell Municipi d'entregar arrencada i lliure de tota despesa, a la pedrera del terme de la dita població que assenyali el personal facultatiu encarregat de la carretera de Borges-Blanques a Bellpuig per Arbeca, i Vilanova el volum de 500 metres cúbics de pedra; i disposant que sigui lliurada a favor de l'ajudant afecte a la conservació de les vies provincials de Lleida, D. Alfred Arán, la quantitat de 1,890 pessetes, destinada a l'aixafament, transport i proveïment de dita pedra en els primers 1,300 metres de l'esmentada carretera provincial, a càrrec de la partida n.º 39 del vigent Pressupost, havent-se de justificar la inversió d'aquella quantitat per medi de les corresponents llistes de jornals.

(Sessió del dia 28 d'octubre de 1915.)

Acordà el Consell que la conservació dels camins que es construeixin per les Diputacions amb la consignació

de les 60,000 pessetes de subvenció acordada per la Mancomunitat, vagi a càrrec de la Mancomunitat, sempre que no correspongui a l'Estat la dita conservació.

(Sessió del dia 19 d'agost.)

PERSONAL D'OBRES PÚBLIQUES

Designar com a sobrestant interí, en la secció tècnica de Conservació de Carreteres i camins de la Província de Tarragona, a D. Ferràn Cabestany.

(Sessió del dia 9 de juny.)

Designar com a sobrestant interí a D. Josep Adalid de la Membrillera.

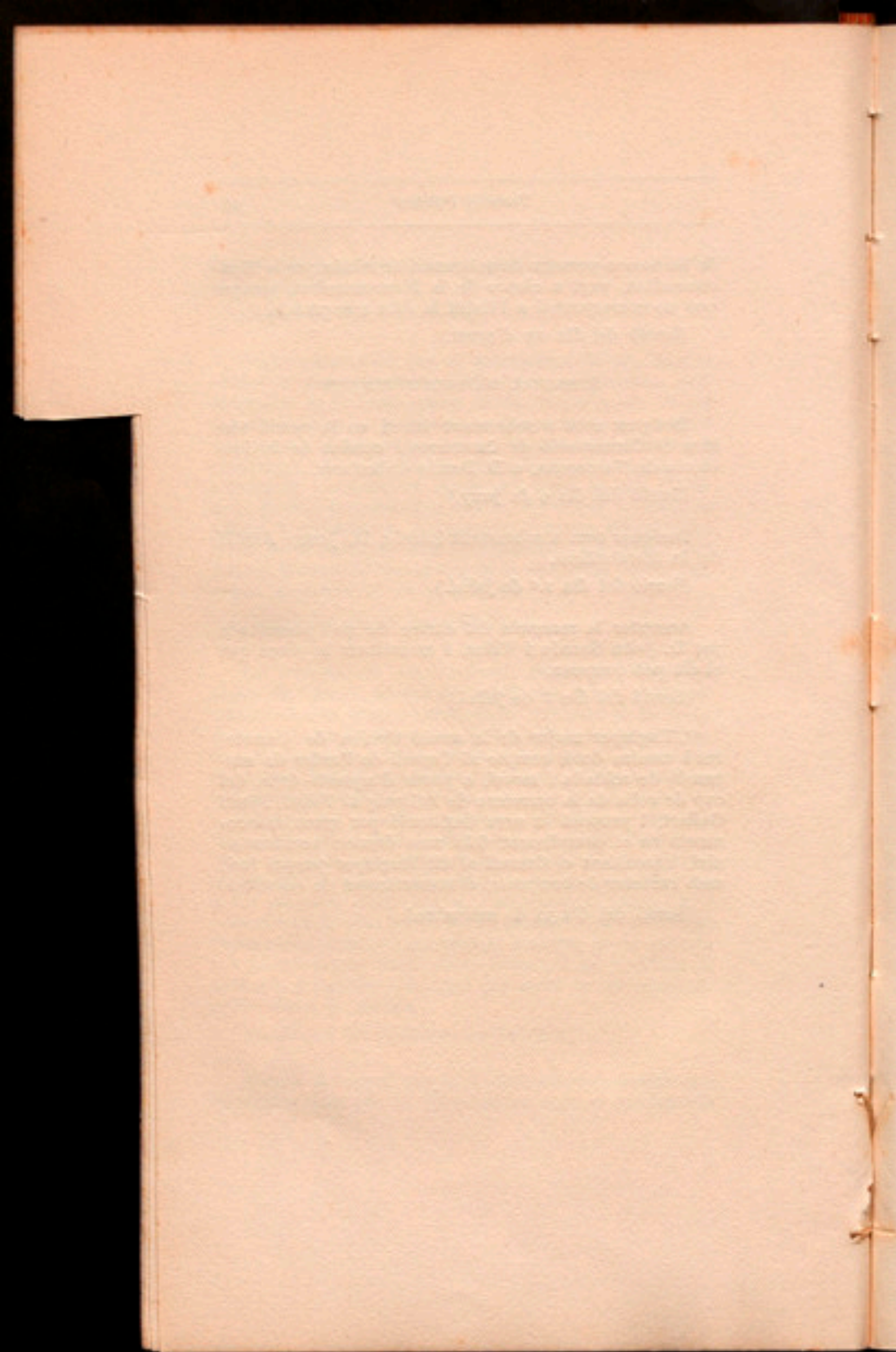
(Sessió del dia 1.^r de juliol.)

Acceptar la renúncia del càrrec de peó presentada per D. Joan Sureda i Viñas, i amortitzar la plaça que el dit peó ocupava.

(Sessió del dia 8 de juliol.)

L'Enginyer major de la secció tècnica de Carreteres i camins donà compte al Consell de l'ordre de suspensió de soldada i servei, a partir d'aquesta data, del cap de colla de la carretera de Bellpuig al Tallat, Martí Gallart, i proposà la seva destitució per greus manaments en el compliment dels seus deures; acordant-se així, i facultant el Consell al dit Enginyer perquè faci, amb caràcter de temporer, el nomenament de substitut.

(Sessió del dia 30 de setembre.)

ANEXE NÚM. 5

PROCEDIMENT A SEGUIR EN LES SUBASTES D'OBRES O SERVEIS DE LA MANCOMUNITAT

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;

Ha deliberat:

Que, demés de complir-se ço que prevé la instrucció aprovada per Reial decret de 24 de gener de 1905, s'observin les següents prescripcions, sempre que per motius especials no s'acordi el contrari.

I. Els concursos o subastes se celebraran en aquesta ciutat, en el Palau de la Generalitat, i en la Diputació de la Província on radiqui l'obra o servei objecte de la subasta o concurs, i els anuncis es publicaran en els *Butlletins Oficials* de les respectives Províncies.

II. Els plecs de proposicions i els dipòsits provisionals que a l'efecte s'hagin de constituir s'admetran, en aquesta ciutat, en el departament de Foment i a la Dipositaría, respectivament, de la Mancomunitat de Catalunya; i, en la Província on també s'hagi de celebrar simultaniament la subasta o concurs, a la Secretaría i Dipositaría de la respectiva Diputació.

III. El termini assenyalat per a l'admissió de proposicions finirà el mateix dia i hora per a ambdós llocs designats per a admetre-les. En el sobre de cada un dels plecs que continguin aquelles s'expressarà l'ordre correlatiu de numeració que li correspongui, junt amb la data i hora exacta de l'entrega.

IV. La obertura dels plecs es farà en el dia i hora

assenyalats a l'efecte i davant de la Mesa constituïda a Barcelona per l'Excm. Sr. President del Consell Permanent o el senyor Conseller en qui delegui, el senyor Diputat que designi el Consell, i el notari o funcionari que autoritzarà l'acte; i, en l'altra Província, pel senyor Conseller designat per l'Excm. Sr. President del Consell Permanent, que ocuparà la Presidència, el senyor Diputat nomenat pel Consell, i el notari o funcionari (Secretari de la Diputació respectiva o qui el representi) que autoritzarà l'acte.

El President farà l'adjudicació provisional a favor de l'autor de la proposició més aventatjosa entre les admeses, però fent constar que la referida adjudicació provisional la fa sens perjudici del resultat que doni la doble subasta o concurs que simultaniament es verifica.

Un cop feta l'adjudicació provisional, s'estendrà un acte, en el qual es farà constar el nom de l'autor a qui provisionalment s'ha adjudicat el contracte, el nombre de plecs presentats, amb llurs nombres correlatius de presentació, data i hora exacta de l'entrega, nom i cognom de l'ofertor, import de la oferta, etc., i totes aquelles observacions que es creguin oportunes i mereixin ésser esmentades.

V. El President de les subastes o concursos celebrats fóra de Barcelona remetrà a aquest Palau de la Generalitat, el més tard a les vint-i-quatre hores d'haver tingut lloc aquelles, en un sol plec certificat, les proposicions que s'hagin presentat; i en altre plec separat, i també certificat, es remetrà l'acte de la subasta o concurs.

VI. El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya farà l'adjudicació definitiva de la subasta o concurs.

VII. Comuniqui's aquest acord als Presidents de les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona per als efectes procedents.

Palau de la Generalitat, 10 de novembre de 1915.

El Secretari interí del Consell,
LLOUIS JANER

acord referent al
servi telefonic

ANEXE NÚM. 6

SERVEI TELEFÒNIC

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;

Ha deliberat:

I. S'aproven les Bases del conveni amb la Companyia Peninsular de Telèfons per a l'establiment a Catalunya d'un servei Telefònic general.

II. Gestions del Ministeri de la Governació l'aprovació de l'esmentat conveni.

III. Sollicit's del propi Ministeri, en concepte de concurs de l'Estat al servei públic que imposa la Mancomunitat, l'exempció del canon i recaptar la llibertat de fixació de tarifes per als nous grups urbans que s'estableixin.

Palau de la Generalitat, 20 de juliol de 1915.

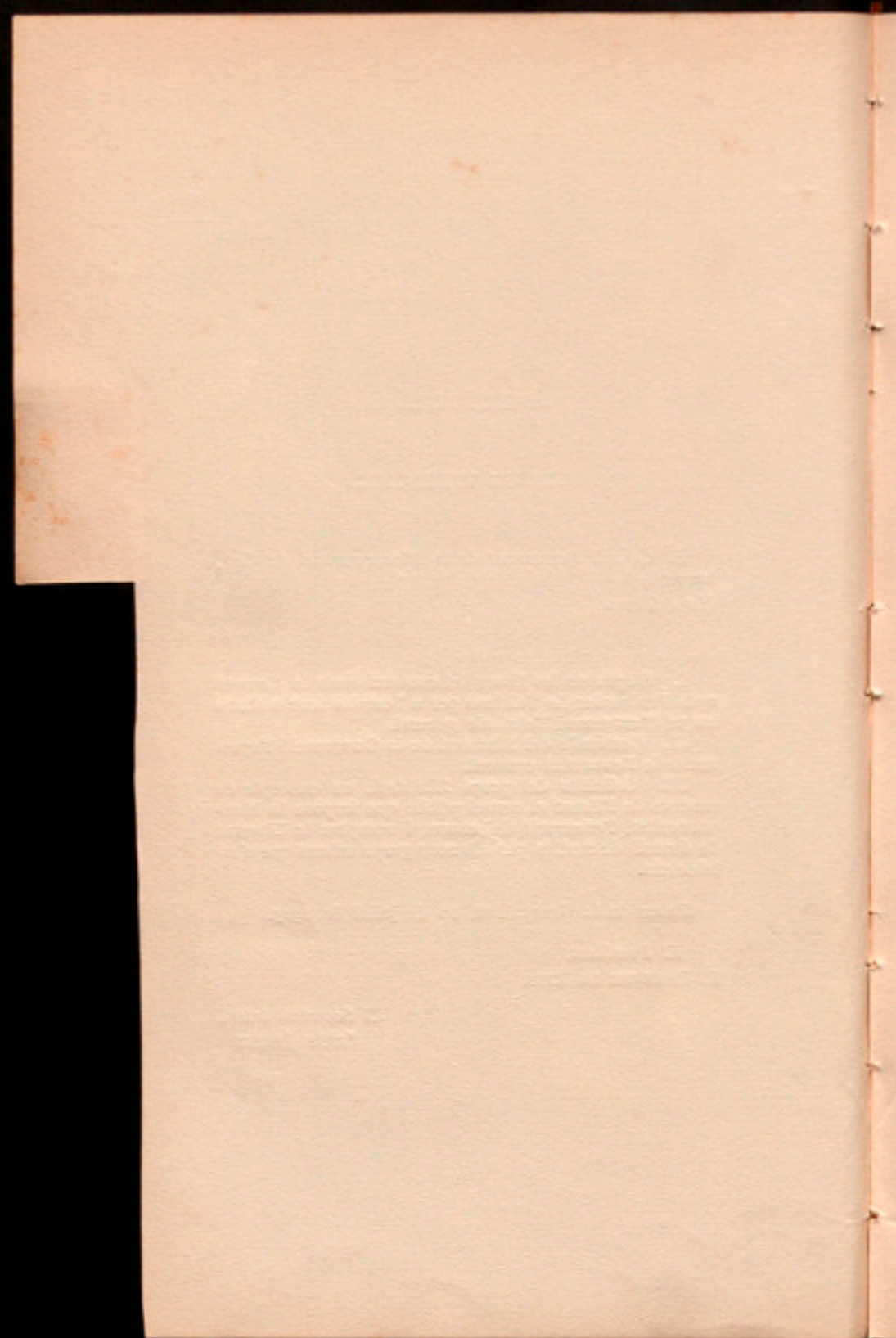
El President,

E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,

LUIS JANER

Acords referents
al servei
telefonic

ANEXE NÚM. 7

BASES DE INTELIGENCIA ENTRE LA MANCOMUNIDAD DE CATALUÑA Y LA COMPAÑÍA PENINSULAR DE TELÉFONOS PARA EL ESTABLECIMIENTO EN CATALUÑA DE UN SERVICIO TELEFÓNICO PENINSULAR

1.ª La Compañía Peninsular de Teléfonos, sin que quiera con ello acrecer ni decrecer los derechos que le otorga su concesión, consiente en que la Mancomunidad de Cataluña construya de su cuenta y riesgo las líneas telefónicas que crea convenientes, y abra estaciones y abonos en cualquiera de los pueblos del antiguo Principado, excepto en aquellos en que la Compañía tenga instaladas líneas o Centrales urbanas o interurbanas.

2.ª La Compañía Peninsular no podrá en ningún caso establecer centrales ni estaciones públicas de servicio interurbano, en aquellas poblaciones donde las tenga establecidas la Mancomunidad, sin el consentimiento de ésta.

La Compañía Peninsular, con todo, se reserva el derecho de instalar en aquellas poblaciones en que la Mancomunidad haya establecido servicio telefónico, estaciones de abonados particulares, enlazadas directamente con línea individual a alguna de las Centrales interurbanas que en la actualidad posee dicha Compañía, o que posea más adelante.

3.ª El enlace de la red de la Mancomunidad con las líneas de la Compañía Peninsular se llevará a cabo en la siguiente forma:

La Mancomunidad construirá los circuitos de enlace (siempre circuitos metálicos), que tenga por conveniente, desde aquellas de sus estaciones que crea más indicadas al efecto, hasta otras estaciones de la Compañía Peninsular, dejando dichos circuitos en el poste de entrada de la Central urbana o interurbana pertenecientes a esta última, la cual cuidará, a su exclusiva costa, de bajarlos o empalmarlos a cuadros de conmutación, en el término de treinta días.

4.ª Se exceptúa de la base anterior la capital de la provincia de Lérida, por la gran afluencia de líneas de la red de la Mancomunidad que acudirán a la misma. En dicha capital podrá la Mancomunidad establecer una Central propia, donde afluyan todas sus líneas, para prestar el servicio de conmutación y reparto de telefonemas y conferencias. Esta Central de la Mancomunidad estará enlazada con la de la Compañía Peninsular con tantos circuitos se crea necesario, verificándose el enlace en la forma establecida en la base tercera.

Cuando las necesidades del servicio lo aconsejen, la Mancomunidad de Cataluña, de acuerdo con la Compañía Peninsular, podrá establecer Centrales telefónicas en otras poblaciones de empalme de las redes de ambas entidades, con el mismo carácter que la Central a que se refiere el primer extremo de la base.

5.ª En el establecimiento de la red de la Mancomunidad, podrán resultar enlazadas por línea indirecta poblaciones que en la actualidad ya lo estén por medio de las líneas de la Compañía Peninsular; pero en ningún caso podrá la Mancomunidad establecer entre dichas poblaciones servicio telefónico en competencia con el que preste la Compañía Peninsular. Si por cualquier circunstancia se diera comunicación para el servicio de la Mancomunidad entre poblaciones en la actualidad enlazadas por las líneas de la Compañía Peninsular, el importe íntegro de este servicio correspondería a esta Compañía.

6.ª La Compañía Peninsular de Teléfonos recibirá en sus estaciones enlazadas con las líneas de la Man-

comunidad, todo el servicio de telefonemas y conferencias que las estaciones de la Mancomunidad le transmitan para cualquiera de las de la red interurbana general de España, en la forma que lo tenga establecido, armonizándolo con el horario que rija en cada una de las estaciones de esta última.

7.ª La Compañía Peninsular y la Mancomunidad cobrarán íntegras las tasas reglamentarias que devenguen los telefonemas que partan de sus respectivas estaciones, abonando la Mancomunidad trimestralmente a la Compañía Peninsular el tanto por ciento correspondiente, de lo que ingrese en este concepto, para satisfacer el canon al Estado, siempre que éste no exima del mismo a la Mancomunidad.

8.ª Las tasas que devenguen las conferencias telefónicas que partan de las estaciones de la Mancomunidad para las de la Compañía Peninsular, o de las de ésta para la primera, se percibirán en las estaciones de partida y de acuerdo con las tarifas vigentes, del mismo modo que si las líneas de ambas entidades constituyeran una red única. En las liquidaciones trimestrales, la Mancomunidad abonará a la Compañía Peninsular el tanto por ciento correspondiente de lo ingresado en este concepto, para satisfacer el canon al Estado — siempre que éste no exima del mismo a la Mancomunidad — y asimismo la Compañía Peninsular descontará para igual objeto el 25 por 100 de lo que en el expresado concepto haya ingresado. El resto líquido de los productos brutos obtenidos por la Mancomunidad y la Compañía Peninsular en el servicio de conferencias telefónicas prestado por la cooperación simultánea de las líneas de ambas entidades, se repartirá entre ellas proporcionalmente al número de kilómetros que dichas conferencias hayan recorrido por las líneas de una y otra entidad.

9.ª Pertenece íntegramente a la Mancomunidad la recaudación que se obtenga en sus estaciones por razón del servicio que se curse entre las mismas, sin intervención de ninguno de los circuitos o estaciones de la Compañía Peninsular.

10. La Mancomunidad y la Compañía Peninsu-

lar responderán mutuamente del importe de la parte correspondiente al servicio que parta de cada una de las estaciones de dichas entidades con destino a las estaciones de la otra. A este efecto, la Mancomunidad, análogamente a lo que tiene establecido la Compañía Peninsular, podrá exigir a sus abonados los depósitos o garantías que estime necesarios para asegurar el pago de los servicios que los mismos utilicen.

11. Cuando por el incremento de comunicaciones que, procedentes de la red de la Mancomunidad, afluyan a las estaciones de la Compañía Peninsular, la capacidad de alguna de las líneas de esta Compañía resulte insuficiente para las necesidades del buen servicio, ambas entidades procederán de común acuerdo al colgado de los nuevos circuitos que se estimen necesarios, corriendo a cargo de la Mancomunidad la aportación del material correspondiente, o sea, conductores, aisladores y soportes, y siendo de cuenta de la Compañía Peninsular el colgado o instalación de los circuitos nuevos, en sus ramales existentes.

12. Para facilitar las liquidaciones entre las partes contratantes, ambas entidades llevarán un registro especial modelado, para anotar el nombre de los conferenciantes, el de las estaciones que intervengan en la conferencia, el número de minutos que se empleen en cada una de éstas y todos aquellos datos que convenga consignar.

Igualmente se llevará otro registro para los telefonemas, en el que se anotarán la procedencia, destino, nombre del expedidor y del destinatario y número de palabras de cada uno.

Las liquidaciones se harán trimestralmente, cambiándose ambas entidades la documentación correspondiente y haciendo efectivos los saldos que resulten, dentro de los diez primeros días del mes siguiente.

Barcelona, a 20 de julio de 1915.

El Presidente,

E. PRAT DE LA RIBA

El Director,

ENRIQUE PARELLADA

ANEXE NÚM. 8

REAL DECRET AUTORITZANT L'EXPLOTACIÓ DE LA XARXA TELEFÒNICA CATALANA

Su Majestad el Rey (q. D. g.) se ha dignado expedir, con fecha 9 del actual, el siguiente Real decreto:

De acuerdo con Mi Consejo de Ministros, a propuesta del de la Gobernación, Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero. De conformidad con lo prevenido en el Real decreto de 26 de marzo de 1914 y en el artículo segundo del Reglamento telefónico vigente, se autoriza a la Mancomunidad de Cataluña para la instalación y explotación de una Red telefónica interurbana que pueda unir varios o todos los pueblos de las cuatro provincias mancomunadas.

Art. 2.º Se incluye en esta autorización el establecimiento de centros telefónicos urbanos en las cuatro provincias expresadas.

Art. 3.º Esta autorización se entenderá sin perjuicio alguno para los derechos reconocidos a otros concesionarios de servicios telefónicos de Cataluña.

Art. 4.º A los diez años de esta concesión, el Estado percibirá el 10 por 100 de los ingresos brutos que por cuotas de servicio tenga la red; desde el año 21.º se percibirá el 15 por 100, y desde el 31.º el 20 por 100. Las

cantidades correspondientes las satisfará la Mancomunidad por trimestres vencidos, ingresándolas en las Cajas del Tesoro durante el segundo mes del trimestre siguiente al en que el servicio se haya verificado.

Art. 5.º El personal para el servicio de la red, como asimismo para el de conservación y vigilancia de las líneas, dependerá de la Mancomunidad.

Art. 6.º El horario para el servicio lo fijará la Mancomunidad, según las necesidades de la red; pero en ningún caso será menor que el establecido como limitado para los servicios telegráficos y telefónicos del Estado.

Art. 7.º El Estado, siempre que lo considere conveniente, por razones de defensa nacional o consideraciones de orden público y demás altos intereses que le están encomendados, podrá suspender temporalmente el servicio, total o parcialmente, o encargarse de él, también temporalmente, sin derecho a indemnización alguna.

Art. 8.º Asimismo, en cualquier tiempo, podrá el Estado incautarse de la red, sin indemnización alguna para la Mancomunidad si la incautación se realiza después del 26 de diciembre de 1937, y en otro caso, satisfaciendo a la Mancomunidad el importe de la red, que se determinará por peritación, teniendo en cuenta el estado de las líneas y estaciones y tiempo de su explotación.

Art. 9.º Las líneas serán de bronce silicioso y circuito metálico, con exclusión de tierra, de 3'5 milímetros en todas las de enlace de las subcentrales con las centrales, y de menor diámetro, de bronce u otro metal, en las líneas de los abonados y poblaciones que concurren a las subcentrales. Se instalarán a distancia conveniente de las telegráficas y de energía eléctrica, quedando obligada la Mancomunidad a establecer en los cruces con éstas las defensas necesarias. Estas condiciones se entenderán como *mínimum*, pudiendo la Mancomunidad mejorarlas si lo estima conveniente.

Art. 10. Los materiales empleados en la construcción de las centrales, subcentrales, líneas de enlace entre éstas y aquellas, así como los aparatos de abonados, habrán de reunir, por lo menos, todos los requisitos que se exigen para las líneas interurbanas que se consignan en los

pliegos de condiciones publicados en la *Gaceta de Madrid* de 19 de abril de 1908. Las líneas secundarias que afluyen a las subcentrales podrán establecerse con hilo de sección y metal adecuados a estas comunicaciones, según las necesidades del servicio.

Art. 11. La Mancomunidad participará a la Dirección General de Correos y Telégrafos los sitios en donde tenga, en su día, depositados los materiales para que sean reconocidos por los funcionarios que la Administración designe. Asimismo serán debidamente reconocidas las líneas y estaciones antes de abrirse al servicio público.

Art. 12. Las centrales de la Mancomunidad se enlazarán en cada localidad:

1.º Con las estaciones telegráficas del Estado para el intercambio del servicio.

2.º Con las redes urbanas establecidas para que puedan comunicar todos los abonados de éstas con la red de la Mancomunidad.

3.º Con las estaciones interurbanas de la red general de España, a fin de que la red telefónica de la Mancomunidad pueda comunicar con todas las redes interurbanas enlazadas para el cambio recíproco de telefonemas y conferencias.

4.º Con las estaciones internacionales.

Art. 13. La Mancomunidad establecerá en todas sus centrales y estaciones los locutorios públicos que las necesidades del servicio exijan.

Art. 14. La Mancomunidad fijará las tasas y tarifas que deben regir para conferencias y telefonemas del servicio urbano e interurbano de su red, pero sin que puedan nunca exceder del máximo señalado en los artículos 110 y 122 del Reglamento vigente. Los telefonemas que se cambien entre puntos que tengan estación telegráfica de servicio público no podrán devengar tasas inferiores a las que rijan para el servicio telegráfico.

Art. 15. La recaudación del servicio interior que se cambie entre la red telegráfica y la de la Mancomunidad, será íntegra para la oficina expedidora. En el servicio internacional, la parte de tasa correspondiente a España quedará también a favor de la estación expe-

didora; pero la tasa relativa al recorrido extranjero se adherirá en sellos de telégrafos al telegrama original. Todo telefonema expedido, así como todo aviso de conferencia, deberá llevar un sello de 5 céntimos como impuesto de Timbre móvil.

Art. 16. El servicio público de la red telefónica de la Mancomunidad de Cataluña será intervenido por el Estado en la misma forma que se practique esta intervención en las estaciones urbanas e interurbanas, sujetándose a las prescripciones reglamentarias.

Art. 17. El Estado se reserva la facultad de utilizar sus estaciones telegráficas para encargarse, en la localidad correspondiente, del servicio de la red telefónica que en ella tenga la Mancomunidad, previas las condiciones que en cada caso se fijarán, de común acuerdo, por la Dirección General de Correos y Telégrafos y la Mancomunidad.

Art. 18. A los cinco años de esta concesión, el Estado quedará en libertad de agregar a su red aquellas poblaciones en las que la Mancomunidad no hubiese establecido estaciones telefónicas.

Art. 19. Queda aprobado y forma parte integrante de la autorización expresada en el artículo 1.º de este Decreto el convenio establecido y presentado al Ministerio de la Gobernación en instancia de fecha 12 de julio último por la Mancomunidad de Cataluña y la Compañía Peninsular de Teléfonos para el régimen de instalación de la red e intercambio de servicios por las líneas de ambas entidades.

Dado en Palacio, a nueve de Septiembre de mil novecientos quince.

ALFONSO

El Ministro de la Gobernación, José SÁNCHEZ GUERRA.

(Gaceta del 11 de setembre de 1915.)

ANEXE NÚM. 9

MINISTERIO DE LA GOBERNACIÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE CORREOS Y TELÉGRAFOS

Como continuación a mi oficio número 26,928 de 14 del mes actual, y con el fin de que la Mancomunidad de Cataluña conozca la extensión de las concesiones telefónicas urbanas hechas hasta la publicación del Real decreto de 9 del corriente, remito a V. S. adjunta relación de los Centros Telefónicos en explotación o concedidos, así como también de las Subcentrales agregadas a aquéllos.

Dios guarde a V. S. muchos años.

Madrid, 21 de septiembre de 1915.

El Director General,
E. ORTUÑO

Señor Presidente de la Mancomunidad de Cataluña. —
Barcelona.

RELACIÓN DE LOS CENTROS TELEFÓNICOS URBANOS CON- CEDIDOS EN CATALUNA

Barcelona.
Berga.
Cervera,
Figueras.
La Garriga.
Gerona.
Lérida
Manresa.
Martorell

Mataró.
 Olot.
 Palamós.
 Reus.
 Sabadell.
 Tarragona.
 Tortosa.
 Valls.
 Villafranca del Panadés.
 Guardiola.
 Puigcerdá.
 Borjas Blancas (en tramitación de subasta).

El radio de Barcelona es de 10 kilómetros; el de todos los demás, de 15 kilómetros.

Poblaciones exteriores a zonas urbanas en que se han establecido subcentrales:

Ripoll	}	A La Garriga.
San Quirico de Besora		
San Celoni		
Santa María de Coreó		
Pruit		
Rupit		
Arbucias		
Alpens		
Olost		
Perafita de Llusanés		
San Baudilio de Llusanés		
San Hipólito de Voltregá		
San Hilario Sacalm		
Vilatorta		
Granollers		
San Carlos de la Rápita	A Tortosa.	
Torredembarra	A Villafranca del Panadés.	

Madrid, 21 de septiembre de 1915.

El jefe de la División,
 Firmado: A. GALLANA

ANEXE NÚM. 10

BASES PER A L'APLICACIÓ DELS ACORDS DE
LA TERCERA ASSAMBLEA REFERENTS AL FO-
MENT D'OBRES HIDRÀULIQUES I DE SANE-
JAMENT

*El Consell Permanent de la Mancomunitat de Cata-
lunya;*
*Vist l'acord de l'Assamblea sobre foment d'Obres hi-
dràuliques;*
Ha deliberat:

I. Els propietaris, Juntes de propietaris i Sindicats de regants de les quatre Províncies catalanes que es proposin crear nous regadius, augmentar els existents, es podran dirigir al Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya demanant el seu auxili.

II. La demanda haurà de contenir necessàriament:

1.ª La determinació del lloc on l'obra s'hagi de fer.

2.ª L'extensió de les terres que es vulguin regar.

3.ª Una exposició succinta dels càlculs que s'hagin tingut en compte per a creure en l'existència de l'aigua destinada a augment de regadiu.

4.ª El compromís de pagament de les despeses de viatge i manutenció de l'enginyer que la Mancomunitat hagi d'enviar per a verificar un estudi de l'afer.

5.ª La justificació d'ésser propietaris, els sol·licitants, de les terres de les quals es tracti; o bé, cas de tractar-

Acords referents
al servei d'Obres
hidràuliques
i de sanejament

se de terres d'altres propietaris, la justificació de comptar amb les autoritzacions respectives.

III. En cap cas es concedirà una subvenció superior al 50 per 100 del cost de l'obra.

IV. Si el Consell Permanent de la Mancomunitat entengués que l'obra proposada era pràctica, i acordés auxiliar-la, nomenarà un tècnic encarregat de fer-ne un avant-projecte. I si el dit avant-projecte fos acceptat pels sol·licitants i pel Consell, es formalitzarà un contracte amb les condicions de subvenció i amortització aplicables al cas.

V. En igualtat de circumstancies, seràn preferits els projectes que proposin regadius nous, i aquells que, amb menys capital, augmentin més la zona regable.

VI. Serà condició, per procedir a l'entrega d'aquests auxilis, que el Municipi o Municipis a què pertanyin les terres a beneficiar estiguin al corrent de pagaments exigibles amb la Mancomunitat i la Diputació. Si els propietaris que, de conformitat amb els articles anteriors, haguessin obtingut l'adjudicació de semblants auxilis, pertanyen a Municipis que estàn al descobert amb la Mancomunitat o la Diputació, tindran un termini de dotze mesos per a gestionar la normalització de les relacions econòmiques entre el Municipi i aquestes Corporacions. Passat aquest termini, els propietaris estaràn en condicions de rebre la subvenció si acrediten degudament, a satisfacció del Consell, que estàn al corrent de tots els pagaments que han de fer als Municipis.

VII. Les peticions hauràn d'ésser presentades al departament de Foment de la Mancomunitat abans del 30 de novembre de 1915.

Palau de la Generalitat, 14 d'octubre de 1915.

El President,

E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,

LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 11

INFORMACIÓ SOBRE LES CONQUES ARTESIANES DE CATALUNYA

Havent rebut del President de la Mancomunitat de Catalunya la comanda de dictaminar sobre les comarques catalanes en les quals es puguin realitzar perforacions artesianes per a l'aprofitament d'aigües subterrànies presonereres o que avui resten ignorades, avenço aquest bosqueig, que podrà servir per a informar el Consell sobre les tasques de campanya que estem disposats a emprendre per a obtenir resultats profitosos.

Les aigües veritablement subterrànies, segons les disposicions estructurals del terreny i el relleu continental, poden sintetitzar-se en dos aspectes distints: 1.ª Aquelles aigües fluvials que es precipiten per trams oberts en el sol i que alimenten els corrents subterrànies que tenen llur curs per entre falles i estratificacions discordants, donant origen, a voltes, a importants manantials, els quals podrien ésser objecte d'especials aprofitaments, metòdicament regularitzats, com les fonts del Llobregat, les fonts del Bastareny, i, entre altres, pels Pireneus, els cabalosíssims Güells del Jueu, a la Vall d'Aràn; i també hi ha pels nostres encontorns el riu subterrani de la Falconera, que travessa les costes de Garraf, els Caus Guitart, prop de Terrassa, les Mentiroses de Montserrat, etc., etc. 2.ª Les aigües d'escorriment i les filtrades en torrents permeables, a voltes, seguint per entre capes uniformement estratificades, donen ori-

gen a extenses conques subterranies, obertes o tancades, de les quals, mitjançant el règim de les nivellacions piezomètriques, tenen força ascendent, i, quan ixen a l'exterior amb la perforació dels estrats, llavors són reconegudes com artesianes.

D'aquestes aigües a Catalunya tan sols se n'aprofiten actualment en el Pla del Llobregat i en el Baix Besòs, així com per a recollir el gas carbònic natural dissolt a les aigües carbòniques de Girona també se n'han construït alguns pels voltants d'aquella ciutat; i en el reste de Catalunya, si bé han fracassat algunes de les empreses, com la d'Igualada, han sigut motivades pel desconeixement absolut de les disposicions estratigràfiques del subsol català, i per no haver-ne fet abans un degut reconeixement científic.

Unificant el concepte que en tenim format pels molts estudis geo-hidràfics que han enconanat Ajuntaments i particulars de per tots els indrets de Catalunya, concretarem, en principi, i de una manera general, quines són les probables conques artesianes existents a Catalunya.

1.ª *Pla del Llobregat i Baix Besòs.* Ambdúes conques han sigut perfectament reconegudes pel doctor D. Jaume Almera amb motiu de confeccionar el mapa geològic dels voltants de Barcelona. Des de que el senyor Casanoves obrí el primer pou artesià, amb tant bon èxit, se n'han construïts més de 300, els quals han estat perfectament assenyalats i ordenats en el memorial dels dos enginyers de la Comissió del Mapa geològic que fa sis anys vingueren a limitar la zona, en la qual s'hi poden trobar aigües artesianes.

2.ª *Empordà.* En aquesta comarca, en les rodalies de Figueres, hi ha construïts alguns pous artesianes, els quals estan ressenyats en la memoria de D. Lluís M. Vidal, sobre la Gea de la província de Girona. No obstant, resta per fer la limitació d'aquesta conca hidrogràfica subterrània que comprèn el baix dels rius Fluvià i Muga. Considerem necessària la captació d'aigües artesianes per al sanejament de aquella comarca, no solament per haver-la assenyalada el Dr. Pittaluga com la més estesa de paludisme, sinó també per beneficiar a l'agricultura, particular-

ment pels arrossals que tan bons resultats hi estan donant; podent establir-se una xarxa de perforacions superior a la del Pla del Llobregat.

3.ª *De Sils a Girona.* És aquesta l'alineació de una conca hidrogràfica closa, de subsol molt permeable, en la qual haurien de precisar-se les nivellacions de relleu, assenyalant els paratges en els quals es podria intentar fer perforacions artesianes.

4.ª *Vallès.* Aquesta comarca, després de la recent publicació del mapa geològic fet pel Dr. Almera, és on amb més precisió pot fer-se l'estudi dels llocs de *fusió* d'aigües fluvials, el curs que aquestes segueixen pel subsol, i llur nivell piezomètric, que, amb ajuda del mapa topogràfic que l'acompanya, podrà fer-se una exacta limitació de la conca hidrogràfica subterrània. Mes per a indicar els punts que reuneixin més bones condicions per a fer-hi les experiències serà convenient travessar la comarca en direccions creuades per a reconstruir esquemàticament els talls estratigràfics. En el cas de ser-nos favorables els resultats que teòricament ens donen aital confiança podran ésser les aigües artesianes utilitzades directament per l'agricultura comarcal; emperò ens creiem en el deure de comunicar al Consell que abans que tot podrien ésser destinades a nostra ciutat comtal per als usos domèstics dels seus habitants, atinent a la puresa de la potabilitat d'unes aigües verament artesianes, i no de la problemàtica potabilitat bacteriològica d'unes aigües subàlvies de les qualls avui se serveix Barcelona.

5.ª *Camp de Tarragona.* El subsol d'entre les conques hidrogràfiques fluvials dels rius Francolí i Gayà es presentà favorable a la formació d'una vall subterrània transversal, en la qual s'estanquen les aigües filtrades procedents dels escorriments de Montmell, Montblanc i de la Musara. Aitals aigües podrien ésser destinades als conreus de regadiu, així com també a les necessitats ciutadanes de Reus i Tarragona.

6.ª *Delta de l'Ebre.* L'explanada que s'estén en la desembocadura de l'Ebre, en sa major part també reuneix condicions per a fer-hi perforacions artesianes, que contribuirien a minvar el paludisme d'aquella regió, i les

aigües servirien millor que les dels canals de la dreta i de l'esquerra per als conreus d'aquells humífers terrenys.

7.^è *Pla d'Urgell.* La gran fossa de l'Ebre és la que més pot entusiasmar als geòlegs en ço que es refereix a aigües artesianes; tenint present que la xarxa de canals que arreu serpenteja no omplen les necessitats d'aquelles comarques eminentment agrícoles, mereix que s'hi presti una especial atenció.

Conclusions. En resum, a part d'aquestes comarques que francament manifesten un règim subterrani artesià, n'hi ha d'altres, com la plana de Vich, i algunes valls escampades molt més reduïdes, en les quals, si bé no és convenient tenir-les oblidades, no obstant els estudis a fer requereixen major deteniment; podent, per tant, ajornar llur reconeixement, així com el dels manantials que en són manifestació de corrents subterranis.

Com no disposem de mapa geològic i topogràfic ben detallats, més que per a fer l'estudi del Vallès, sol·licitem de la Mancomunitat, que, per avançar nostres tasques de campanya, deixi a nostra disposició tots aquells plànols parcials que puguin ésser-nos útils per a l'empresa encomanada.

La memòria de dictaminació de cada una de les set conques abans indicades, anirà acompanyada d'un pla i de diferents seccions estratigràfiques en les alineacions que ens serveixen per a poder precisar la naturalesa petrogràfica, l'espessor de les capes seriades que haurien de travessar-se, i els graus de buçament per a terminar les profunditats a què aproximadament hauria d'arribar la perforació.

Per a les despeses dels viatges i honoraris de campanya assenyalen les mateixes condicions que fixarem per a la continuació del mapa geològic de la Província de Barcelona.

Al final de nostre treball informarem a la Mancomunitat sobre els sistemes més apropiats de perforacions nacionals i estrangeres atenent a la naturalesa del terreny de cada una de les comarques estudiades.

Barcelona, 1.^è de juliol de 1915— Dr. M. Faura i Sans.

ANEXE NÚM. 12

CONQUES ARTESIANES DE CATALUNYA

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;

Vist l'informe encomanat per la Presidència al professor de Geologia de l'Escola Superior d'Agricultura sobre les conques artesianes de Catalunya;

Ha deliberat:

I. Ordenar que es procedeixi als treballs necessaris per a determinar quines comarques de Catalunya tenen condicions adequades per a fer-hi perforacions artesianes, fixant les diferents seccions estratigràfiques de cada una indispensables per a establir la naturalesa petrogràfica, el gruix de les capes a travessar, i les profunditats aproximades de la perforació.

II. Adquirir els aparells necessaris per a organitzar un tren de perforació adaptat a les necessitats del nostre sol.

III. Encomanar al professor de Geologia de l'Escola Superior d'Agricultura, Dr. Faura, els treballs que detalla l'art. 1.er, i l'informe previ per a procedir a l'execució de l'art. 2.º

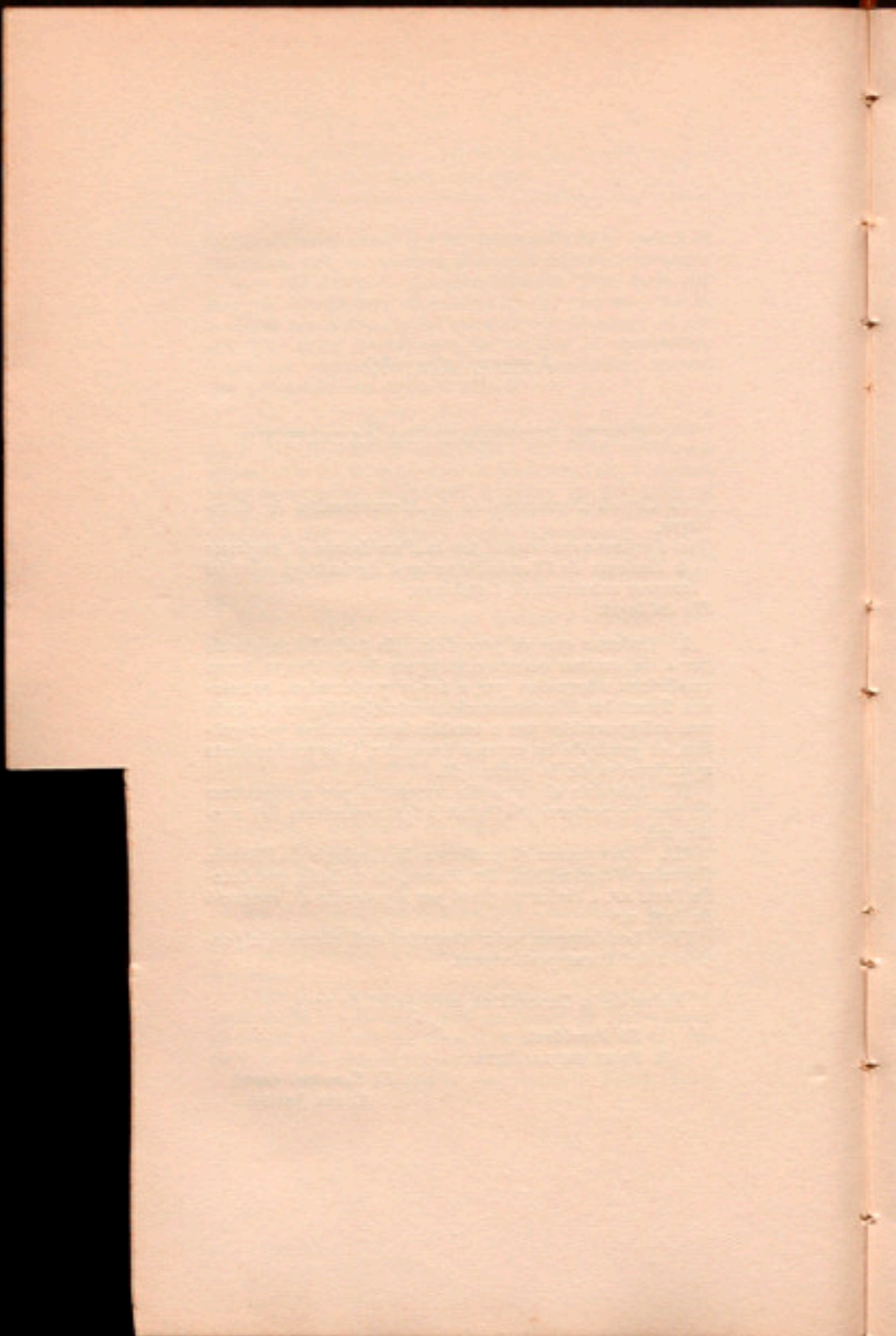
IV. Les despeses seràn abonades amb càrrec a la partida 2 del Pressupost vigent.

Palau de la Generalitat, 2 de juliol de 1915.

El President,

E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
Lluís JANER

ANEXE NÚM. 15

EL SERVEI TÈCNIC DEL PALUDISME

1915

El Servei, en començar la seva tasca, es va posar en relació amb tots els metges de Catalunya, i, per a millor distribució del seu treball, va nomenar delegats a les poblacions més importants i a les més castigades pel paludisme.

Ha recollit en una bibliografia crítica totes les poblacions existents a les nostres Biblioteques, relacionades amb el paludisme a Catalunya, material que ens permetrà fer un estudi històric de totes les epidèmies hagudes fins avui i de les evolucions sofertes amb el temps pel paludisme en els focus endèmics, encara existents avui.

El Servei, desitjant facilitar la tasca dels metges que s'interessen pel paludisme o que volen estudiar-lo, ha recollit un material de divulgació, en part sobre els mateixos focus nostres, que l'hem ofert ja i ha servit per a la preparació de conferències, per a l'estudi personal de metges, etc

Recollint les dades per a fer un mapa de la distribució actual del paludisme a Catalunya, vam poder confirmar l'exactitud del fet consignat en la literatura internacional, en considerar el Delta de l'Ebre com un dels focus palúdics importants a senyalar a l'Europa occidental. La intensitat de l'endèmia pot un hom comprendre-la dient que fins a l'any 1912 el nombre d'invasions fou quasi sempre de 6,000 l'any. De 1912 ençà,

el paludisme ha augmentat en tota la comarca, més en intensitat que en extensió, fins a doblar el nombre d'infectats i aconseguir xifres encara més altes. Aquest any, el nombre de malalts ha estat 15,000. Avui, a la comarca de l'Ebre, hi ha un extens focus palúdic que arriba per l'Est i Sur al litoral mediterrani, des de l'Ampolla i Alcanar; pel Nord, fins a les serres de Collredó, Coll d'Alba, barranc del Celi; i, per l'Oest, fins a les serres de Vinallop, Monsià i Monsianell. En aquest extens focus queden compresos els dos deltes, i nuclis tan importants com Tortosa, Masdeverge, Pregonals, Amposta, San Carles de la Ràpita i Alcanar; el nombre d'habitants que viuen a aquesta zona és de 70,640, i, d'aquets, 26,500, per les seves condicions de vida, estan sotmesos, per un temps més o menys llarg, a la influència de l'ambient palúdic.

A què és degut aquest increment tan extraordinari i que tants desastres produeix a un país on el treball de l'home és tan preciós per la riquesa del Sòl? Un simple estudi de la distribució dels malalts en tota la zona palúdica demostra la causa, i així es veu que al delta esquerre és on el paludisme hi fa veres malvestats, fins al punt que a Camarles, Aldea, La Cava, etc., el nombre de palúdics, personalment hem vist que comprenia el 95 per 100 dels habitants. En aquest delta esquerre s'ha fet el canal dit de l'esquerra, sense els desaigües suficients i, per tant, una condició òptima per al desenrotllament del paludisme.

El sanejament complet del terrè, establint els drenatges necessaris, representaria la solució ideal del problema, com ho ha demostrat, per només citar l'exemple últim, la campanya profilàctica simultània a la construcció del Canal de Panamà; però és el mitjà immediatament més car, i aquest any no podíem ni abordar aquest assumpte, de sí molt complex: d'altra part, el nombre d'infectats en els primers dies de setembre fou tan extraordinari, que ens obligà a emprendre resoltament l'experiment profilàctic amb quinina, comptant amb el concurs de metges esforçats que han estat al nostre costat. Des d'aquesta data el Servei ha proporcionat quinina diàriament a 137 individus habitants a prop

Camarles uns, i a la Cava altres, resultat, en extrem satisfactori; aquests 137 individus, malgrat viure en ple focus palúdic, s'han vist lliures de la malaltia aquest assaig té, a més, un alta valor educativa en aquell ambient; el treballador que es sent malalt pren el mateix quinina de la que té a casa seva, la pren malament i, en la gran majoria dels casos, no veu efectes favorables perdent la confiança en el remei específic. Els individus, tractats profilàcticament són altres tants portavenus de la eficàcia del *concurs del metge* en la lluita antipalúdica. A la Cava hem protegit tres cases contra els mosquits pel mitjà clàssic de la utilització de teles metàl·liques, dobles portes, etc., mètode tan usat i amb molta fortuna al nord d'Itàlia. El resultat obtingut per nosaltres ha estat altament satisfactori, perquè cap dels individus que vivien a les cases protegides ha contret el paludisme; en la nostra pròxima publicació «El paludisme a Catalunya» donarem compte detallat d'aquests experiments.

Les conseqüències d'aquesta recrudescència del paludisme no poden ésser més desastroses, des dels punts de vista mèdic, social, de cultura de la raça, econòmic, etcètera. Considerant la qüestió solament en aquest darrer aspecte, recordem què d'aquests 15.000 malalts, 10.000 són homes (i tingui's en compte que les dones guanyen jornals ben crescuts a l'època de la collita de l'arròs, moment el més intens de l'epidèmia); suposem que cada home deixi de treballar només 10 dies, essent el jornal mitjà de 3,50 pessetes, la perdua puja de seguida a 350.000 pessetes. Aquesta xifra sens dubte és inferior a la realitat, perquè l'obrer abans de reconèixer's malalt, passa de tres a cinc dies sense fer res útil, i pensi's que, donada la manera com se tracten el paludisme ells mateixos, sense saber-ho el metge, quasi tots recauen una o dues vegades a la temporada; calculi's ço que al mateix obrer li costa la quinina, limiti's només a un 6 per 100 el nombre de palúdics que no tornen al treball per la intensitat i duració de la malaltia, per aguditzar-se processos latents i agravar-se, etc., i el càlcul total de pèrdues no baixarà d'un 1.000.000 de pessetes.

Les mides profilàctiques portades a terme aquest

any per nosaltres han costat unes 4,000 pessetes; han tingut l'eficàcia de portar a l'ànim dels metges el convenciment de la veritat de la profilaxia antipalúdica, i han despertat l'interès dels habitants de la comarca que estan ja molt ben disposats per a ulteriors experiències. El nostre desig és fer, l'any 1916, una campanya ja més en relació amb la intensitat de l'endemia, multiplicant el nombre d'assaigs de profilaxia amb quinina i de protecció mecànica de les cases contra els mosquits, ensems que ocupar-nos del problema del sanejament definitiu del terrè, i no dubtem que, si els nostres mitjans ens ho permeten, no tan sols aturarem la marxa ascendent de l'endemia sinó que reduïrem el nombre d'invasions, fent sentir la nostra acció en la corba de la mortalitat.

LLUIS SAYÉ

Secretari del Servei tècnic del Paludisme

Novembre, 1915.

ANEXE NÚM. 14

PLA D'ORGANITZACIÓ D'UNA ESCOLA DE
BIBLIOTECARIES

CONVOCATORIA PER L'INGRÉS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;

Ha deliberat:

I. En virtut dels acords presos en la darrera sessió de l'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya relacionats amb el projecte de Biblioteques populars, el Consell de la Mancomunitat de Catalunya procedeix a la fundació d'unes ensenyances conduents a la formació d'un Cos especial, integrat per personal femení i destinat al servei d'aquelles Biblioteques populars. Les ensenyances seràn reunides sota el nom d'*Escola Especial de Bibliotecaries*.

II. Aquestes ensenyances comprendrà:

Un curs de lliçó setmanal de Bibliologia.

Un curs de lliçó diària de Biblioteconomia.

Un curs de lliçó alterna de Bibliografia i nocions de Paleografia.

Biblioteques i
edificis escolars

Un primer curs de lliçó diària i un segon curs de lliçó alterna de Llengua llatina.

Un primer curs de lliçó alterna i un segon curs de lliçó diària de Llengua grega.

Un curs de lliçó alterna de Gramàtica catalana.

Un curs de lliçó alterna d'Història de la Literatura general i espanyola.

Un curs de lliçó alterna d'Història de la Literatura catalana.

Un curs de lliçó alterna d'Història de l'Art.

Un curs de lliçó alterna de Geografia.

Un curs de lliçó diària de Teoria i història de la Cultura.

Un curs de lliçó diària de Principis i desenrotllament històric de les Ciències físiques i naturals.

Un curs de lliçó alterna de Classificació de les Ciències.

Un curs de lliçó setmanal d'Ètica i Dret usual.

Pràctiques de servei de Biblioteques, que faran les alumnes el darrer curs, diàriament, en la Biblioteca de Catalunya o en altres Biblioteques populars ja establertes.

A més, les alumnes assistiran obligatoriament a una conferència setmanal sobre temes generals de cultura.

III. Cada una d'aquestes classes tindrà una hora de durada. Les sessions pràctiques, dues hores.

L'any acadèmic consta de dos semestres: el primer, del 1.er de novembre al 1.er de març, amb quinze dies de vacances per Nadal; el segon, del 1.er de març al 1.er de juliol, amb quinze dies de vacances de Pasqua. Els exàmens d'ingrés i de revàlida tindran lloc el mes d'octubre.

IV. Aquestes ensenyances es distribuiràn en un mínim de tres cursos. La distribució oficial de les matèries, en els tres cursos, serà la següent:

Primer curs: Bibliografia (lliçó setmanal). — Llengua llatina (lliçó diària), primer curs. — Gramàtica catalana (lliçó alterna). — Teoria i història de la Cultura (lliçó diària). — Principis i desenrotllament històric de les Ciències físiques i naturals (lliçó diària).

Segon curs: Biblioteconomia (lliçó diària). — Llengua

llatina (alternativa), segon curs. — Llengua grega (alternativa), primer curs. — Classificació de les Ciències (alternativa). — Història de la Literatura general i espanyola (alternativa). — Història de la Literatura catalana (alternativa).

Tercer curs: Bibliografia i nocions de Paleografia (alternativa). — Llengua grega (diària) segon curs. — Ètica i Dret usual (llició setmanal). — Història de l'Art (alternativa). — Geografia general (alternativa). — Pràctiques de Biblioteques, (diàries).

V. A més, en l'examen de revàlida, serà exigida a les candidates el coneixement d'una llengua moderna, a més d'aquelles de què s'haurà examinat a l'ingressar.

VI. Les alumnes podran repartir aquestes ensenyances en més de tres anys. Totes les matrícules tindran, però, el caràcter d'oficials, comportant l'assistència a les càtedres. Excepcionalment, s'admetran matrícules lliures, requerint-se, en cada cas, un acord fonamental del Consell Permanent.

VII. L'import de la matrícula per a l'examen d'ingrés serà de 50 pessetes, i de 10 pessetes i 5 pessetes per assignatura de classe diària o alternativa, respectivament. Pel certificat de l'examen de revàlida s'abonaran 150 pessetes.

VIII. Cada any serà fixat el nombre de places que l'Escola accepti per a ingressar-hi. L'examen d'ingrés tindrà el caràcter de concurs, classificant-se les aspirants per raó de llur mèrit i essent cridades a ingrés les que ocupin els corresponents primers llocs a la llista.

IX. No hi haurà exàmens especials d'assignatures, substituïnt-se per certificats de suficiència expedits pels professors.

X. A la fi dels estudis, les alumnes seran subjectes a un examen general de revàlida, comprenent tres sèries d'exercicis: exercicis teòrics sobre el servei de Biblioteca, pràctiques sobre el dit servei i pràctiques sobre les altres matèries. Aquest examen serà també concursiu, classificant-se les alumnes per ordre de mèrit i essent cridades immediatament les primeres de la llista a les places que es trobin disponibles, segons acord del Consell de la Mancomunitat.

XI. Les aspirants a l'examen d'ingrés a l'Escola,

hauràn de tenir més de disset anys. Hauràn de posseir i demostrar en l'exercici d'ingrés els coneixements propis de l'Ensenyament primari i els de les llengües catalana i castellana, saber traduir correctament la francesa i tenir nocions d'una altra llengua estrangera moderna, a llur elecció. Les que tinguin el grau de batxiller podran prescindir de seguir els cursos de Llatí, Principis i desenrotllament històric de les Ciències físiques i naturals, Geografia general, Història de la Literatura general espanyola i Ètica i Dret usual.

XII. L'ensenyança a l'Escola de Bibliotecaries anirà instaurant-se en tres anys. El personal docent rebrà el nomenament per tres anys, podent ésser prorrogat el nomenament a l'arribar el terme indicat.

XIII. El Consell dictarà les disposicions complementaries que precisi a fi que les ensenyances del primer curs puguin ésser donades en l'any acadèmic de 1915-1916.

XIV. La convocatòria d'ingrés d'enguany serà per a deu places d'alumnes.

Palau de la Generalitat, 5 d'agost de 1915.

El President,

E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,

LLUIS JANER

D'acord amb el pla esmentat, el Consell acordà la següent convocatòria per a l'ingrés en els estudis de Bibliotecaries:

«El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya treu a concurs 10 places d'alumnes de l'Escola de Bibliotecaries que acaba de fundar, destinada a propor-

donar personal facultatiu a les Biblioteques Populars que han d'implantar-se en les localitats de Catalunya.

La carrera s'ajustarà a les següents bases:

1.ª L'ensenyança a l'Escola de Bibliotecaries dura tres anys, al cap dels quals l'alumna pot ésser admesa a examen de revàlida. L'aprovació d'aquest examen dóna directament ingrès al Còs especial de Bibliotecaries, en el qual s'entrarà amb la categoria de Directora d'una Biblioteca de tercer grau o d'ajudanta en una Biblioteca de primer o de segon grau. El sou d'entrada serà superior al de 1,000 pessetes, amb dret als augments per raó d'anys de servei i categoria de la Biblioteca servida, que a son temps la Mancomunitat fixarà.

2.ª Les ensenyances que comprèn la carrera de bibliotecaria són les següents:

Coneixements teòrics i pràctics sobre Bibliografia, Bibliologia, Biblioteconomia i Paleografia; Llengües llatina i grega; Teoria i historia de la Cultura; principis i desenrotllament històric de les Ciències físiques i naturals; Classificació de les Ciències; Ètica i Dret usual; Historia de la Literatura general i espanyola; Historia de la Literatura catalana; Historia de l'Art; Gramàtica catalana; Geografia general; Pràctiques de servei de Biblioteques.

Durant els anys d'estudis a l'Escola cursaran també una llengua estrangera moderna, distinta de les aprovades en l'examen d'ingrés.

3.ª La matrícula per a l'examen d'ingrés serà de 50 pessetes, i de 10 pessetes i 5 pessetes per assignatura de classe diària o alterna, respectivament. Pel certificat de l'examen de revàlida s'abonaràn 150 pessetes.

4.ª Les aspirants a examen d'ingrés a l'Escola hauràn de tenir més de disset anys. Hauràn de conèixer les llengües catalana i castellana, posseir i demostrar en l'exercici d'ingrés els coneixements propis de l'Ensenyament primari, i saber traduir la llengua francesa i tenir nocions d'una altra llengua estrangera moderna, a elecció de l'aspirant.

5.ª L'examen d'ingrés comportarà tres exercicis: un, oral, contestant un interrogatori general sobre temes d'Ensenyament primari, un, escrit, desenrotllant,

en dues hores de temps, un tema escollit per la candidata entre tres proposats pel Tribunal; i un exercici de llengües.

6.ª El terme de presentació de les sol·licituts serà des del dia 16 de setembre al 15 d'octubre de 1915. Les sol·licituts s'hauràn de presentar al departament de Governació de la Mancomunitat de Catalunya (Palau de la Generalitat).

7.ª Els exàmens d'ingrés tindran lloc en la segona quinzena d'octubre, i el curs serà obert el primer dia feiner de novembre.»

Palau de la Generalitat, 5 d'agost de 1915.

El Secretari interí,

LLUÍS JANER

ANEXE NÚM. 15

ESCOLA DE BIBLIOTECARIES

ORGANITZACIÓ

La conveniència, en aquesta etapa de crisi general, de reduir al mínimum possible les despeses que han d'esdevenir ordinaries, imposa en la organització d'aquesta Escola el criteri de formar-la no a base de professors que trobin en aquesta ensenyança la funció primordial de llur activitat, i per tant hagin d'esperar-ne una retribució suficient per a viure'n, sinó per via d'acumulació d'aquestes càrregues a personalitats que ja en l'ensenyança, ja en la investigació, hagin assolit una situació prestigiosa i puguin, per una modesta retribució, donar les noves ensenyances.

Així s'aconsegueix, d'una banda, el màxim d'economia amb el màxim de nivell científic en el professoriat; d'altra banda, es completa la remuneració, sempre deficient i escassa, dels càrrecs docents, en la forma d'acumulació de funcions semblants, acostumada en quasi tots els països.

Hagut esment d'aquestes raons,

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Per a formar el Tribunal d'examen d'ingrés a l'Escola de Bibliotecaries són designats D. Eugeni d'Ors, D. Pompeu Fabra i D. Emili Asencio.

II. Es confia, amb caràcter interí, la càtedra de Bibliologia (classe setmanal) a D. Jordi Rubió, Director de la Biblioteca de Catalunya, amb la gratificació de 500 pessetes; la de Llengua llatina (classe diària) a don Lluís Segalà, professor de la Universitat de Barcelona; la de Teoria i història de la Cultura (lliçó diària) a don Eugeni d'Ors, Secretari de l'Institut de Ciències; i la de Principis i desenrotllament històric de les Ciències físiques i naturals (lliçó diària) a D. Rafel Campalans, professor de Física de l'Escola Superior d'Agricultura, amb la gratificació de 1,500 pessetes cada un, i amb el mateix caràcter provisional o interí.

Per a l'estudi de la Gramàtica catalana, assistiran les alumnes a la classe creada per la Diputació de Barcelona, confiada a D. Pompeu Fabra.

III. És designat també interinament D. Eugeni d'Ors per a exercir les funcions de Director de l'Escola, i la senyoreta Maria Lois per a desempeñar la Secretaria.

IV. Es gestionarà de la Diputació de Barcelona que permeti instal·lar aquestes classes a l'edifici de la Universitat Industrial, habilitat per a Escola de Bells Oficis.

V. Les despeses de l'Escola fins a 31 de desembre d'aquest any, seràn abonades amb càrrec al capítol IV, art. 2.ª, partida 49, de l'actual Pressupost.

Palau de la Generalitat, 14 d'octubre de 1915.

El President,

E. PRAY DE LA RIBA

El Secretari interí,

LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 16

CONCURS ENTRE LES LOCALITATS DE CATALUNYA PER A L'ADJUDICACIÓ DE BIBLIOTEQUES POPULARS

*El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:*

Obrir un concurs, entre les localitats de Catalunya, per a l'adjudicació de biblioteques populars, amb subjecció a les Bases següents:

1.ª Els oferiments seràn rebuts pel Consell de la Mancomunitat fins el terme del 30 d'octubre d'enguany.

2.ª El Consell de la Mancomunitat comunicarà les sol·licituts on constin aquests oferiments al Consell d'Investigació Pedagògica, perquè informi raonadament sobre les dites sol·licituts des del doble punt de vista de l'acceptació de cada una i de la gradació de la seva importància.

3.ª En virtut d'aquest informe tècnic, el Consell de la Mancomunitat escollirà quatre dels oferiments, als quals correspondrà amb la instauració de quatre Biblioteques. N'haurà de triar almenys una de cada un dels tres graus aprovats.

4.ª Aquesta selecció serà feta abans del terme del 31 de desembre d'enguany, i es procurarà que les noves Biblioteques estiguin en disposició de donar-se al servei públic per tot l'any 1916.

5.ª Les institucions que crei la Mancomunitat, en virtut dels oferiments rebuts, s'ajustaran a tots els acords i Bases del projecte aprovat per l'Assamblea de la Mancomunitat. Segons aquest projecte, les Biblioteques tindran, demés del caràcter de dipòsits de llibres, el de sucursals de la Biblioteca de Catalunya, estaran servides per personal proveït del títol facultatiu obtingut en l'Escola Especial que instaurarà la Mancomunitat, tindran un sistema comú d'ordenació i catalogació, i hauran d'estar instal·lades (almenys les Biblioteques de segon i tercer grau) en locals bastits apocia.

Les Biblioteques de primer grau rebran un fons de llibres important almenys 5,000 pessetes; les de segon grau, un fons de llibres de 3,000 pessetes; les de tercer grau, un fons de llibres de 1,000 pessetes.

6.ª Els oferiments que es facin al Consell de la Mancomunitat importaran el mínim següent:

- a) El terreny per a instal·lació.
- b) Una subvenció anual important el 10 per 100 del fons inicial que la Mancomunitat dona, o sigui una subvenció de 500 pessetes a les Biblioteques de primer grau, una de 300 a les de segon, una de 100 a les de tercer.
- c) El servei material de llum, aigua, etc., que la instal·lació de la Biblioteca necessiti.

7.ª Essent els ofertors els Municipis, llurs oferiments hauran d'haver estat aprovats en sessió i per Junta de Vocals Associats.

En cas de tractar-se de Corporacions o particulars, l'ofertament haurà d'ésser legalitzat en deguda forma i garantit per mitjà de dipòsit o altra forma equivalent.

8.ª En el cas de semblar anàloga la importància i facilitats de dos dels oferiments presentats, el Consell de la Mancomunitat procurarà, tant com sigui possible, distribuir ja les primeres instaurances entre les diverses regions catalanes.

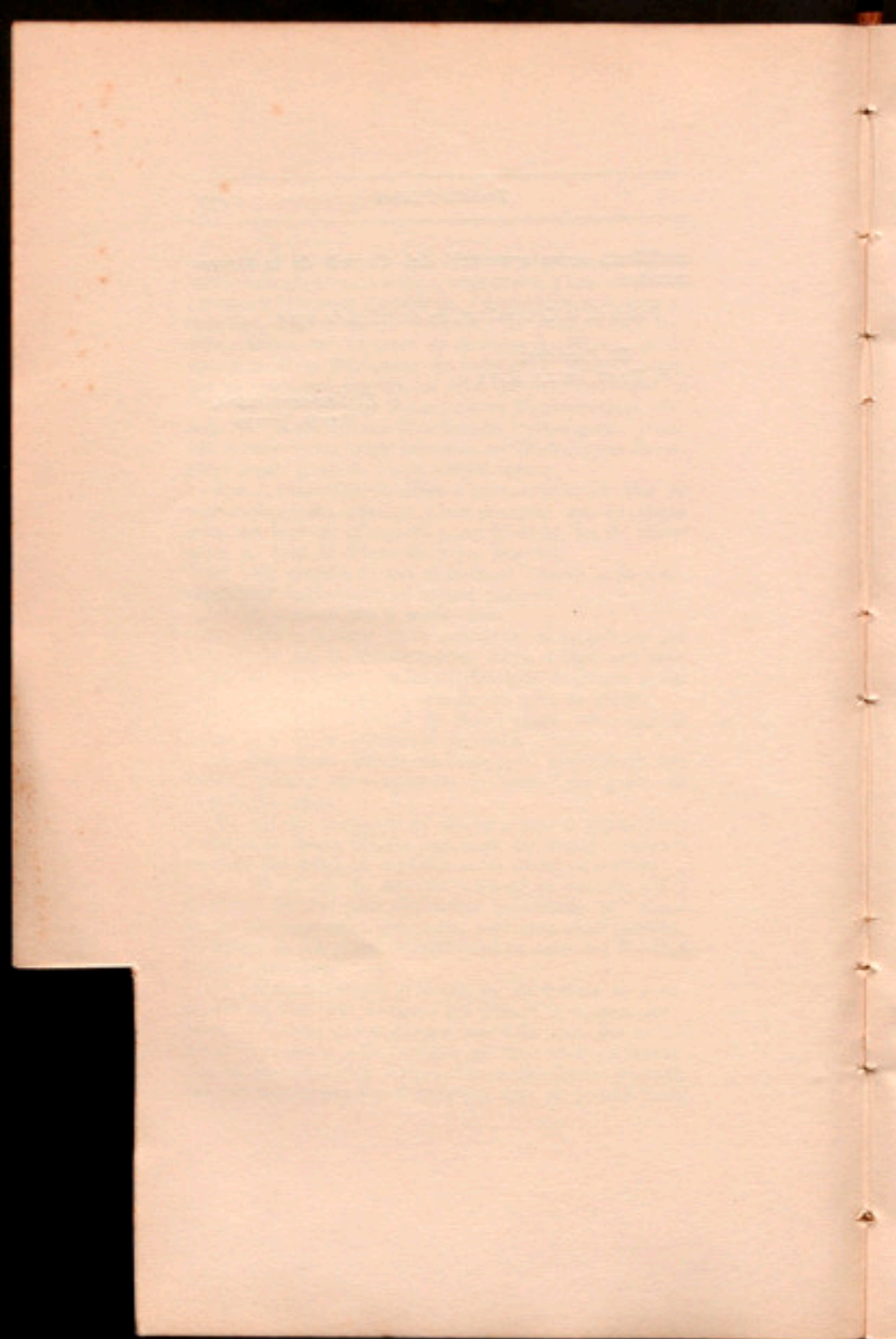
9.ª Immediatament d'oberta la Biblioteca es constituirà un Patronat designat pel Consell de la Mancomunitat de Catalunya i en el qual haurà de tenir lloc un representant almenys de l'entitat que hagi fet la sol·licitud. Les funcions d'aquest Patronat es determinaran en cada cas per estipulació d'uns Estatuts, que no podran ésser

modificats sense aprovació del Consell de la Mancomunitat.

Palau de la Generalitat, 29 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 17

INFORME DELS SENYORS DIRECTOR I INSPECTOR DE LA BIBLIOTECA DE CATALUNYA RESPECTE DE LA MANERA DE FUNCIONAR DE LES BIBLIOTEQUES POPULARS

Amb data 31 de juliol de 1915, l'Excm. Diputació de Barcelona passà a informe de la Biblioteca de Catalunya una comunicació del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya demanant autorització perquè les Biblioteques populars que té en projecte puguin ésser sucursals de la Biblioteca de Catalunya. Corresponent a la honrosa consulta d'aqueixa Excm. Diputació, tenen, els que sotscriuen, la satisfacció de declarar que se senten completament identificats amb l'esperit que ha informat la demanda del Consell Permanent de la Mancomunitat, creient d'absoluta conveniència que es doni a les Biblioteques populars, avui en estudi, el caràcter de branques o sucursals de la Biblioteca de Catalunya.

Aquesta íntima relació entre el dipòsit central i les filials, hauria d'exterioritzar-se de dues maneres: a), establint en la forma més generosa possible el préstec de llibres no sols entre la Biblioteca de Catalunya i les populars, sinó també entre aquestes últimes; b), donant a les populars una organització igual, en les línies essencials, a l'establerta en la Biblioteca de Catalunya per a la ordenació i catalogació del fons dels llibres. Aquesta

uniformitat no hauria de perjudicar, naturalment, de cap manera, la flexibilitat de moviments que tota Biblioteca popular requereix per a poder-se adaptar ben íntimament a les condicions del mitjà on sigui instal·lada. S'hauria de tenir en compte, demés, que les ordinations que regulen el servei del públic han d'ésser molt més liberals en les Biblioteques populars que a la Biblioteca de Catalunya, obligada, pel seu caràcter de nacional, a pendre tota mena de precaucions que garantitzin la conservació, per a les futures generacions, dels tresors que li són confiats. En reglaments especials s'establiria la forma en què s'haurien de deixar al públic de les Biblioteques populars els llibres enviats en préstec des de la de Catalunya; en alguns casos, i tractant-se de col·leccions que a Barcelona seràn també excloses del préstec domiciliari, els llibres de la Biblioteca de Catalunya sols haurien d'ésser utilitzats a la sala de lectura de les populars.

Establertes en aquesta forma les relacions entre unes i altres Biblioteques, s'aconseguirà donar el grau màxim de mobilitat als llibres de la Biblioteca de Catalunya, traient-ne el major profit possible.

La Biblioteca de Catalunya ha de complir amb els fins de dues classes de llibreríes que es distingeixen perfectament a les terres que han arribat a la plenitud del desenvolupament en aquesta qüestió: la Biblioteca-Museu i la Biblioteca pública o lliure. La primera, del caràcter de la qual participen més o menys totes les grans Biblioteques nacionals, es proposa recollir tot el material bibliogràfic possible, servant-lo a la posterioritat com a document d'alt interès històric. Però aquesta mena de Biblioteques, tant per la quantitat de llurs fons com per les precaucions que exigeix llur caràcter de Museu, no es poden posar fàcilment al nivell del gran públic, a qui és sempre més fàcil orientar-se en una selecció que no pas en una bibliografia completa, ni li poden tampoc oferir sempre les facilitats que troba en el tipus de Biblioteques batejat pels anglesos amb el nom de *free library* (recordi's que el *British Museum* i la *Bibliothèque Nationale* de París no permeten el préstec a domicili). Això obligà a cercar un organisme més flexible, una Biblioteca feta més per als

lectors que no pas per als llibres, i on els fons bibliogràfics poguessin ésser posats a guany d'un mode intensiu: aquest tipus ha trobat la seva representació més viva en les *Free Town Libraries* dels Estats Units.

Però la nostra Biblioteca de Catalunya ha d'ésser el Museu de la nostra producció catalana de tots els temps, antiga i moderna; ha de participar també del caràcter de les Biblioteques universitàries alemanyes, estant al corrent de totes les novetats de la ciència i podent-les comunicar lliurement a domicili, als professors i estudiants; finalment ha de proporcionar medis de conrear llur esperit a les persones que viuen d'una professió allunyada dels estudis. Aquests tres fins s'obtenen convertint la Biblioteca de Catalunya en la central d'una xarxa de sucursals esteses per tota la nostra terra, i fins més endavant instal·lades en barris allunyats de Barcelona, que multipliquin la seva capacitat d'atracció i difusió, convertint-la en un organisme obert a totes les classes de la societat, i del que, sense destorbar-se mutuament, se'n poden aprofitar totes.

D'aquesta manera, les nostres Biblioteques populars, vindrien a ésser, respecte de la Nacional Catalana, una cosa semblant a les que als Estats Units o Anglaterra funcionen amb el nom de *branch libraries*: elles poden fer directament el servei de préstec, independentment de la central però estant-hi lligades administrativament, i tenen col·leccions permanents demés de les que reben per un espai de temps de la central o de les que canvien periòdicament amb les similars per a mantenir sempre despert, amb la renovació de llurs cabals bibliogràfics l'interès dels llegidors. Establint una organització semblant, les nostres Biblioteques populars no sols servirien al públic llurs llibres propis, sinó tots aquells que la Biblioteca de Catalunya pogués destinar al préstec forà.

Dos grans aventatges s'obtindrien fent la organització en tal forma: augmentar l'eficàcia de la Biblioteca mare, i aixecar el prestigi de la popular, evitant-se des del principi el perill de desencoratjar el lector que no troba en una Biblioteca incipient més que ben poca cosa del que desitja veure, i que s'esbravi ràpidament l'interès que una petita llibreria, sense grans medis materials per a renovar ses existències, pugui oferir.

Perquè esdevingui viable i fructuós aquest pla, es necessiten dues coses: Primer, la uniformitat completa en els mètodes de catàleg, sistematització i ordenació dels llibres de les populars, atinent-se, en això, als procediments empleats en la Biblioteca de Catalunya. Aquesta uniformitat no és gens difícil d'obtenir des del moment que el personal que cuidarà de les noves Biblioteques haurà rebut la seva educació tècnica en la de Catalunya. En segon lloc, la formació d'un catàleg general únic, que hauria d'ésser imprès no en forma de llibre, que no permet intercalacions i és vell abans de publicar-se, sinó en còduls. N'hi hauria prou amb què de tota obra destinada a la Biblioteca de Catalunya o a les populars se n'imprimís en diversos exemplars la còdula de catàleg, la qual es repartiria a totes les Biblioteques perquè totes elles estiguessin al corrent de les noves adquisicions de cadascuna. Així el lector del més allunyat recó de Catalunya podria saber totseguit el lloc on existís un llibre per ell demanat. Als Estats Units hi ha unes grans Biblioteques que imprimeixen així llurs catàlegs, i darrerament se començà a assajar igual sistema a la de Berlín per a formar el catàleg únic de totes les Biblioteques prussianes. El *Bulleti de la Biblioteca de Catalunya* podria tenir una secció que esdevingués l'orgue d'aquestes Biblioteques populars i servis de medi de relació de les unes amb les altres, com el *Bulletin des Bibliothèques Populaires*, de París, o les *Blaetter für Volksbibliotheken und Lesehallen*.

La tendència, avui general en el règim de les Biblioteques populars, va cap a centralitzar-les en una, de la que vénen a ésser filials o sucursals. Els Estats Units han donat l'exemple amb la llei promulgada per l'Estat de Nova York sobre les *Free Town Libraries*, que posa les Biblioteques públiques sota la direcció de la Universitat que les subvenciona. A Alemanya, a la província de Posen, on el Govern prusià invertí grans quantitats en Biblioteques populars destinades a fortificar l'esperit alemany a Polònia, l'experiència ha demostrat la necessitat d'establir una direcció única sobre tot l'organisme de les Biblioteques, i, a tal efecte, es creà la Biblioteca provincial circular, que és un departament de la

Kaiser-Wilhelm-Bibliothek de Possen i és regit pel director d'aquesta. Ella és la que cuida de reformar i reforçar anualment les existències bibliogràfiques de les Biblioteques que d'ella depenen, evacuant llurs consultes i constituint el punt d'apoi de l'organisme. Finalment, a França mateix, on s'establiren les Biblioteques populars municipals i les lliures, amb recíproca i absoluta independència, és cada dia més intens el moviment en favor d'una unió administrativa i jeràrquica de totes elles, en benefici del públic i de l'aprofitament dels capitals empleats.

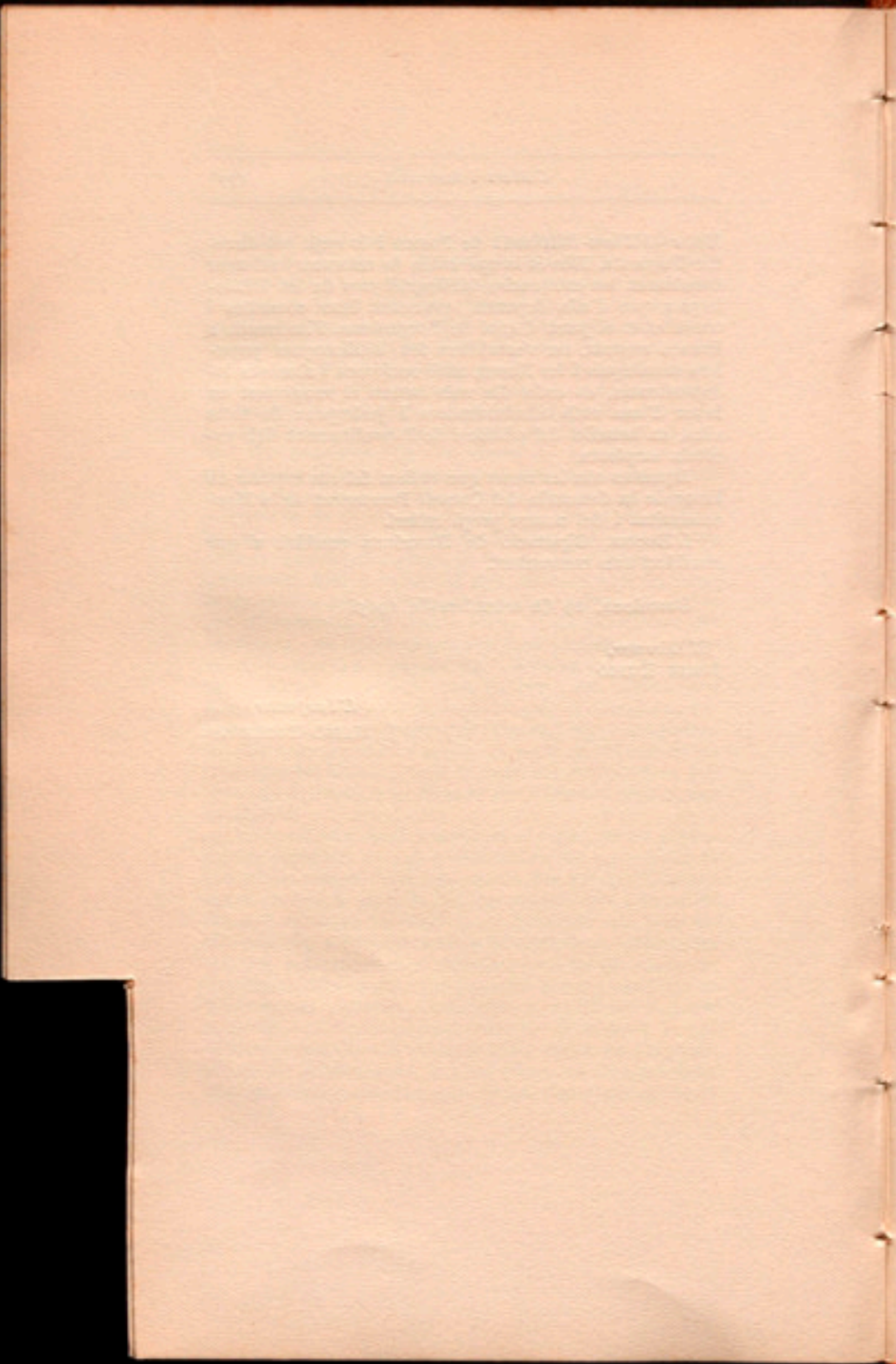
Aquestes són les raons que creiem del cas exposar en favor de la demanda del Consell Permanent de la Mancomunitat i del nostre propi criteri.

L'Excma. Diputació de Barcelona resoldrà el que consideri més convenient.

Barcelona, 19 de setembre de 1915.

El Director,
JORDI RUBIÓ

L'Inspector,
J. MASSÓ TORRENTS

ANEXE NÚM. 18

BASES PER A LA CONSTRUCCIÓ DE QUATRE EDIFICIS ESCOLARS EN POBLES PETITS

*El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:*

CONVOCATORIA DEL CONCURS PER A LA CONSTRUCCIÓ DE QUATRE EDIFICIS ESCOLARS EN POBLACIONS PETITES

Complimentant l'acord pres en sessió del dia 19 de maig prop-passat pel Consell Permanent, es construiràn amb caràcter d'assaig els quatre projectes d'edificis escolars recomanats pel Consell d'Investigació Pedagògica, un d'ells en un Municipi de la Província de Barcelona, un altre en un de la de Girona, un altre en un de la de Lleida i un altre en un de la de Tarragona, sempre que hi hagi sol·licitants en condicions, encarregant la pedagogia, decoració i mobiliari al dit Consell d'Investigació i la Direcció de les obres al respectiu autor del projecte, això és:

Projecte n.º 1. Arquitecte D. Adolf Florensa. Escola unitària bissexual per a 33 alumnes. Planta baixa, amb cambres d'aire sota el paviment i damunt del sostre, contenint un vestíbol, una aula, dos water-closets per a nois i tres per a noies, galeria en dues cares de l'edifici i pati a l'entorn. Pressupost, 12,287'22 pessetes com a va-

lor de construcció. Amb el 14 per 100 adicional fa pujar el pressupost de contracta a pessetes 14,007'52; i augmentant un 10 per 100 per moblatge, el cost total resulta 15,408'27 pessetes.

Projecte n.º 2. El mateix arquitecte Sr. Florensa. Escola unitaria per a 60 alumnes (bissexual o mixta com l'anterior, o també pàrvuls, nois o noies). Consta d'aula-sala de treballs manuals, galeria, despatx del mestre o mestresa, vestíbol amb guarda-robes, excusats per a nois o per a noies, i un pas rampa al pati circumdant. El pressupost de construcció, de 21,578'95 pessetes, es converteix, amb el 14 per 100 adicional, en 24,600 pessetes; i calculant per moblatge un 10 per 100, el cost total resulta 27,060 pessetes.

Projecte n.º 3. Arquitecte D. Antoni de Folguera. Escola amb planta baixa, de dues aules de 42 alumnes cada una, conforme al mètode Montessori, sala de treballs manuals, vestíbol, sala de professors, lavabos i dos water-closets, reformant els quals pugui l'edifici també servir per a escola de nenes i escola de nens. El seu preu, de 24,949'15 pessetes, fa, amb el 14 per 100 adicional, un pressupost de contracta de 28,622'03 pessetes; i afegint-li el 10 per 100 convencional de moblatge, dona un cost total de 31,484'23 pessetes.

Projecte n.º 4. Arquitecte D. Francesc de P. Nebot. Consta de planta baixa i un pis a propòsit per a una escola de 60 nois i 60 noies. A la planta baixa aula de nois, sala de treballs, saleta del mestre, lavabos, guarda-robes i excusats; i, en el primer pis, l'aula de les noies, terrat amb pèrgola que pot servir de sala de costura i per a recreació, lavabos, excusats i despatx de la mestressa, el mateix que abaix. El preu de construcció és de pessetes 19,826'58, el de subasta 22,602'30 pessetes; i afegint-li el moblatge, 24,862'52 pessetes.

Els dits quatre models d'escoles, que estan de manifest en les Oficines de la Mancomunitat, seràn bastits segons les necessitats de les poblacions, la utilitat inme-

diata que dels edificis hi hagi dret a esperar i l'ajuda que els pobles prometin en virtut del present concurs, el qual és el primer pas per a resoldre el problema magne de la construcció escolar a Catalunya, començant per pobles de cens reduït, que són els que majors dificultats troben en l'edificació d'escoles públiques, higièniques, modernes i de conformitat amb les exigències de l'actual Pedagogia.

La construcció de quatre edificis escolars en execució dels projectes aprovats pel Consell es farà en quatre Municipis, escollits, un per cada Província, en concurs públic, que es regirà per les Bases següents:

1.ª Essent els edificis que ara es proposa construir la Mancomunitat de Catalunya per a pobles d'un sol mestre i d'un cens escolar de 33 a 60 alumnes (projectes 1 i 2), i per a pobles amb dos mestres i amb un cens de 60 nois i 60 noies de sis a dotze anys, o barris on visquin 84 alumnes del mateix sexe (projectes 3 i 4), poden únicament admetre's a concurs els Municipis d'aqueixes condicions, procurant cada sol·licitant indicar quin model creu més convenient a les circumstàncies de la localitat.

2.ª És condició indispensable la cessió gratuïta dels terrenys, en punt ben sà, en els afores i immediats al nucli de població, llany de femers, corrals, cementeris i llocs els aires mefítics dels quals perjudiquin la salut dels escolars; d'una extensió mínima de 250 metres quadrats, d'un nivell pla o lleugerament pendent, quan es desitgi el projecte nombre 1; d'uns 500 metres quadrats quan es tracti del projecte nombre 2, d'uns 700 quan es tracti del 3, i d'uns 1.000 quan es tracti del projecte nombre 4. Al compromís obligat de cedir el solar, les dimensions i emplaçament del qual cal descriure, cada Municipi oferirà l'altra ajuda que pugui oferir: pecuniària, de quantitat fixa o de determinat tant per 100 de la construcció, de materials, jornals, etc.

3.ª Els Municipis sol·licitants hauràn d'acreditar que estan al corrent de pagament del contingent exigible per les respectives Diputacions a què corresponguin.

4.ª Els sol·licitants descriuràn també les condicions de l'escola actual, si la posseeixen, certificant al mateix

temps el cens escolar o nombre de nois i noies de sis a dotze anys, període d'ensenyança obligatoria, comptant els matriculats actualment a les escoles i els que per qual-sevol causa no hi assisteixin.

5.ª El Consell Permanent es reserva el dret d'acordar la construcció dels models indicats d'escoles, segons cregui més convenient als suprems interessos de l'ensenyança, podent, al dit efecte, assessorar-se de quantes circumstancies concorrin per al major bé i profit de l'obra educativa a què els edificis es dediquen.

6.ª Les instancies, detallades de conformitat a les Bases transcrites, hauràn d'ésser adreçades pels Alcaldes al President de la Mancomunitat de Catalunya per itot el dia 14 d'agost vinent, a les vuit del vespre.

Palau de la Generalitat, 16 de juny de 1915.

El President,

E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interi,

LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 19

MUNICIPIS CATALANS QUE HAN PRES PART EN EL CONCURS D'EDIFICIS ESCOLARS

El nombre de Municipis concursants, que és en total de 17, queda reduït a 16 per haver-se exclòs del concurs el Municipi del Bruch per no reunir la seva proposta les condicions fixades en les Bases del referit concurs. Els Municipis admesos són els següents:

Barcelona

- Capolat.* (Sol·licita el projecte n.º 1.)
- Pachs.* (Projecte n.º 1.)
- Talamanca.* (Projecte n.º 1.)
- Sentmenat.* (Projecte n.º 3.)
- Balsareny.* (Projecte n.º 4.)
- Santa Margarida de Montbui.* (Projecte n.º 4.)
- Ullastrell.* (Projecte n.º 4.)

Girona

- Sant Julià de Ramis.* (Projecte n.º 1.)
- Palau Sabardera.* (Projecte n.º 4.)
- Viloi de la Selva.* Projecte n.º 4.)

Lleida

- Salardú.* (Projecte n.º 1.)
- Torms.* (Projecte n.º 2.)

Bellois-Poal. (Projecte n.º 4.)

Sarroca. (Projecte n.º 4.)

Tarragona

Masó. (Projecte n.º 1.)

Castellvell. (Projecte n.º 3 o 4.)

Acordà el Consell que les ofertes dels referits Municipis (fetes en les sol·licituts que presentaren per a la construcció d'edificis escolars) passessin a informe, respectivament i segons correspongui, dels senyors arquitectes D. Adolf Florensa (autor dels projectes n.ºs 1 i 2), D. Antoni Folguera (autor del projecte n.º 3) i D. Francesc de P. Nebot (autor del projecte n.º 4), als efectes de procedir, entre altres extrems de llur competència, a un càlcul de valoració i comparació de les dites ofertes; havent-se de fer avinent als pobles concursants que no haguessin presentat les sol·licituts en deguda forma, o que per qualsevol causa haguessin deixat de remetre algún dels documents que s'indiquen com a necessaris en les Bases del referit concurs, la obligació en què estan de subsanar la omisió a la major brevitat, si volen ésser compresos en l'acord resolutori del repetit concurs.

(Sessió del dia 10 de setembre.)

ANEXE NÚM. 20

ADJUDICACIÓ D'EDIFICIS ESCOLARS

Atenent-se a les Bases de la Convocatoria del Concurs per a l'adjudicació dels Edificis Escolars; tenint en compte els requisits essencials de construir un model de cada un dels quatre tipus proposats pel Consell d'Investigació Pedagògica i que cada un dels models acceptats calia adjudicar-lo, a una de les províncies catalanes; i atès també l'informe tècnic dels senyors arquitectes, autors dels quatre projectes, referents a la valoració de les ofertes dels Municipis concursants a l'objecte de tenir-la present com a condició supletoria per a l'adjudicació, el Consell Permanent delibèrè d'aquesta guisa: Torms, de Lleida, és l'únic poble, entre tots els concursants, que demanava el projecte n.º 2. Quedà, doncs, automàticament, adjudicat a Torms el dit projecte, i exclosa, en conseqüència, la província de Lleida d'opció posterior a altres edificis. Entre els tres projectes restants i dintre de les tres províncies corresponents, se va mirar quin era el poble en la oferta del qual es fes millor bonificació, resultà ésser Palau Sabardera, de Girona. Ell fou l'afavorit amb la concessió de l'edifici n.º 4 que demanava, i exclosa de tota nova opció, com era just, la província de Girona. Quedaren, aleshores, dues províncies, els pobles de les quals no tenien concedit model. ¿Quin poble, entre les dues, feia més bona oferta? Sentmanat, que volia el projecte n.º 3. I, en adjudicar-se-li, quedà servida i exclosa, a la vegada,

la província de Barcelona. Solament, en aquest punt les coses, hi havia la província de Tarragona sense edifici concedit. Masó, de la referida província, demanava el projecte n.º 1. I adjudicant a Masó el dit edifici, acabà la missió distributiva del Consell en aquesta matèria.

Així, doncs, el concurs d'Edificis Escolars quedà resolt en la forma següent:

Tipus n.º 1 (Arquitecte D. Adolf Florensa), al poble de Masó (Tarragona).

Tipus n.º 2 (del propi Arquitecte, al poble de Torms (Lleida).

Tipus n.º 3 (Arquitecte D. Antoni de Falguera), al poble de Sentmanat (Barcelona).

Tipus n.º 4 (Arquitecte D. Francesc de P. Nebot), al poble de Palau-Sabardera (Girona).

Palau de la Generalitat, 4 de novembre de 1915.

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

ANEXE NÚM. 21

PLA I PRESSUPOST DE L'ESCOLA D'ESTIU PER
A 1915, PRESENTAT PEL CONSELL D'INVESTIGACIÓ PEDAGÒGICA, EN COMPLIMENT DE
L'ACORD DEL CONSELL PERMANENT DE LA
MANCOMUNITAT, EN SESSIÓ DEL DIA 19 DE
MAIG PROP-PASSAT

I. Es proposa que l'Escola d'Estiu funcionarà del 25 de juliol al 22 d'agost; calcular una assistència d'uns 250 alumnes, i fixar el preu d'inscripció en 5 pessetes per als professionals de la Pedagogia i en 25 pessetes per als no professionals.

II. Es proposa considerar la jornada escolar dividida en quatre períodes de treball: un primer període (de dos quarts de nou a les deu) per a classes de caràcter intel·lectual i per a classes de laboratori, un segon període (d'un quart d'onze a tres quarts de dotze) per a classes més lleugeres i de caràcter manual, un tercer període (de les dotze a la una) dedicat a conferències, i un quart període (de tota la tarda) destinat a excursions; calculant-se, en general, en 25 els alumnes per a cada classe. Cada alumne podrà assistir a una classe de primer període, a una altra de segon, i a totes les conferències.

III. Es proposen les següents matèries per a ésser ensenyades en el primer període:

Ortografia catalana. Professor, D. Pompeu Fabra.

Literatura catalana moderna. Professor, D. Carles Riba Bracons.

L'ensenyança de la Gramàtica. Professor, D. Manuel de Montoliu.

Psicologia fisiològica. Professor, D. Francisco Barbens.

Economia domèstica. Professora, D.ª Rosa Sensat.

Historia de l'Art. Professor, D. Joaquim Folch i Torres.

Pràctiques de Fisiologia botànica. Professor, D. P. Joaquim Barnola.

Pràctiques de Química elemental. Professora, senyoreta D.ª Concepció Farràn.

Pràctiques de Zoologia elemental. Professor, D. P. J. Bordas.

Lectura i Declamació. Professor D. Adrià Gual.

IV. Es proposen les següents matèries per a ésser ensenyades en el segon període:

Ampliació de Dibuix. Professor, D. Francesc de A. Galí.

Dibuix de Croquis i d'Estilització. Professor, don Francesc de P. Nebot.

Dibuix linial i de perspectiva. Professor, D. Ramón Puig Gairalt.

Treball manual educatiu. Professor, D. B. Colarossi.

Cistelleria. Professors, distints fadrins de l'ofici.

Modelat. D. Esteve Monegal.

Cançons escolars. Professor, D. Joànn Gibert i Camins.

Educació física elemental. Professor, D. Langlois du Feu.

Gimnàstica rítmica. Professor, D. Joànn Llongueras.

Ballets populars catalans. Professor, D. Aureli Capmany.

V. Es proposen per al tercer període les següents conferències:

El mètode Montessori en ses aplicacions a l'ensenyança dels pàrvuls i a l'ensenyança elemental. Vuit conferències per D.ª Agna Maccheroni.

La llibertat en el mètode Montessori, pel doctor D. Frederic Clascar.

Fisiologia de la Pedagogia, per D. Eugeni d'Ors.

La Pedagogia d'Herbart, per D. Alexandre de Tudela.

Els tests de Binet, per D.ª Elionor Serrano.

Higiene de l'Escola, pel Dr. D. Eduard Xalabarder.

La finalitat del mètode d'educació pel ritme, per don Joàn Llongueras.

L'alimentació racional, pel doctor D. Josep Tarruella.

L'Agricultura científica i el mestre rural, per don Josep M.ª Valls.

L'Art popular a Catalunya, per D. Joaquim Folch i Torres.

La Ciutat jardí, per D. Guillem Busquets.

La futura Exposició d'Indústries Elèctriques de Barcelona, per D. Marià Rubió.

La lluita per la Higiene i per la puresa dels aliments, pel doctor D. Josep Agell.

La dona i el futur, dues conferències per D. Eladi Homs.

VI. Es proposa que les visites de les tardes, pagant-se les despeses de tramvies els alumnes, es facin a establiments d'ensenyança, a museus i centres d'art, a Corporacions científiques i culturals, i a fàbriques i altres centres d'elaboració de subsistències.

VII. Es proposa organitzar concerts i manifestacions artístiques, les tardes dels diumenges, en obsequi dels alumnes provinents d'escoles rurals.

VIII. Es proposa retribuir en 250 pessetes les vint-i-quatre lliçons d'una hora i mitja que haurà de donar cada professor sobre la matèria que se li assigna, i, en 20 pessetes cada conferència d'una hora (tercer període). Els tècnics del Consell d'Investigació Pedagògica que donin algun curs o conferència no percebràn cap remuneració.

IX. Es proposa designar, perquè actüi com a Director de l'Escola d'Estiu (sense retribució), el Secretari del Consell d'Investigació Pedagògica, i nomenar un secretari, qui haurà treballat durant els mesos de juliol i agost, al qual se retribuirà el doble que un professor.

X. Es proposa el següent pressupost:

Despeses

19 professors, a 250 pessetes.....	4,750
21 conferències, a 20 pessetes.....	420
Un secretari (juliol i agost).....	500
Material	500
Impresos i segells.....	480
Despeses generals (neteja, transports, etc.)....	300
Festes i concerts.....	625
Imprevistos	500
	<u>8,075</u>

Ingressos

250 matrícules, a 5 pessetes.....	1,250
Despeses	8,075
Ingressos.....	<u>1,250</u>
<i>Dèficit total</i>	<u>6,825</u>

XI. Es proposa facultar el Director de l'Escola d'Estiu perquè, en portar el pla a realització, faci aquelles adaptacions que siguin necessàries.

(Sessió del dia 8 de juliol.)

El Consell Permanent;

Vist el Pla i Pressupost de l'Escola d'Estiu presentat pel Consell d'Investigació Pedagògica;

Ha deliberat:

I. S'aprova l'ordre de períodes d'ensenyament i la distribució de matèries que seràn objecte de les lliçons de l'Escola d'Estiu.

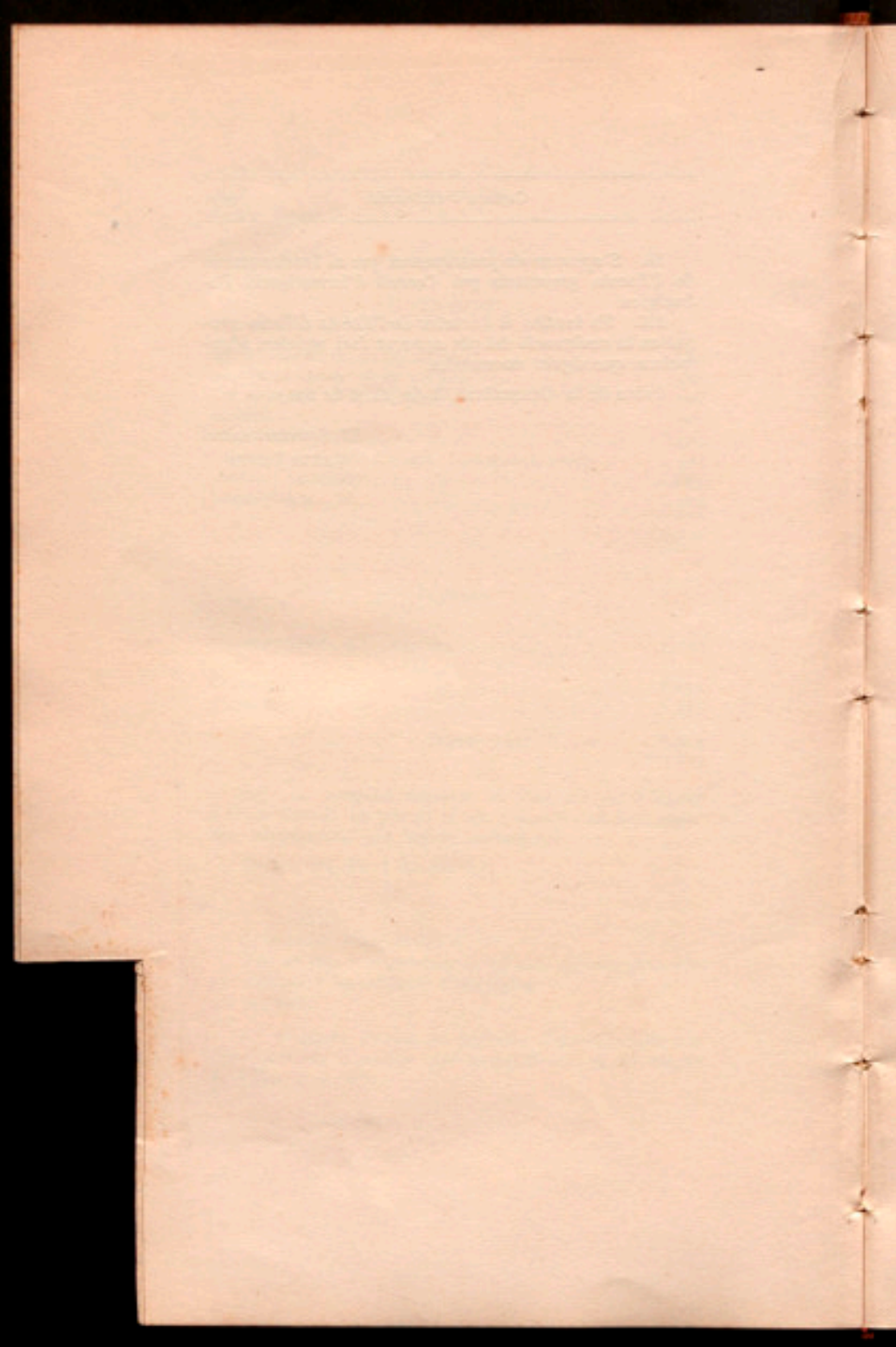
II. S'aproven els pressupostos per al funcionament de l'Escola presentats pel Consell d'Investigació Pedagògica.

III. Es faculta el Director de l'Escola d'Estiu perquè en la realització del pla aprovat faci aquelles adaptacions que siguin necessàries.

Palau de la Generalitat, 8 de juliol de 1915.

El Secretari interí

LLUIS JANER

ANEXE NÚM. 22

CLÍNICA D'OBSERVACIÓ I HOSPITAL PER AL
TRACTAMENT DE MALALTIES MENTALS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist l'informe facultatiu dels doctors Martí Julià, Busquets i Alsina, i Melis;
Escollida la ponència dels doctors Consellers Mestres i Riera;
Ha deliberat:

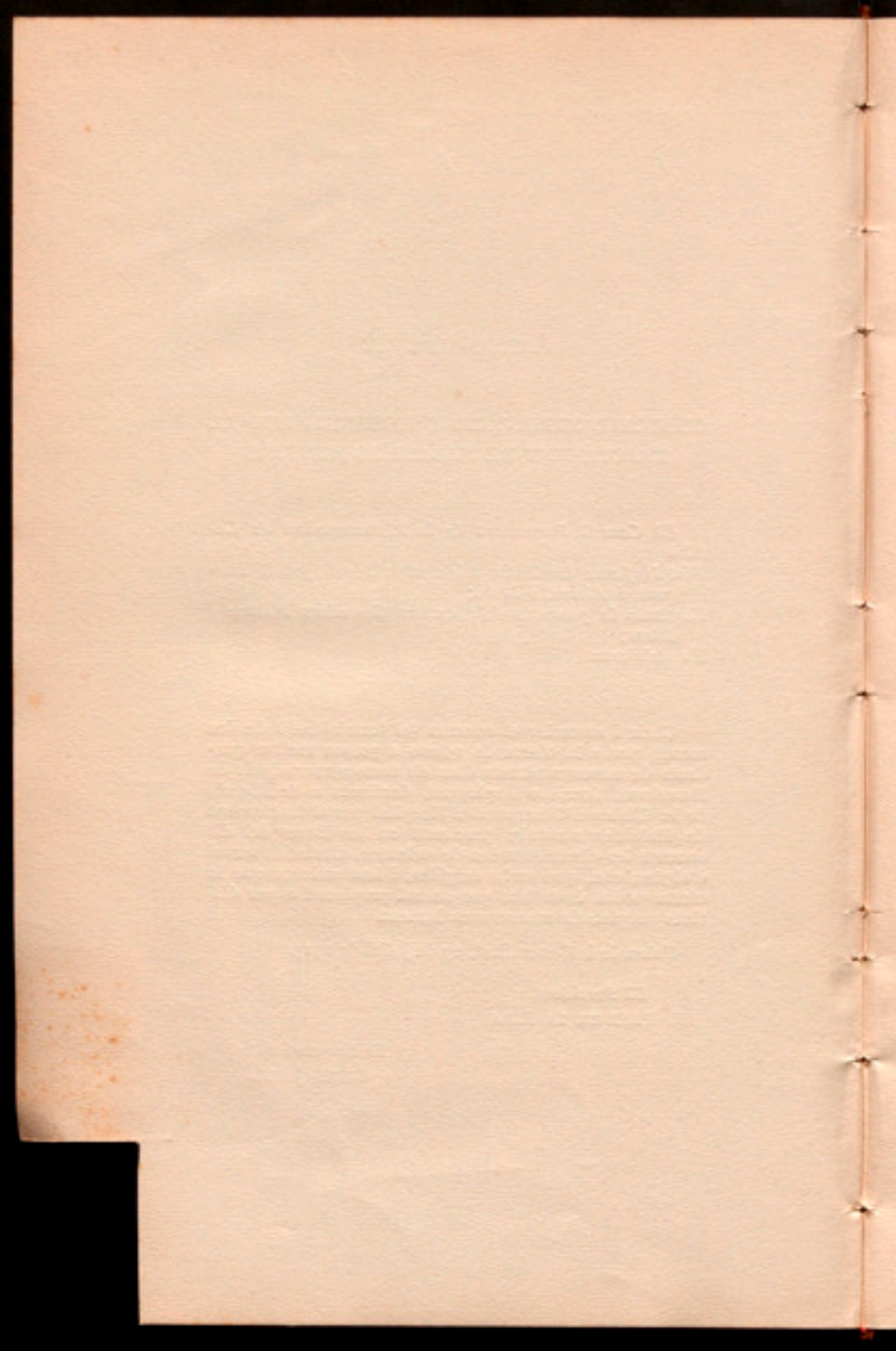
Obrir i anunciar el concurs (el termini serà de dos mesos) per a la oferta de 25,000 a 30,000 metres quadrats de terrenys situats dins els termes municipals de Barcelona, Sarrià o Esplugues, destinats a l'edificació de la Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de Malalties mentals; precisant en les Bases del dit concurs les circumstàncies de veïnatge, titulació, servei d'aigües, etc., que seràn exigides, i fent avinent que la oferta podrà ésser feta per un sol propietari o per distints propietaris mancomunadament.

Palau de la Generalitat, 29 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí
LLUIS JANER

Beneficència

ANEXE NÚM. 25

BASES PER A LA CONVOCATORIA DEL CONCURS PER A LA OFERTA DE TERRENYS DESTINATS A L'EDIFICACIÓ DE LA CLÍNICA D'OBSERVACIÓ I HOSPITAL, PER AL TRACTAMENT DE MALAL- TIES MENTALS

Plec de condicions facultatives

- 1.ª Els terrenys hauràn d'estar situats dins els termes municipals de Barcelona, Sarrià o Esplugues.
- 2.ª Haurà d'existir o poder-se establir fàcil comunicació entre la finca i un o més camins o carreteres que la posin en comunicació directa amb Barcelona.
- 3.ª La cabuda aproximada que ha de servir com a base de les ofertes és la de 25,000 a 30,000 metres quadrats.
- 4.ª La finca haurà d'estar dotada del cabal d'aigua necessari per als serveis de la dita Clínica i Hospital, o bé trobar-se en condicions adequades perquè en pugui ésser proveïda amb facilitat.

Plec de condicions econòmiques

- 1.ª El preu se satisfarà en els termes que acordi el Consell Permanent, una vegada hagi elegit els terrenys

que pretengui adquirir, no podent excedir de quatre anys, a comptar de la data de la dita elecció.

2.ª Mentre no se satisfaci la totalitat del preu, la part que no se n'hagi satisfet donarà l'interès del 4 per 100 anual.

3.ª El Consell Permanent podrà, en qualsevol temps, redimir tots o algun dels dits terminis.

4.ª En el cas d'existir alguna càrrega intrínseca o extrínseca sobre la finca que es pretingui adquirir, el Consell Permanent se retindrà, del preu de venda, l'import de les dites càrregues, sense abonar interès.

5.ª Les despeses d'escriptura, impostos de drets reials i timbre, i despeses d'inscripció en el Registre de la Propietat motivades per raó de la venda, seràn de càrrec de la Mancomunitat; però no les de cancel·lació de les càrregues ni les de la copia autèntica de l'escriptura de venda que sol·liciti el venedor.

INSTRUCCIONS

1.ª Les ofertes s'hauràn de presentar per escrit, firmades pel propietari, contenint una succinta declaració seva respecte dels quatre extrems que constitueixen les Bases de les ofertes; i, en ésser possible, s'acompanyarà un pla o croquis dels terrenys oferts.

2.ª Els dits terrenys podràn estar formats per una sola o per diverses finques pertanyents a un o més propietaris, amb la condició que es puguin aplevar fornant un tot continu. En aquest últim cas, la oferta haurà d'anar firmada per tots els propietaris interessats o llurs representants legals.

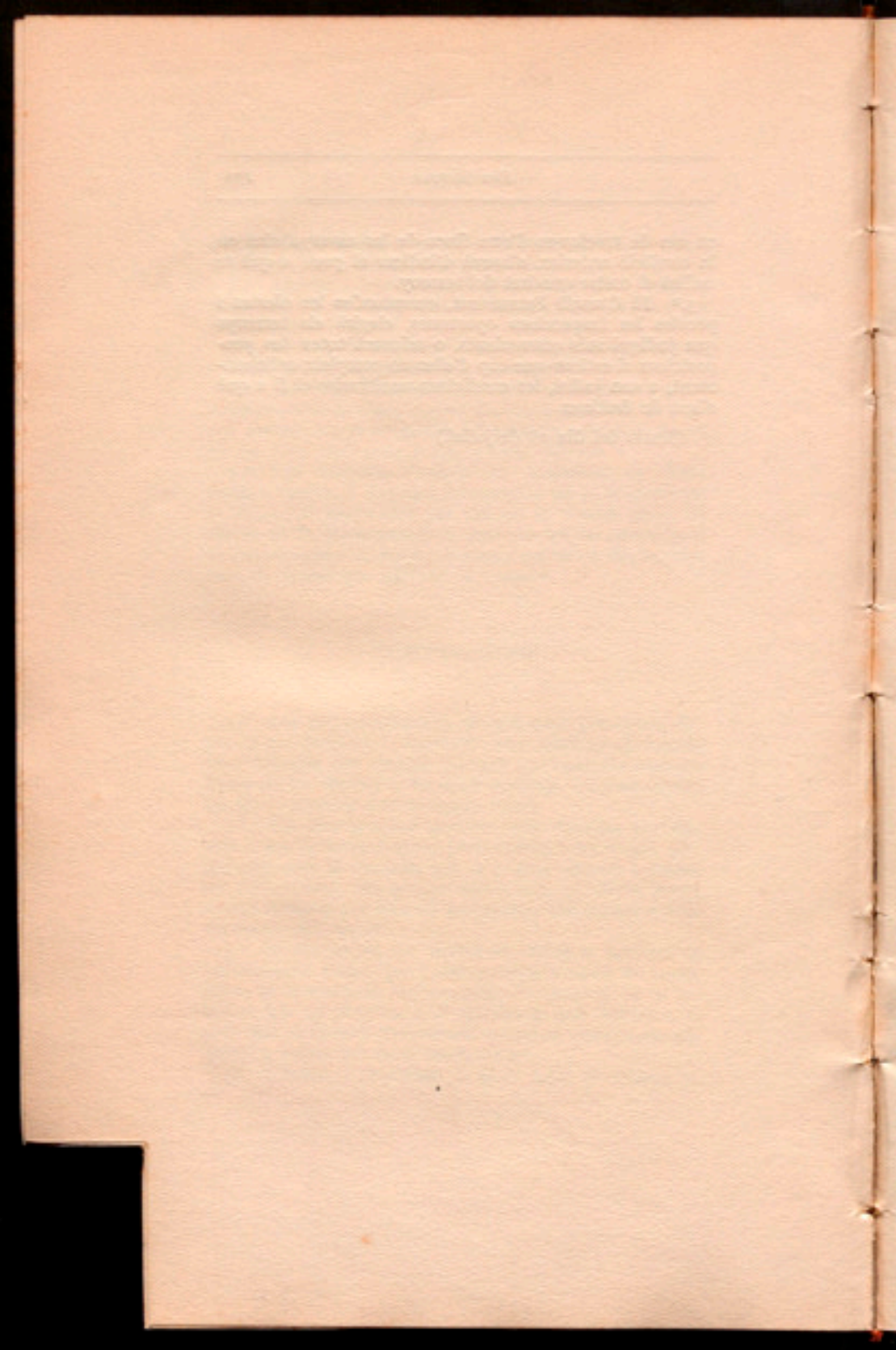
3.ª Si alguna de les ofertes es referís a terrenys de cabuda molt major que l'assenyalada, s'haurà de manifestar si és condició indispensable l'adquisició de la totalitat que es proposa, o si aquella es pot limitar a la part que el Consell Permanent consideri convenient adquirir a partir del límit assenyalat.

4.ª S'haurà d'expressar el preu total de venda, o,

en cas de tractar-se d'una finca de les assenyalades en la condició anterior, s'haurà d'indicar el preu a què se cedirà el metre quadrat del terreny.

5.ª El Consell Permanent, examinades les ofertes i previes les inspeccions oportunes, elegirà els terrenys que judiqui més convenients, o refusarà totes les proposicions si estima que cap d'elles no compleix suficientment, a son judici, les condicions necessàries al fi a què s'han de destinar.

(Sessió del dia 28 de juliol.)

ANEXE NÚM. 24

FINANCES

Pagament de drets reials. Per efectiu el pagament de drets reials de l'Imprèstít, a raó de 0'25 per 100, amb l'import de les pólíces corresponents, que sumarà 13,238 pessetes.

(Sessió del dia 4 de juny.)

Drets de custodia. De conformitat amb el dictamen de la secció, el Consell adoptà el següent acord referent als drets de custodia que calgui exigir als que constitueixin dipòsits provisionals en la Dipositaría de la Mancomunitat:

1.ª Des d'aquesta data s'exigirà, pel servei de Custodia, als que constitueixin en la Dipositaría de la Mancomunitat els dipòsits provisionals que es requereixin per a pendre part en les subastes de tota mena de serveis de la Mancomunitat, les quantitats següents: 2'50 pessetes per als dipòsits l'import del quals no passi de 500 pessetes; 5 pessetes per als que excedeixin de 500 pessetes i no passin de 5,000, i 10 pessetes per als que excedeixin de 5,000 pessetes.

2.ª En tots els anuncis de subasta es farà constar la obligació de satisfer la quantitat corresponent per al dit servei de Custodia.

3.ª Passin-se còpies autoritzades d'aquesta resolució als edpartaments d'Hisenda i Governació, i a les

seccions de Comptaduria i Dipositaría de la Mancomunitat, per als efectes consegüents.

(Sessió del dia 21 de juliol.)

Pagament d'impostos. Per l'abonament, amb càrrec al capítol d'Imprevistos del Pressupost, de la part de l'impost de l'1'20 per 100; i, amb càrrec al capítol segon (Càrregues), la part de l'impost sobre sous que per raó de concepte no venia compresa en la partida número 33 del dit capítol.

(Sessió del dia 28 de juliol.)

Caixa de Crèdit Comunal. Designar els següents senyors que formaran part dels Comitès Directiu i Administratiu de la Caixa de Crèdit Comunal:

Per al Comitè Directiu, els Diputats provincials senyors D. Pere Lloret i D. Frederic Frigola, el financier D. Manuel Marquès, i el professor d'Economia D. Jaume Algarra.

Per al Comitè Administratiu, el Diputat provincial D. Lluís Ferrer i Bàrbara, els Diputats a Corts D. Francesc Cambó i D. Pere Corominas, i l'arquitecte D. Joan Rubió, junt amb la Presidencia i el senyor quefe del departament d'Hisenda de la Mancomunitat, que actuarà de Secretari en ambdós Comitès.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

ANEXE NÚM. 25

BASÉS DE CONVOCATORIA D'OPOSICIONS PER
A LA PLAÇA D'AUXILIAR DE LA SECCIÓ DE
GOVERNACIÓ

1.ª Durant el terme mínim de trenta dies des de l'aparició de la convocatòria en els *Bulletins Oficials* de les quatre Províncies mancomunades, s'admetran, en la Secretària del Consell Permanent, les instàncies i documents que, ajustats a les prescripcions vigents sobre paper segellat i ús de cèdules personals, presentin els que pretinguin pendre part en els exercicis.

2.ª Per a pendre part en aquests exercicis serà indispensable acreditar els estudis de procurador, secretari municipal, batxiller, mestre, o qualsevol altre títol similar, i trobar-se lliures, els aspirants, del servei militar o estar-lo prestant en la situació que correspongui. Aquest extrem es justificarà amb el certificat del Secretari de la Comissió Mixta de Reclutament respectiva, o amb els documents lliurats per les autoritats militars que corresponguin, segons els casos. No s'admetrà títol ni document de cap mena que es produeixi amb les instàncies, si no va acompanyat d'una còpia per a cada un d'ells, estesa en paper del segell que correspongui i en la deguda forma. Les còpies, després de compulsades i autoritzades pel senyor Secretari del Consell, s'uniràn a l'expedient, tornant-se els originals als interessats dintre el tercer dia de llur presentació.

Personal

Altres acords
del Consell

3.ª Acabat el terme que es fixa en la primera d'aquestes Bases, la Secretaria del Consell presentarà els expedients dels opositors al referit Consell, el qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que siguin admissibles, guardant silenci sobre els altres.

4.ª Peta la declaració de què tracta la base precedent, es reunirà el Tribunal d'Oposicions, al qual entregará la Secretaria del Consell els expedients dels opositors declarats admissibles, i determinarà el dia en què hagin de començar els exercicis, disposant, a més, ço que convingui perquè estigui oportunitament format aleshores el qüestionari que haurà de regir en el primer exercici; qüestionari en la formació del qual intervindràn tots els Vocals, o els que la majoria del Tribunal designi a l'efecte.

5.ª El Tribunal aixecará acte de totes ses reunions, fent constar en cada un d'ells ço que deliberi i acordi, i anunciarà, per mitjà dels *Bulletins Oficials* de les quatre Províncies mancomunades, les resolucions que convingui fer públiques. Els acords es pendrán per pluralitat de vots, i els actes seràn firmats per qui hagi presidit la reunió i pel Vocal Secretari, a excepció de la primera i l'última, que seràn sotsrites per tots els membres del Tribunal, inclòs aquells que potser no estiguessin conformes amb algún acord; les dissidències dels quals, però, es faràn constar en el còs del document.

6.ª La Secretaria del Consell curará de proporcionar al Tribunal tots els mitjans que reclami per al més fàcil i puntual compliment de son important comès.

7.ª Constituiràn el Tribunal d'Oposicions aquelles persones que en son dia designi el Consell Permanent de la Mancomunitat.

8.ª Els exercicis d'oposició seràn públics i de dues classes, a saber:

Primer. Exerciici pràctic, que consistirà en la redacció, en castellà, d'un ofici comunicant un acord del Consell, i en la redacció, en català, d'una proposta de resolució d'un cas pràctic propi del departament de Governació, tret a la sort d'entre els compresos en el qüestionari de què tracta la base 4.ª. Per a verificar aquest exercici es concedirà un terme màxim de cinc hores, permetent-se l'ús de llibres i l'auxili de textos legals.

Segon. Exercici oral, que consistirà en la contestació a quatre preguntes tretes a la sort d'entre les compreses en el programa que, previament format pel Consell, es publicarà en els *Bulletins* de les quatre Províncies mancomunades. De les quatre preguntes, dues versaran sobre Dret administratiu en general, i les altres dues sobre Serveis especials del departament de Governació.

9.ª La pràctica dels exercicis s'ajustarà a les regles que segueixen:

Primera. Abans de començar cada un dels dos exercicis en què es divideix la oposició, el Tribunal sortejarà, en públic, les trinquets o binques en les quals hagin de quedar agrupats els opositors per a cada un dels dits exercicis. Aquest sorteig s'executarà extraient un dels Vocals, de l'urna preparada a l'efecte, d'una a una, dues o tres boles, segons sigui binca o trinca la que se sortegi. Les boles que contingui l'urna seràn tantes com opositors admesos, i llur numeració correspondrà exactament a la dels expedients dels referits opositors. Els números es publicaràn a mesura que vagin sortint, com també el nom de l'opositor a què correspongui cada un d'aquests números, i seràn anotats pel Secretari. L'ordre en què vagin sortint les boles de l'urna determinarà quins seràn els opositors agrupats.

Segona. Format o aprovat pel Tribunal el qüestionari de què parla la base 4.ª, que restarà reservat, i fet el sorteig de trinquets o binques del primer exercici, assenyalarà el dia i hora en què cada una d'elles l'hagi de verificar. Feta l'extracció del tema davant el Vocal Secretari, seràn incomunicats, els opositors, per a la pràctica d'aquest primer exercici, pel temps i amb les condicions determinades en la base 8.ª. Acabats els treballs, els opositors els entregaran, en carpetes segellades i firmades, al Secretari del Tribunal, el qual estendrà les diligències de la pràctica d'aquest exercici, obrint-se els plecs en la immediata sessió pública, i llegint-se per llurs autors els treballs que continguin. Els temes extrets seràn eliminats de les extraccions successives.

Tercera. Practicat per tots els opositors el primer exercici, el Tribunal deliberarà a porta tancada, i de-

cidrà, en votació secreta per boles, sobre l'aptitud, en absolut, que hagi demostrat cada opositor per a aprovar-lo, seguint l'ordre numèric de llurs respectius expedients, i entenenent-se eliminats de la pràctica del segon exercici aquells opositors que no hagin obtingut majoria de vots.

Quarta. Practicades les eliminacions corresponents, i fet el sorteig de trinques o binques del segon exercici a tenor de ço que es disposa en la regla primera, s'incomunicaràn els dos últims opositors de la primera trinca; i, si no n'hi hagués, s'incomunicarà el segon de la primera binca, sense llibres, papers ni comunicació de cap classe. Acte seguit, son company de trinca o binca extraurà dos números de cada una de les dues urnes disposades a l'efecte, que contindràn totes les preguntes del programa, distribuïdes en la forma que segueix: les boles de la primera urna, les preguntes sobre Dret administratiu en general; les de la segona urna, les preguntes que facin referència a Serveis especials del departament de Governació.

Publicats els números extrets pel primer opositor, aquest procedirà immediatament a contestar, per l'ordre de llur extracció, les preguntes a les quals es refereixin, que llegirà en veu alta abans de començar l'explicació de cada una d'elles, sense que en cap cas es dirigeixin a l'opositor observacions o advertències. Acabat aquest exercici del primer opositor, serà cridat el segon, i en son cas el tercer, perquè contestin a les mateixes preguntes, procedint en tot amb iguals prevencions.

Cinquena. Prova la primera binca o trinca, es retiraran, per aquell dia, les quatre preguntes que li hagin correspost per sort, es verificarà la mateixa prova en igual forma i pels mateixos procediments amb la segona, i així successivament durant els dies que sigui necessari i el Tribunal designi.

Sisena. L'opositor que deixés de concórrer a algún dels exercicis el dia assenyalat, sigui quin vulgui el motiu, quedarà exclòs de la oposició, i no serà tingut en compte ni per a la pràctica d'aquell ni per a la de l'exercici successiu.

10. Finides les oposicions amb el segon exercici, el

Tribunal deliberarà (subjectant-se al mateix procediment que s'assenyala en la regla tercera de la base anterior) sobre l'aptitud, en absolut, de cada opositor per al compliment del càrrec a què aspiri. I, una vegada determinat el mèrit absolut dels opositors, decidirà el Tribunal, en votació secreta per paperetes, del mèrit relatiu dels que en la votació anterior hagin obtingut declaració favorable, fins a un nombre triple, si hi ha lloc, del de la plaça que s'hagi de proveir; formulant la proposta unipersonal que correspongui per ordre de mèrit relatiu, de major a menor, en la qual no hi podrà incloure ningú que no estigui declarat amb mèrit absolut, ni en el cas que no quedés coberta la plaça per a la qual la oposició es convoca.

11. Acabades les tasques del Tribunal, aquest remetrà al Consell Permanent la proposta acordada, si hi hagués hagut lloc a fer-la, o manifestació negativa en son cas, acompanyant els actes i comprovants de ses operacions, i fent menció individual dels opositors que potser, sense venir inclosos en la proposta, hagin estat declarats amb mèrit absolut; però guardant silenci sobre els que no es trobin en aquest cas.

12. El nomenament serà pel terme de cinc anys; i així es farà constar (junt amb el requisit d'haver estat guanyat per oposició) en el títol que s'expedeixi a l'interessat.

The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics. The second part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics. The third part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics.

ANEXE NÚM. 26

BASES PER A LA PROVISIÓ, MITJANÇANT OPOSICIONS PÚBLIQUES, D'UNA PLAÇA D'OFICIAL LLETRAT DE LA SECCIÓ ADMINISTRATIVA DE FOMENT DE LES OFICINES DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

1.ª Durant el terme mínim de trenta dies des de l'aparició de la convocatòria en els *Bulletins Oficials* de les quatre Províncies mancomunades, s'admetran, en la Secretaria del Consell Permanent, les instancies i documents que, ajustats a les prescripcions vigents sobre paper segellat i ús de cèdules personals, presentin els que pretinguin pendre part en els exercicis.

2.ª Per a pendre part en aquests exercicis serà indispensable acreditar els estudis d'advocat i trobar-se lliures, els aspirants, del servei militar o estar-lo prestant en la situació que correspongui. Aquest extrem se justificarà amb el certificat del Secretari de la Comissió Mixta de Reclutament respectiva, o amb els documents lliurats per les autoritats militars que corresponguin, segons els casos. No s'admetrà títol ni document de cap mena que es produïxi amb les instancies, si no va acompanyat d'una còpia per a cada un d'ells, estesa en paper del segell que correspongui i en la forma deguda. Les còpies, després de compulsades i autoritzades pel senyor Secretari del Consell, s'uniràn a l'expedient, tor-

nant-se els originals als interessats dintre el tercer dia de llur presentació.

3.ª Acabat el terme que es fixa en la primera d'aquestes Bases, la Secretaria del Consell presentarà els expedients dels opositors al referit Consell, el qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que siguin admissibles, guardant silenci sobre els altres.

4.ª Feta la declaració de què tracta la base precedent, es reunirà el Tribunal d'Oposicions, al qual entregà la Secretaria del Consell els expedients dels opositors declarats admissibles, i determinarà el dia en què hagin de començar els exercicis, disposant, a més, ço que convingui perquè estigui oportunament format aleshores el qüestionari que haurà de regir en el primer exercici; qüestionari en la formació del qual intervindran tots els Vocals, o els que la majoria del Tribunal designi a l'efecte.

5.ª El Tribunal aixecarà acte de totes ses reunions, fent constar en cada un d'elles ço que deliberi i acordi, i anunciarà, per mitjà dels *Butlletins Oficials* de les quatre Províncies mancomunades, les resolucions que convingui fer públiques. Els acords es pendran per pluralitat de vots, i els actes seràn firmats per qui hagi presidit la reunió i pel Vocal Secretari, a excepció de la primera i l'última, que seràn sotsrites per tots els membres del Tribunal, inclòs aquells que potser no estiguessin conformes amb algùn acord; les dissidències dels quals, però, es faràn constar en el còs del document.

6.ª La Secretaria del Consell curarà de proporcionar al Tribunal tots els mitjans que reclami per al més fàcil i puntual compliment de son important comès.

7.ª Constituiràn el Tribunal d'Oposicions aquelles persones que en son dia designi el Consell Permanent de la Mancomunitat.

8.ª Els exercicis d'oposició seràn públics i de dues classes, a saber:

Primer. Exercici pràctic, que consistirà en la redacció, en castellà, d'una succinta exposició dirigida al Govern, i en la redacció, en català, d'una proposta de resolució d'un cas pràctic propi del departament de Foment, tret a la sort d'entre els compresos en el qüestionari de

què tracta la base 4.ª. Per a verificar aquest exercici es concedirà un terme màxim de cinc hores, permetent-se l'ús de llibres i l'auxili de textos legals.

Segon. Exercici oral, que consistirà en la contestació a sis preguntes tretes a la sort d'entre les compreses en el programa previamment format pel Consell. De les sis preguntes, dues versaràn sobre Dret administratiu en general, dues sobre Serveis especials del departament de Foment, i les dues restants sobre Dret civil en general.

9.ª La pràctica dels exercicis s'ajustarà a les regles que segueixen:

Primera. Abans de començar cada un dels dos exercicis en què es divideix la oposició, el Tribunal sortejarà, en públic, les trinquets o binques en les quals hagin de quedar agrupats els opositors per a cada un dels dits exercicis. Aquest sorteig s'executarà extraient un dels Vocals, de l'urna preparada a l'efecte, d'una a una, dues o tres boles, segons sigui binca o trinca la que se sorteja. Les boles que contingui l'urna seràn tantes com opositors admesos, i llur numeració correspondrà exactament a la dels expedients dels referits opositors. Els números es publicaran a mesura que vagin sortint, com també el nom de l'opositor a què correspongui cada un d'aquests números, i seràn anotats pel Secretari. L'ordre en què vagin sortint les boles de l'urna determinarà quins seràn els opositors agrupats.

Segona. Format o aprovat pel Tribunal el qüestionari de què parla la base 4.ª, que restarà reservat, i fet el sorteig de trinquets o binques del primer exercici, s'assenyalarà el dia i hora en què cada una d'elles l'hagi de verificar. Feta l'extracció del tema davant el Vocal Secretari, seràn incomunicats els opositors, per a la pràctica d'aquest primer exercici, pel temps i amb les condicions determinades en la base 8.ª. Acabats els treballs, els opositors els entregaran, en carpetes segellades i firmades, al Secretari del Tribunal, el qual estendrà les diligències de la pràctica d'aquest exercici, obrint-se els plec en la immediata sessió pública, i llegint-se per llurs autors els treballs que continguin. Els temes extrets seràn eliminats de les extraccions successives.

Tercera. Practicat per tots els opositors el primer exercici, el Tribunal deliberarà a porta tancada, i decidirà, en votació secreta per boles, sobre l'aptitud, en absolut, que hagi demostrat cada opositor per a aprovar-lo, seguint l'ordre numèric de llurs respectius expedients, i entenenent-se eliminats de la pràctica del segon exercici aquells opositors que no hagin obtingut majoria de vots.

Quarta. Practicades les eliminacions corresponents, i fet el sorteig de trinques o binques del segon exercici a tenor de ço que es disposa en la regla primera, s'incomunicaràn els dos últims opositors de la primera trinca; i, si no n'hi hagués, s'incomunicarà el segon de la primera binca, sense llibres, papers ni comunicació de cap classe. Acte seguit, son company de trinca o binca extraurà dos números de cada una de les urnes disposades a l'efecte, que contindràn totes les preguntes del programa distribuïdes en la forma que segueix: les boles de la primera urna, les preguntes sobre Dret administratiu en general; les de la segona, les preguntes que facin referència a Serveis especials del departament de Foment; i la tercera, les preguntes sobre Dret civil en general.

Publicats els números extrets pel primer opositor, aquest procedirà immediatament a contestar, per l'ordre de llur extracció, les preguntes a les quals es refereixin, que llegirà en alta veu abans de començar l'explicació de cada una d'elles, sense que en cap cas es dirigeixin a l'opositor observacions o advertències. Acabat aquest exercici del primer opositor, serà cridat el segon, i en son cas el tercer, perquè contestin a les mateixes preguntes, procedint en tot amb iguals prevencions.

Cinquena. Provada la primera binca o trinca, es retirarán, per aquell dia, les sis preguntes que li hagin correspost per sort, es verificarà la mateixa prova en igual forma i pels mateixos procediments amb la segona, i així successivament durant els dies que sigui necessari i el Tribunal designi.

Sisena. L'opositor que deixés de concórrer a algun dels exercicis el dia assenyalat, sigui quin vulgui el motiu, quedarà exclòs de la oposició, i no serà tingut en compte ni per a la pràctica d'aquell ni per a la de l'exercici successiu.

10. Finides les oposicions amb el segon exercici, el Tribunal deliberarà (subjectant-se al mateix procediment que s'assenyala en la regla tercera de la base anterior), sobre l'aptitud, en absolut, de cada opositor per al compliment del càrrec a què aspiri. I, una vegada determinat el mèrit absolut dels opositors, decidirà el Tribunal, en votació secreta per paperetes, del mèrit relatiu dels que en la votació anterior hagin obtingut declaració favorable, fins a un nombre triple, si hi ha lloc, del de la plaça que s'hagi de proveir; formulant la proposta unipersonal que correspongui per ordre de mèrit relatiu, de major a menor, en la qual no hi podrà incloure ningú que no estigui declarat amb mèrit absolut, ni en el cas que no quedés coberta la plaça per a la qual la oposició és convocada.

11. Acabades les tasques del Tribunal, aquest remetrà al Consell Permanent la proposta acordada, si hi hagués hagut lloc a fer-la, o manifestació negativa en son cas, acompanyant els actes i comprovants de ses operacions, i fent menció individual dels opositors que potser, sense venir inclosos en la proposta, hagin estat declarats amb mèrit absolut; però guardant silenci sobre els que no es trobin en aquest cas.

12. El dit nomenament serà pel terme i condicions assenyalades en el *Reglament* de les Oficines de la Mancomunitat.

(Sessió del dia 18 d'agost.)

[The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a page of handwritten notes or a ledger entry, possibly containing a list or a series of entries. The text is centered on the page and spans most of its width. There are some faint markings and a small cluster of orange spots in the upper right corner.]

ANEXE NÚM. 27

RELACIÓ D'ALGUNS ALTRES ACORDS PRESOS PEL CONSELL PERMANENT

Volum d'acords. Imprimir en un volum, que serà repartit a tots els senyors Diputats, els acords de l'Assamblea en les tres reunions generals celebrades fins aquesta data així com els del Consell Permanent.

(Sessió del dia 28 de maig.)

Oposicions per a una plaça d'auxiliar. Convocar oposicions públiques per a la provisió d'una plaça d'auxiliar de la secció de Governació de la Mancomunitat, i redactar les Bases de la convocatòria.

(Sessió del dia 4 de juny.)

Estudis de Ramaderia catalana. Confiar al senyor professor de Zootecnia de l'Escola d'Agricultura, don Pere M. Rosell, la continuació dels estudis de Ramaderia catalana (començats l'estiu passat) en les comarques de la Vall d'Aràn, Noguera Pallaresa, Noguera Ribagorçana, i altres de la Província de Lleida, i fer igual comanda al senyor Inspector provincial de Tarragona, D. Salvador Martí, respecte de diverses comarques de la dita Província de Tarragona; assignant una subvenció de 1,200 pessetes al primer, i una de 750 al segon, amb càrrec al capítol d'Imprevistos del Pressupost vigent.

(Sessió del dia 16 de juny.)

Consellers - Visitadors. Nomenar Consellers - visita-

dors dels Manicomis de Barcelona (Sant Boi), Girona (Salt), i Tarragona (Institut Pere Mata, de Reus), els senyors D. Lluís Argemí, D. Agustí Riera i D. Josep Mestres, respectivament.

(Sessió de dia 20 de juliol.)

Subvenció. Concedir al Museu Social la subvenció sol·licitada, de 1,000 pessetes, que permeti estendre per tot Catalunya l'obra de formació d'estadístiques socials que realitza l'esmentada Corporació.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Oficials de Foment. Procedir a la provisió, mitjançant oposició pública, de dues places: una d'oficial lletrat i una de oficial tècnic de la secció Administrativa de Foment.

(Sessió del dia 29 de juliol.)

Obres de Sanejament. Carregar a la partida número 54 del Pressupost (capítol VI, Sanitat, article únic) les noves despeses que ocasioni l'estudi dels medis de sanejament de les comarques catalanes infectades de paludisme, encomanat a l'Institut de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans.

(Sessió del dia 4 d'agost.)

Auxiliar de Governació. A proposta unànim del Tribunal d'Oposicions per a la provisió d'una plaça d'auxiliar de la secció de Governació, designar per a referit càrrec a D. Jacinte Asencio i Cortada, amb subjecció al *Reglament de les Oficines de la Mancomunitat.*

(Sessió del dia 12 d'agost.)

Curset de ramaderia. Atenent la petició de D. Tomàs Pujol, President del Sindicat Agrícola d'Olot, disposà el Consell que es doni en aquella població un curset de Ramaderia i indústries derivades.

(Sessió del dia 9 de setembre.)

Repoblació de rius i estanys. Acceptar amb agraiement la oferta que fa l'Alcalde de Banyoles a la Mancomunitat de 5,000 alevins de carpes per a la repoblació de rius, rieres, estanys, etc.

Accedir a la sol·licitud de D. Joà B. Jalf, Administrador de la Societat «Mina Pública d'Aigües», de Terrassa, concedint-li els 500 alevins de carpes sol·licitats procedents de la oferta de l'Alcalde de Banyoles, amb destinació a la repoblació de l'aiguamoll de la Xuriguera.

(Sessió del dia 9 de setembre.)

Fou acordat el llençament dels alevins de carpes oferts per l'Ajuntament de Banyoles a la Mancomunitat, en els rius de la comarca d'Olot.

(Sessió del dia 22 de setembre.)

Cursets breus d'Agricultura pràctica. Accedir a la petició de l'Ajuntament de Montblanch organitzant en aquella localitat un curset d'Enologia a càrrec del Director de l'Escola Superior d'Agricultura d'aquesta Província, Sr. Valls.

(Sessió del dia 23 de setembre.)

Bases per a la concessió d'una subvenció reintegrable a l'Ajuntament d'Amposta. 1.ª Es concedeix a l'Ajuntament d'Amposta una subvenció reintegrable de 100,000 pessetes per tal que aquell pugui donar compliment als compromisos que té contrets amb l'Estat en ço que fa referència a la construcció que aquest realitza, d'un pont sobre el riu Ebre en aquella localitat.

2.ª Les primeres 50,000 pessetes de la dita subvenció, les anirà entregant la Mancomunitat de Catalunya, per de prompte, en les partides que a càrrec de l'Ajuntament importin les certificacions d'obres que el contractista vagi presentant. Aquests pagaments es realitzaran en vista de les dites certificacions originals i a la persona que a l'efecte delegui l'Ajuntament, especialment, per a cobrar cada una d'elles. A l'expressat fi, l'ofici de delegació que en cada venciment remeti l'Alcalde en virtut d'acord de l'Ajuntament, anirà acompanyat de la

referida certificació original, que serà tornada al delegat per al cobrament.

3.ª Les restants 50,000 pessetes seràn entregades en igual forma i condicions a l'Ajuntament, però quan aquest hagi justificat, a satisfacció del Consell Permanent, haver invertit, amb posterioritat a la fi del any corrent, en les obres de referència, altra suma igual de 100,000 pessetes procedents de cabals distints dels de la Mancomunitat.

4.ª Perquè els precedents acords es puguin considerar efectius, serà requisit previ indispensable que l'Ajuntament d'Amposta, en acord ratificat per la Junta Municipal, presti sa conformitat als dits acords i resolgui tornar la indicada subvenció a raó de 5,000 de pessetes anuals a comptar des del pròxim any 1916, mitjançant les oportunes consignacions en els Pressupostos municipals successius, fins a la completa cancel·lació de la quantitat avançada.

Foren delegats els Consellers Srs. Riera i Bartrina perquè oficialment comuniquin aquestes Bases a una reunió de l'Ajuntament, Junta Municipal i subscriptors de l'emprèstit per a les obres del pont en construcció, la convocatoria de la qual serà demanada al senyor Alcalde d'Amposta per al pròxim dimecres, dia 29.

(Sessió del dia 23 de setembre.)

Ratificà el Consell les Bases acordades en la sessió anterior per al compliment de l'acord referent a la concessió d'una subvenció reintegrable al Municipi d'Amposta per al acabament del pont sobre l'Ebre en aquella localitat, les quals foren comunicades, en nom del Consell pel Conseller Sr. Riera, i acceptades pel Municipi la Junta Municipal i propietaris interessats en la construcció, en Junta convocada al dit objecte, de la qual l'esmentat Conseller Sr. Riera donà compte al Consell, remarcant la importància de l'obra a la qual col·labora la Mancomunitat, i la unanimitat de tots els elements i forces vives d'Amposta en apreciar-la.

(Sessió del dia 29 de setembre.)

MONUMENT A NARCÍS MONTURIOL

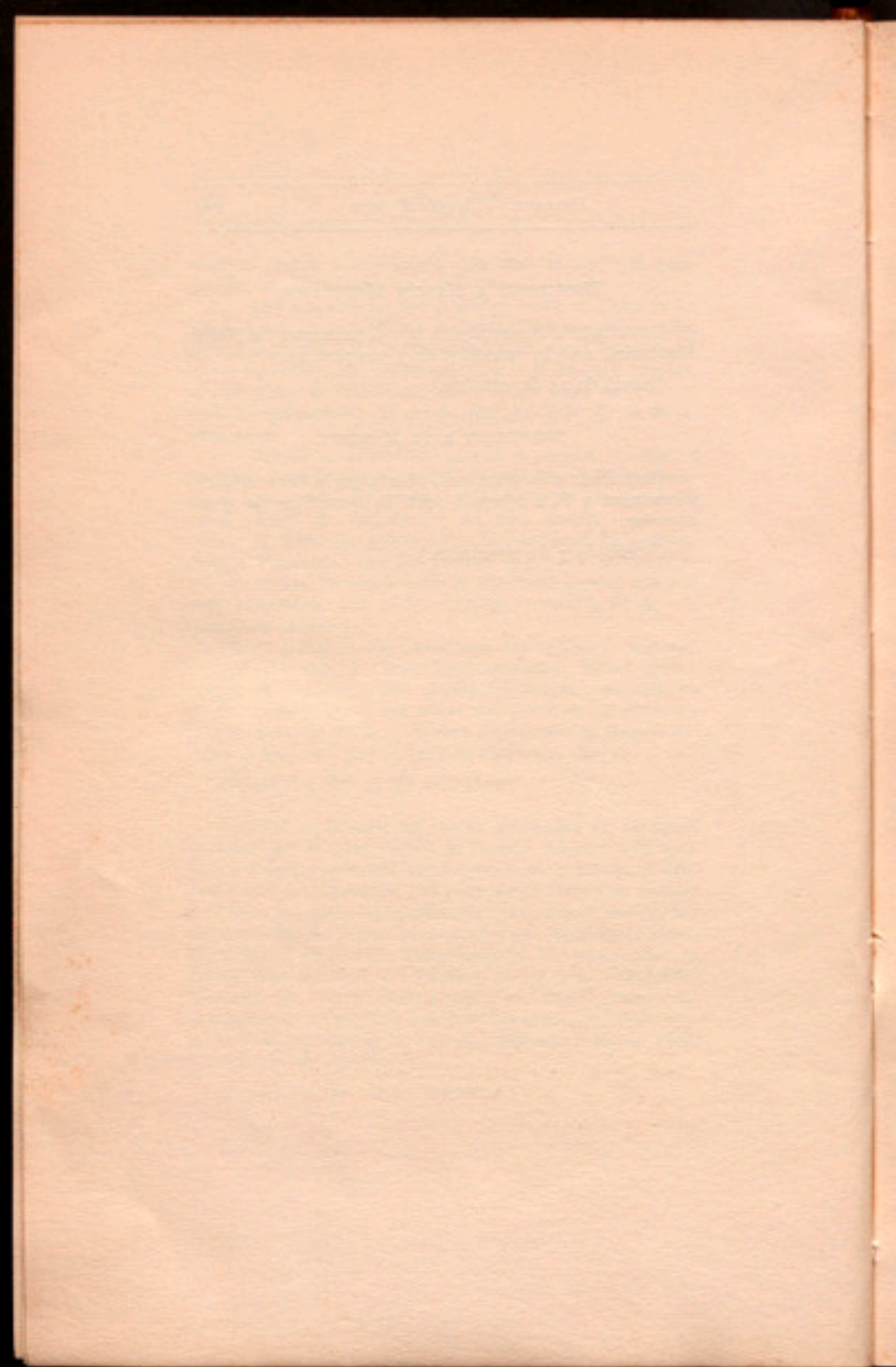
Contribuir a la subscripció per al monument a Narcís Monturiol, amb la quantitat de 3,000 pessetes

(Sessió de 24 de octubre.)

MONUMENT A PI MARGALL

Contribuir a la subscripció oberta per a l'execució del monument a Pi i Margall amb la quantitat de 5.000 pessetes.

(Sessió de 3 de novembre.)

INDEX

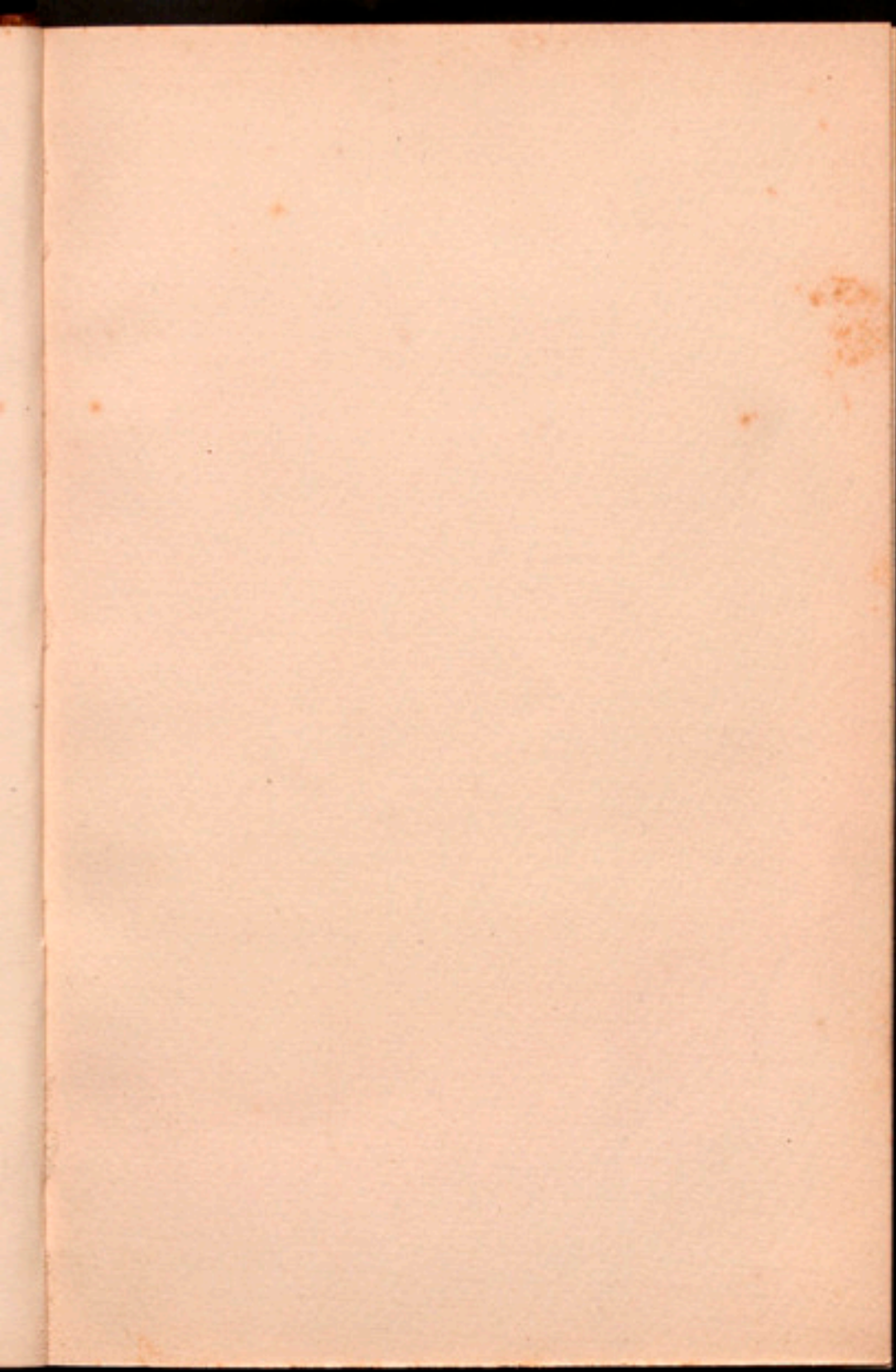
	<u>Planes</u>
REPORT DEL CONSELL PERMANENT.	5
I. Carreteres, camins i ponts	11
II. Telèfons	19
III. Obres hidràuliques. — Conques artesianes. — Sanejament de les comarques catalanes.	23
IV. Biblioteques populars	27
V. Edificis escolars.	33
VI. Hospitalització de dementats pobres	37
VII. El crèdit de les obligacions de la Mancomunitat	43

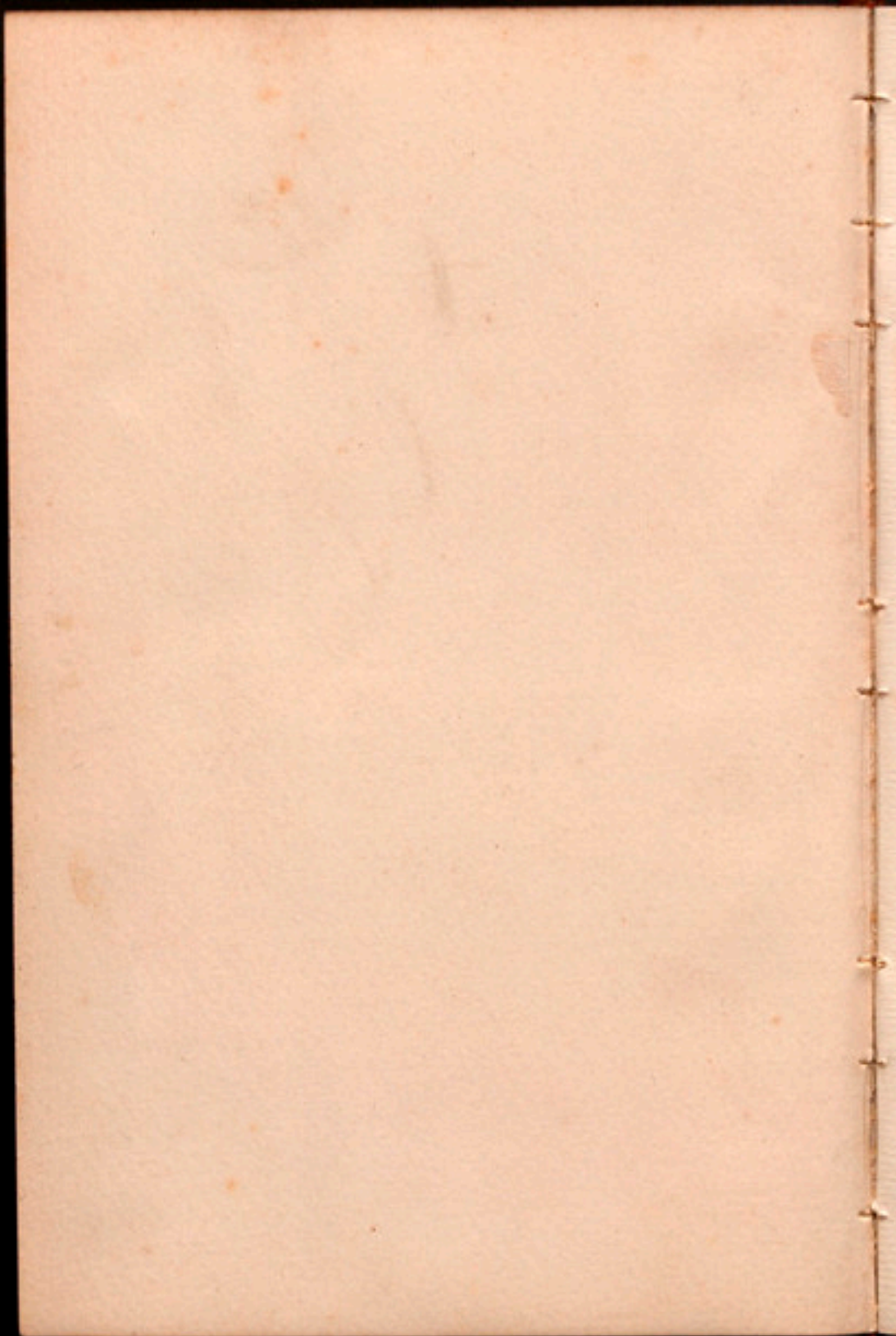
ANEXES

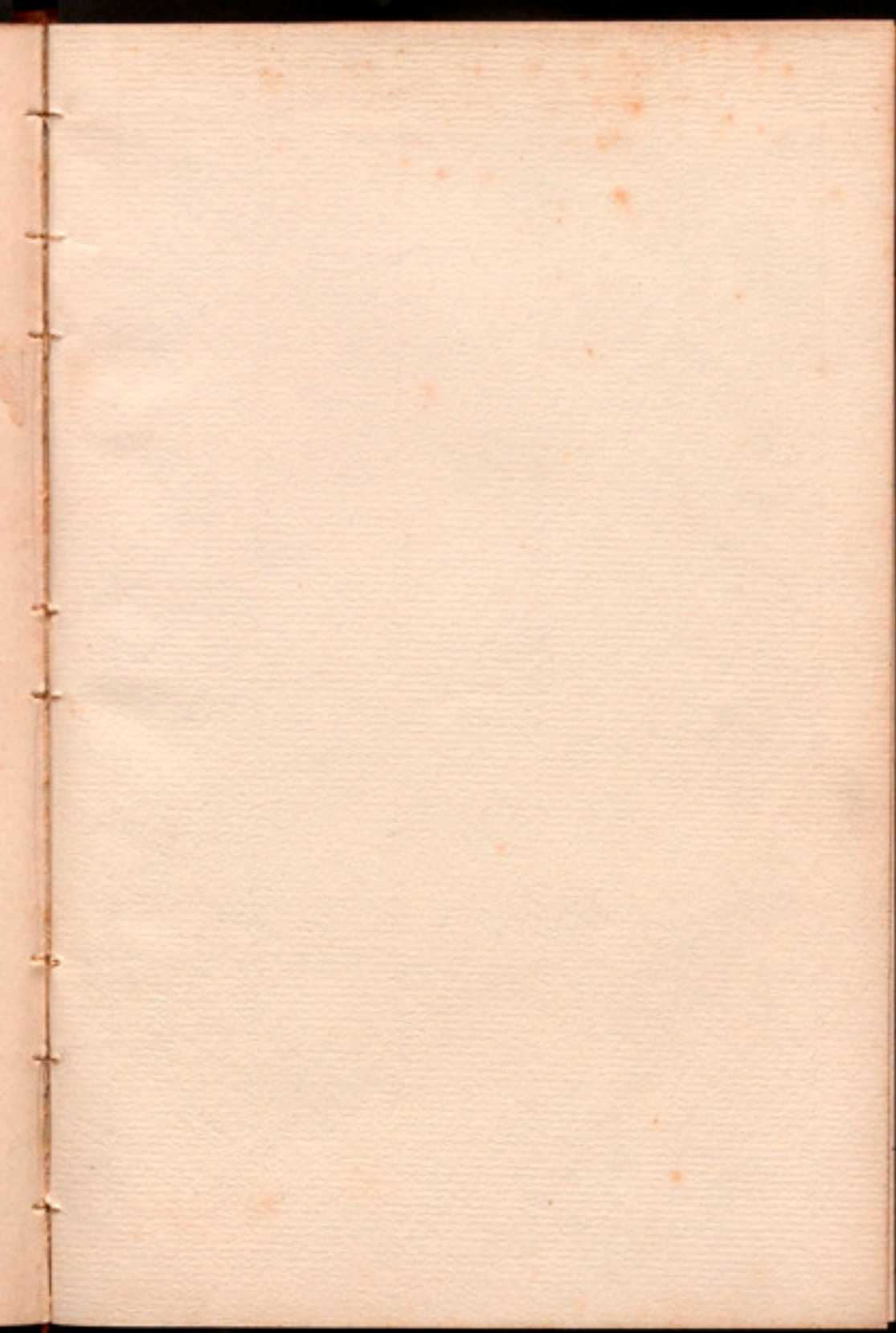
ANEXE NÚM. 1. Inversió de les partides del Pressupost referents a carreteres i camins.	49
ANEXE NÚM. 2. Relació de vies de comunicació considerades més necessàries i urgents, intercomarcals, interprovincials, i d'acabament de treballs públics.	63
ANEXE NÚM. 3. Bases presentades per les Diputacions de Girona i Tarragona per a la utilització de la subvenció de 60,000 pessetes concedida pel Consell.	67

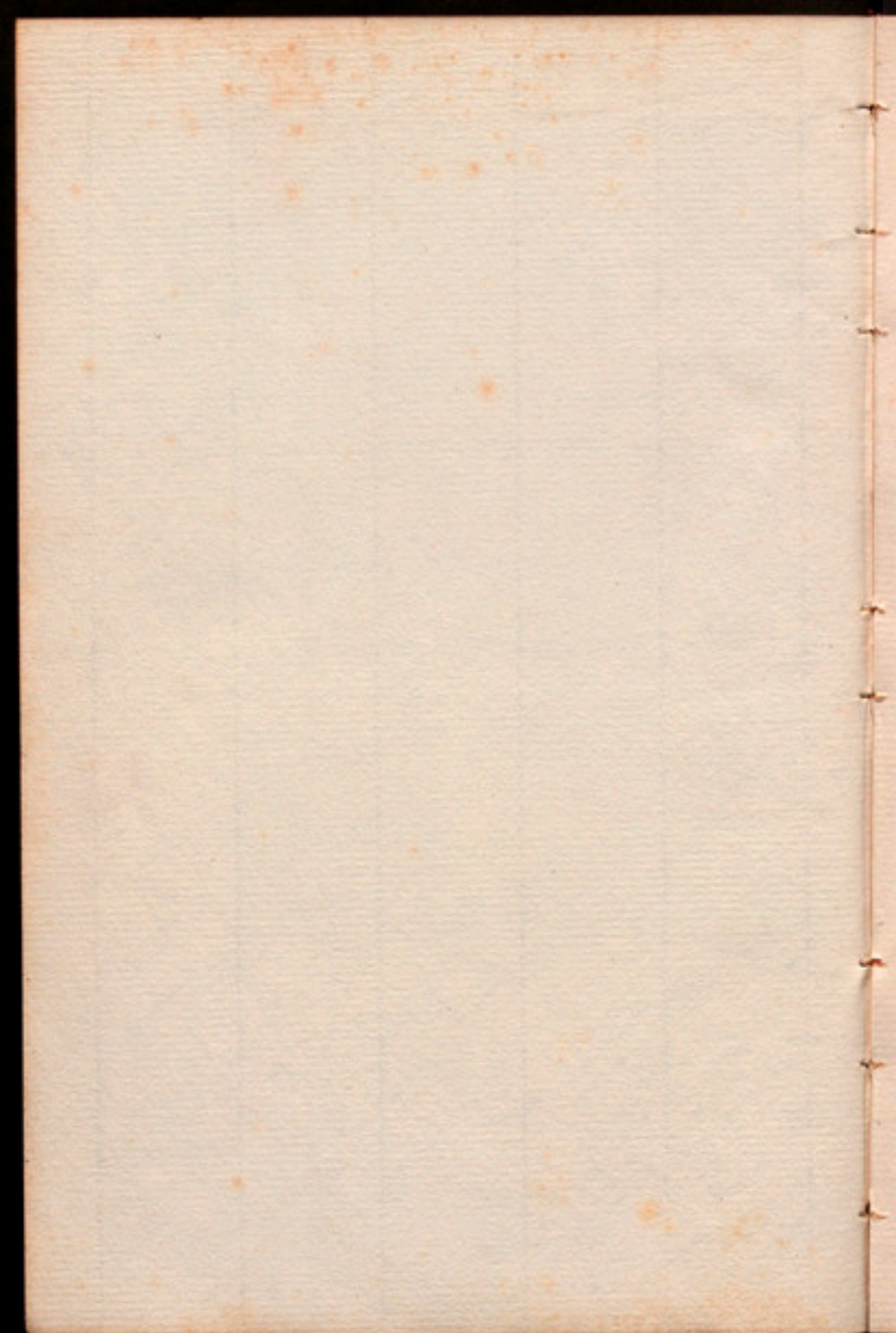
	<u>Planes</u>
ANEXE NÚM. 4. Altres acords del Consell Permanent referents a treballs públics	79
ANEXE NÚM. 5. Procediment a seguir en les subastes d'obres o serveis de la Mancomunitat.	97
ANEXE NÚM. 6. Servei telefònic	99
ANEXE NÚM. 7. Bases de intel·ligència entre la Mancomunidad de Cataluña y la Compañía Peninsular de Teléfonos para el establecimiento en Cataluña de un servicio telefónico peninsular	101
ANEXE NÚM. 8. Reial decret autoritzant l'explotació de la xarxa telefònica catalana . .	105
ANEXE NÚM. 9. Relación de los Centros telefónicos urbanos concedidos en Cataluña.	109
ANEXE NÚM. 10. Bases per a l'aplicació dels acords de la tercera Assamblea referents al foment d'Obres hidràuliques i de sanejament.	111
ANEXE NÚM. 11. Informació sobre les conques artesianes de Catalunya	113
ANEXE NÚM. 12. Conques artesianes de Catalunya	117
ANEXE NÚM. 13. El servei tècnic del paludisme, 1915.	119
ANEXE NÚM. 14. Pla d'organització d'una Escola de Bibliotecaries	123
ANEXE NÚM. 15. Escola de Bibliotecaries.	129
ANEXE NÚM. 16. Concurs entre les localitats de Catalunya per a l'adjudicació de Biblioteques populars	131
ANEXE NÚM. 17. Informe dels senyors Director i Inspector de la Biblioteca de Catalunya respecte de la manera de funcionar de les Biblioteques populars	135

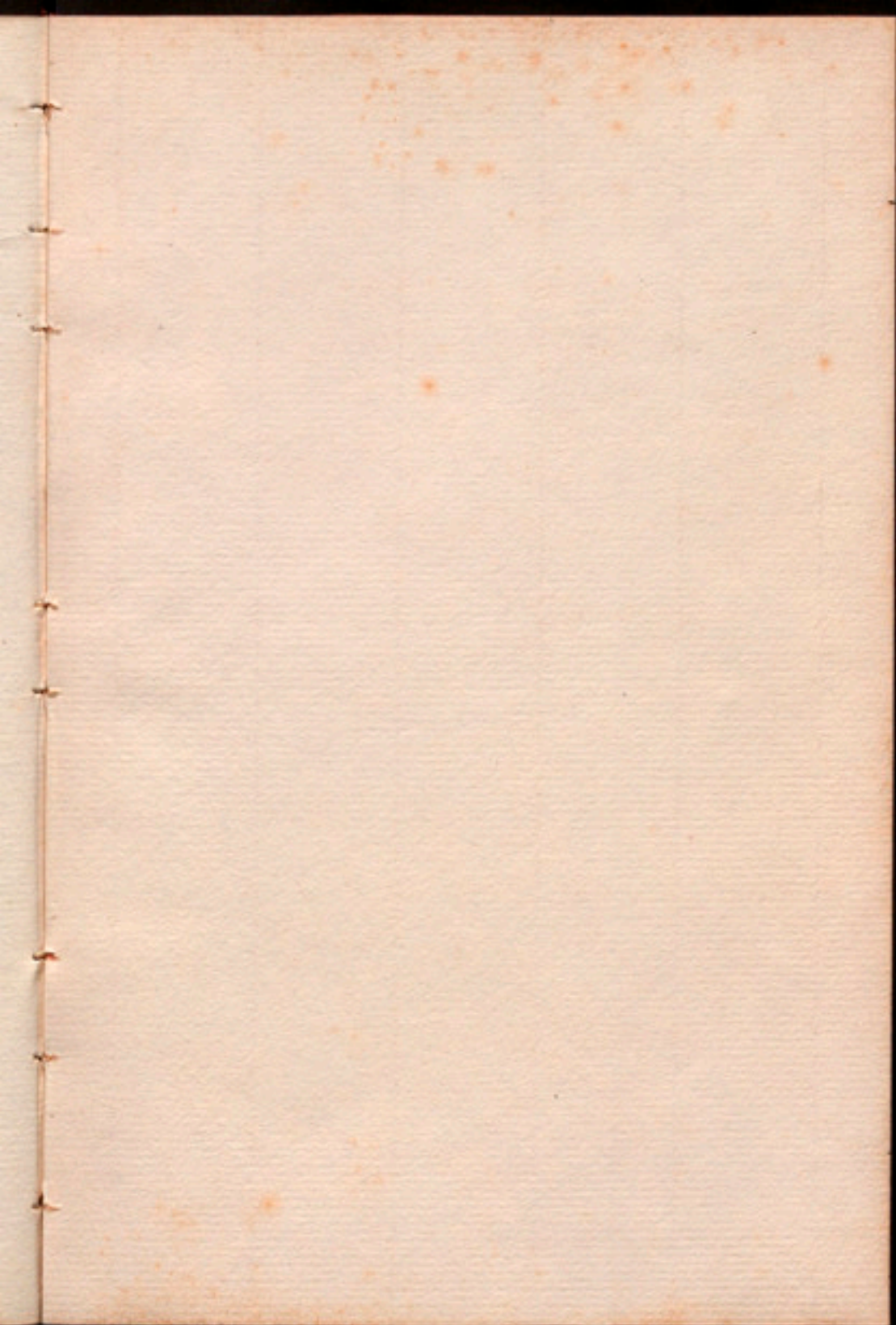
	<u>Pàgines</u>
ANEXE NÚM. 18. Bases per a la construcció de quatre edificis escolars en pobles petits . .	141
ANEXE NÚM. 19. Municipis catalans que han pres part en el concurs d'edificis escolars .	145
ANEXE NÚM. 20. Adjudicació d'edificis escolars.	147
ANEXE NÚM. 21. Pla i pressupost de l'Escola d'Estiu per a 1915, presentat pel Consell d'Investigació Pedagògica, en compliment de l'acord del Consell Permanent de la Mancomunitat, en sessió del dia 19 de maig prop-passat.	149
ANEXE NÚM. 22. Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de malalties mentals . .	155
ANEXE NÚM. 23. Bases per a la convocatòria del concurs per a la oferta de terrenys destinats a l'edificació de la Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de malalties mentals	157
ANEXE NÚM. 24. Finances.	161
ANEXE NÚM. 25. Bases de convocatòria d'oposicions per a la plaça d'auxiliar de la secció de Governació	163
ANEXE NÚM. 26. Bases per a la provisió, mitjançant oposicions públiques, d'una plaça d'oficial lletrat de la Secció Administrativa de Foment de les Oficines de la Mancomunitat de Catalunya	169
ANEXE NÚM. 27. Relació d'alguns altres acords presos pel Consell Permanent	175

REPORT

4

REUNIO

ANCOMUNITAT DE CATALUNYA

M

3

124

NOVEMBER

1915